

9. Și s-au suit împreună cu dânsul cară și călăreți, și s-au făcut tabără mare foarte.

10. Și au venit la ariia lui Atad, carea easte dincolo de Iordan, și l-au plâns pre el plângere mare și tare foarte, și au făcut plângerea tătâne-său șapte zile.

11. Și au văzut lăcuiitorii pământului Hanaan plângerea la ariia lui Atad, și au zis: „Plângere easte aceasta, eghipteanilor”, pentru aceea au chemat numele locului acela Plângerea Eghiptului, ce easte dincolo de Iordan.

12. Și i-au făcut lui așa feciorii lui, precum le-au fost poruncit lor.

*Fap. 7, 16
**Sus 23, 17
13. Și l-au luat pre el feciorii lui în pământul lui Hanaan,* și l-au îngropat pre el în peștera cea îndoită,** carea o cumpărasă Avraam peșteră moșie pentru îngropăciune de la Efron Heteul, în preajma Mamvrei.

14. Și s-au întors Iosif în Egipt, el și frații lui și toți câți s-au fost suit cu el să îngroape pre tatăl lui.

15. Și, văzind frații lui Iosif că au murit tatăl lor, au zis: „Ca nu cumva să ție aminte răutatea noastră Iosif și să ne răsplătească toate realele câte am făcut lui”.

16. Și, venind la Iosif, au zis: „Tatăl tău te-au jurat mai înainte de sfârșitul său, zicând:

17. «Așa ziceți lui Iosif: ‘Iartă-le lor nedreptatea și păcatul lor, că reale au arătat ei ție’. Și acum iartă nedreptatea

slugilor Dumnezeului tătâne-tău»”. Și au plâns Iosif când graia ei cătră dânsul.

18. Și, venind la dânsul, au zis: „Iată, noi sântem ție robi”.

19. Și le-au zis lor Iosif: „Nu vă teameti, că a lui Dumnezeu sânt eu (v).

20. * Voi ați sfătuit împotriva mea reale, iară Dumnezeu au sfătuit pentru mine bine, ca să fie precum astăzi,** ca să se hrănească norod mult”.

21. Și au zis lor: „Nu vă teameti, eu voi hrăni pre voi și casele voastre”. Și i-au mângâiat pre ei Iosif, și le-au grăit lor la inimă.

22. * Și au lăcuit Iosif în Egipt, el și frații lui și toată casa tătâne-său, și au trăit Iosif ani o sută și zece.

23. Și au văzut Iosif pre feciorii lui Efraim până la al treilea neam, și feciorii lui Mahir, feciorul lui Manasi, s-au născut pre coapsele lui Iosif.

24. * Și au zis Iosif fraților săi: „Eu moriu, și cu cercetare va cerceta pre voi Dumnezeu și va scoate pre voi din pământul acesta în pământul care au jurat Dumnezeu părinților noștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov”.

25. Și au jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând: „Întru cercetarea în carea va cerceta pre voi Dumnezeu, aduceți-vă aminte și * luați oasele mele cu voi de aici!”

26. Și au murit Iosif fiind de o sută și zece de ani, și l-au îngropat pre el în mormânt, în Egipt.

19. (b) Alex.: Că nu sânt eu în locul lui Dumnezeu;

altă Biblie: Că nu sânt Dumnezeu eu.



CARTEA IEȘIRII



um că cartea aceasta de însuși Moisi easte scrisă, și adevărata a lui facere cu multe dovediri să arată: că minunile care să spun întru această carte numai de la cel ce de față sau mai mare povățuitoriu au fost s-au putut scrie. Iară deaca cu atâta grije au voit Moisi ca să se ție neuitată pomenirea lucrurilor acestora, pentru ce să nu fie scrisă și istoriia lor; ci, doară, va zice neștine: era carte carea să chema Cartea războaielor Domnului, carea în Cartea Numerilor, cap 21, să pomenească, întru carea bătaia cea asupra lui Amalic cu porunca lui Dumnezeu să spune. Au poate-să cuiva adeveri cum că de Moisi au fost scrisă cartea aceea, în carea războaiele israilteanilor și rânduialele taberii cu deadinsul sânt scrise, și nu i-ar fi venit lui aminte ca ieșirea norodului lui Dumnezeu din Egipt și alte lucruri vreadnice de pomenire la cei ce după aceea era să fie, care lucruri foarte pomenite și adeverate era la iudovi, și leagea mai pre larg tâlcuită să nu o scrie; de vream ce mai toată leagea iudovească luminată pomenire easte a ieșirii aceștia și a minunilor care s-au făcut în Egipt. Așa au fost omorârea celor întâiu născuți a eghiptea-

nilor și izbăvirea israilteanilor, trecerea Mării Roșie, oastea lui Faraon în mare înecată; și norodul lui Dumnezeu în pustie patruzeci de ani păzit; și în Cartea Ieșirii, cap 17, acestea cetim: „Și au sfărâmat Iisus pre Amalic și pre tot norodul lui cu ucidere de sabie, și au zis Domnul cătră Moisi: «Scrie aceasta spre pomenire în carte și spune lui Iisus că cu stângere voiu stânge pomenirea lui Amalic de supt ceriu»”. Cartea aceea nu poate să fie alta fără numai Cartea Ieșirii, că nu au zis Dumnezeu: „Scrie istoriia bătaii aceștia”, ci: „Scrie aceasta spre pomenire în carte”. Așadară, era carte cu porunca lui Dumnezeu scrisă, întru carea să scriia ceale vreadnice ca să le știe cei de pre urmă, care să întâmpla norodului lui Dumnezeu.

Iară ce easte mai de pomenit decât ieșirea din Egipt, cea cu atâtea minuni luminată, au Moisi, cel ce era bărbat foarte înțelept, nu au vrut să scrie acelea, a căroră atâtea pomenire au voit să fie, au din porunca lui Dumnezeu bătaia cu Amalic, pentru ca să știe și cei ce după aceea vor să fie, o au scris. Și ce era mai mare, ieșirea și izbăvirea norodului lui Dumnezeu să o fie tăcut și nescrisă să o fie lăsat; și, fiindcă bătaia cu Amalic o părticică mai mărunță era a izbăvirii, și tot au poruncit Dumnezeu ca pomenirea ei să se păzască.

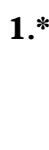
Drept aceea, această carte să chiiamă Ieșire, pentru că cuprinde ieșirea norodului lui Dumnezeu din Egipt și ceale ce atunci s-au întâmplat. În trei părți să împarte. În partea cea dintâiu, cuprinde ceale ce au fost mai înainte de ieșirea norodului lui Dumnezeu. În a doao parte, cuprinde ceale ce s-au întâmplat la ieșire. În a treia parte, cuprinde poruncile lui Dumnezeu și ceale pentru îndreptarea vieții și ceale ce sânt spre slujba dumnezeiască sau care să țin de țereonii.

Pre Moisi Dumnezeu l-au ales ca să scoată pre norodul jidovesc din Egipt, și el mai întâiu să-l ocârmuiască și cu legi sfinte întru un trup și întru o ceată să-l unească și cu țereoniile ceale sfinte să închipuiască tainele viitoriului Hristos. Că precum frumos scrie S. Augustin, cartea 22, *Asupra lui Faust*, cap 14: „Toată împărăția aceea a neamului jidovesc mare proroc era, pentru că și a marelui proroc au fost”. Și cartea 7, *De cetatea lui Dumnezeu*, cap 31: „Nu numai toate prorociile și poruncile vieții, ci și ceale sfinte, preoțiile, cortul sau besearica, jertvenicile, jertvele, țereoniile, sărbătorile, și tot alt ori ce să ținea de slujba cu carea era deatori lui Dumnezeu, acelea au însămnat și mai înainte au vestit ceale ce credem, că pentru viața cea veacinică a credincioșilor întru Hristos s-au plinit și vedem că să plinesc și nădăjduim că să vor plini”. Însuși Moisi au fost chipul lui Hristos, mumă-sa, carea l-au lăpădat pre el au fost chipul sinagoghei, carea au lăpădat pre Hristos; fata lui Faraon au fost chipul besearicii neamurilor, carea, precum aceea au priimit pre Moisi, cel lăpădat de mumă-sa, așa ea au priimit pre Hristos, Cel lăpădat de sinagoga. Moisi apoi au fost dat iarăși mumă-sa, și jidovii la sfârșitul lumii vor creade în Hristos.

CAP 1

Numele fiilor lui Israil, carii au intrat în Egipt, a căroră înmulțire Faraon cel nou în zădar să sârguiaște a o împedeca cu adaogerea greutăților, cu uciderea pruncilor și înecarea; despre mila moașelor, a acelorași răsplătire.

*Facer.
46, 8



1.* ceastea sânt numele fiilor lui Israil, carii au intrat în Egipt împreună cu Iacov, tatăl lor, fieștecare cu toată casa sa au intrat:

3. Isahar, Zavulon, Veniamin.
4. Dan și Neftalim, Gad și Asir, iară Iosif era în Egipt.

*Facer.
46, 8

2.* Ruvin, Simeon, Levi, Iuda.

5. Și era toate sufletele ce ieșisă din Iacov șeptezeci și cincii.

6. Și s-au sfârșit Iosif și toți frații lui și tot neamul acela.

*Fapt. 7. * Iară fiii lui Israil au crescut și s-au înmulțit și s-au făcut proști și s-au întărit foarte, foarte, și i-au înmulțit pământul pre ei.

8. Și s-au sculat alt împărat preste Egipt, carele nu știa pre Iosif.

9. Și au zis neamului său: „Iată, neamul fiilor lui Israil să înmulțească foarte și să întărească mai mult decât noi.

10. Veniți, dară, cu vicleșug să-i împilăm pre dâșii, ca nu cumva să se înmulțească, și când să va întâmpla noao războiu, să se însoțască și ei cu vrăjmașii noștri și, bătându-ne pre noi, să iasă din pământ”.

11. Și le-au pus lor ispravnici de lucruri, ca să-i necăjească pre ei cu lucruri, și au zidit cetăți tari lui Faraon, Pitonul și Ramesul și Onul, carea easte Iliupolis.

12. Și cu cât mai mult îi smerea pre ei, cu atâta mai mult să înmulțea și să întărea foarte, foarte, și să scârbea egipteanii de fiii lui Israil.

13. Și asupra egipteanii pre fiii lui Israil cu silă.

14. Și le chinuia viața lor cu lucruri greale, cu lutul și cu cărămidăria și cu toate lucrurile ceale din câmpuri, cu toate lucrurile cu care ca pre robi cu silă îi asupra pre ei.

15. Și au zis împăratul egipteanilor cătră moașele jidovești: dintră care unia era numele Sepfora, și numele ceialalte Fua.

16. Și le-au zis lor: „Când moșiți la jidovoaiice și sânt la naștere, de va fi bărbat, să-l omorâți, iară de va fi fămeaie, să o țineți”.

17. Iară moașele s-au temut de Dumnezeu și nu au făcut precum le-au poruncit lor împăratul Egiptului, ci lăsa vie partea cea bărbătească.

18. Și au chemat împăratul Egiptului pre moașe și le-au zis lor: „Căci ați făcut lucrul acesta și ați lăsat vie partea bărbătească?”

19. Iară moașele au zis lui Faraon: „Nu sânt ca muierile Egiptului jidovoaiicele, că nasc mai înainte de ce întră moașele la dâșele”. Și naștea.


20. Și bine au făcut Dumnezeu moașelor, și s-au înmulțit norodul și s-au întărit foarte.

21. Fiindcă s-au temut moașele de Dumnezeu și și-au făcut șie căsi.


22. Și au poruncit Faraon la tot norodul său, zicând: „Toată partea bărbătească ce să va naște jidovilor în râu să o aruncați, și toată partea fămeiască să o lăsați vie”.

CAP 2

Moisi, în apă fiind aruncat și de acolo scoțindu-să, de mumă-sa să hrănească din porunca featei lui Faraon, carea pre dâșul l-au luat șieși fecior. Pentru uciderea egipteanului fuge în Madiam de frica împăratului, unde, luând muiare pre fata preotului, naște doi feciori.

1.  i era oarecarele din neamul lui Levi,* carele și-au luat muiare din featele lui Levi.

*Jos 6,20

2.  Și aceea au luat în pânțece și au născut fecior, și, văzindu-l frumos, l-au ascuns trei luni.

3. Iară fiindcă nu putea să-l mai ascunză, i-au luat mumă-sa un sicriiaș de papură și l-au uns cu smoală cleioasă și au pus pruncul într-însul și l-au pus în marginea gârlii.

4. Și să uita soru-sa de departe să vază ce să va întâmpla lui.

5. * Și s-au pogorât fata lui Faraon să se scalde la râu, și slujnicile ei umbla pre lângă râu, și, văzând un sicriiaș în gârlă, au trimis o slujnică de l-au luat.

*Fapt. 7, 21
Evrei 11, 23

6. Și, deșchizindu-l, au văzut pruncul plângând în sicriiaș și, făcându-i-să milă de dâșul featei lui Faraon, au zis: „Din pruncii jidovilor easte acesta”.

7. Și au zis sora lui cătră fata lui Faraon: „Voia-ți easte să chem ție muiare daică de la jidovi și să hrănească pruncul?”

8. Și au zis ei fata lui Faraon: „Du-te!” Și, ducându-să fata, au chemat pre mama pruncului.

9. Și au zis cătră ea fata lui Faraon: „Păzează mie pruncul acesta și mi-l hrănește, și eu voi plăti ție”. Și au luat muiarea pruncului și l-au hrănit.

10. Și, după ce au crescut pruncul, l-au adus pre dâșul la fata lui Faraon, și au fost ei în loc de fecior și au numit numele lui Moisi, zicând că: „Din apă l-am luat pre dâșul”.

11. Și au fost după multe zile, făcându-să Moisi mare,* ieșit-au la frații săi, fiii lui Israil, și, cunoscând necazul lor, văzut-au pre un om egiptean bătând pre un jidov oarecarele din frații lui, feciorii lui Israil.

*Evrei 11, 24

12. Și, căutând încoace și încolo și nevăzind pre nimenea, au ucis pre egiptean și l-au ascuns în nășip.

13. Și, ieșind a doua zi, au văzut doi oameni jidovi certându-să, și au zis celui ce făcea strâmbătate: „Pentru ce bați tu pre vecinul tău?”

14. Iară el au zis: „Cine te-au pus domn și judecătoriu preste noi? Au, doară, vei să mă ucizi tu, precum ai ucis ieri pre egiptean?” Și, temându-să Moisi, au zis: „Oare cum s-au vădit (a) lucrul acesta?”

15. Și au auzit Faraon lucrul acesta, 14. (a) Grece.: cuvântul.

și căuta să uciză pre Moisi. Și au fugit Moisi de la fața lui Faraon și s-au sălășluit în pământul lui Madiam, și, după ce au venit în pământul lui Madiam, au șezut lângă un puț.

16. Iară preotul din Madiam avea șapte feate, care păștea oile tătâne-său, Iotor, și, venind, au scos apă până ce au umplut albiile, ca să adepă oile tătâne-său, Iotor.

17. Și, venind păstorii, le-au gonit pre eale, iară sculându-să Moisi le-au apărat, și, scoțind apă, au adăpat oile lor.

18. Și au venit eale la Raguil, tatăl său, iară el le-au zis lor: „Ce easte, că ați venit astăzi curând?”

19. Iară eale au zis: „Un om eghiptean ne-au apărat pre noi de păstori și ne-au scos apă și au adăpat oile noastre”.

20. Iară el au zis featelor sale: „Și unde easte acela? Pentru ce ați lăsat pre om așa? Chemați-l pre el să mănânce pâine!”

* Jos 18, 2 21. Și s-au așezat Moisi la omul acela,* și au dat pre Sepfora, fata sa, lui Moisi muiare.

Jos 18, 3 22. Și, luând în pânțece muiarea, au născut fiu, și au numit Moisi numele lui Ghersam, zicând că: „Nemearnic sânt eu în pământ străin”.


1 Para. 23, 15 23. Și iarăși purcezind grea, au născut alt fiu, și i-au pus numele lui Eliezer, zicând că: „Dumnezeu tătâne-mieu ajutoriu easte mie și m-au scos din mâna lui Faraon”.

24. Și după acealea zile multe, au murit împăratul Eghiptului și au suspinat fiii lui Israil pentru lucruri, și au strigat și s-au auzit strigarea lor la Dumnezeu de la lucruri.

25. Și au auzit Dumnezeu suspinurile lor, și Și-au adus aminte de legătura Sa, carea au făcut cu Avraam și cu Isaac și cu Iacov. Și au căutat Dumnezeu spre fiii lui Israil, și s-au cunoscut lor.

CAP 3

Arătându-să Domnul în rugă lui Moisi, când păștea oile lui Iotor, socrului său, îl trimite, și împotivindu-să el, la fiii lui Israil, să-i scoată din mâna lui Faraon, prădând pre eghipteani.

1.  i Moisi păștea oile lui Iotor, socru-său, preotului din Madiam, și au adus oile supt pustie, și au intrat în muntele lui Dumnezeu, Horiv.

Fapt. 7, 30 2. Și s-au arătat lui îngerul Domnului în pară de foc din rugă, și au văzut că rugul ardea cu foc și rugul nu să amistuia.

3. Și au zis Moisi: „Mergând mai aproape, voi vedea această vedere mare, că nu să a-

mistuiască rugul”.

4. Iară deaca au văzut Domnul că să apropie să vază, l-au strigat pre el Domnul din rugă, zicând: „Moisi, Moisi”. Iară el au zis: „Ce easte, Doamne?”

5. Și Domnul au zis: „Nu te apropiia aici, dezleagă încălțămintele din picioarele tale, că locul în care stai tu pământ sfânt easte”.

6. Și au zis:* „Eu sânt Dumnezeu tătâne-tău, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov”. Și și-au întors Moisi fața sa pentru că să temea să caute deșchis înaintea lui Dumnezeu.

*Mate. 22, 32
Marco 12, 27
Luca 20, 37

7. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Văzind am văzut necazul norodului Mieu în Eghipt, și strigarea lor am auzit de la cei ce-i silesc pre ei la lucru, că știu durearea lor.

8. Și M-am pogorât să-i scoț pre ei din mâna eghipteanilor și să-i scoț pre ei din pământul acela și să-i bag pre ei în pământ bun și mult, în pământ care curge lapte și miare, în pământul hananeilor și al heteilor și al amoreilor și al ferezeilor și al ghergheseilor și al eveilor și al ievuseilor.

9. Și acum, iată, strigarea fiilor lui Israil au venit la Mine, și Eu am văzut necazul cu care eghipteanii necăjesc pre ei.

10. Și acum, vino să te trimiț la Faraon, împăratul Eghiptului, și să scoți pre norodul Mieu, pre fiii lui Israil, din pământul Eghiptului”.

11. Și au zis Moisi cătră Dumnezeu: „Cine sânt eu, ca să merg la Faraon, împăratul Eghiptului, și ca să scoț pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului?”

12. Și au grăit Dumnezeu lui Moisi, zicând: „Că Eu voi fi cu tine, și acesta va fi ție semn că Eu te trimiț ca să scoți pre norodul Mieu din Eghipt, că vă veți închina lui Dumnezeu în muntele acesta”.

13. Și au zis Moisi cătră Dumnezeu: „Iată, eu mă voi duce la fiii lui Israil și voi grăi cătră dânșii: «Dumnezeu părinților noștri m-au trimis la voi». Și de mă vor întreba: «Care easte numele Lui?», ce voi zice cătră ei?”

14. Și au grăit Dumnezeu cătră Moisi, zicând: „Eu sânt Cel ce sânt”. Și au zis: „Așa vei zice fiilor lui Israil: «Cel ce easte m-au trimis la voi»”.

15. Și au zis Dumnezeu iară cătră Moisi: „Așa vei grăi fiilor lui Israil: «Domnul Dumnezeu părinților noștri, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov m-au trimis la voi, acesta easte numele Mieu veacinic și pomenire a neamurilor neamurilor».

16. Deci, mergând, adună bătrânimea fiilor lui Israil și vei grăi cătră dânșii:

«Domnul Dumnezeu părinților noștri S-au arătat mie, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov, zicând: ‘Cu cercetare v-am cercetat pre voi, și câte s-au întâmplat voao în Egipt’.

17. Și au zis: ‘Voiu scoate pre voi din răutatea egipteanilor în pământul hananeilor și a heteilor și a amoreilor și a ferezeilor și a ghergheseilor și a eveilor și a ievuseilor, în pământul care curge lapte și miiare’».

18. Și vor asculta glasul tău, și vei intra tu și bătrânimea lui Israil la Faraon, împăratul Egiptului, și vei zice cătră el: «Dumnezeul evreilor ne-au chemat pre noi, deci vom merge cale de trei zile în pustie, ca să jărtvim Dumnezeului nostru».

19. Iară Eu știu că nu va lăsa pre voi Faraon, împăratul Egiptului, să mergeți, fără numai cu mână tare.

20. Și, întinzând mâna Mea, voiu bate pre egipteani cu toate minunile Meale, care voiu face întru ei, și după aceasta va slobozi pre voi.


21. Și voiu da har norodului acestuia înaintea egipteanilor,* și, când veți ieși, nu veți ieși deșerti.

*Jos 11, 2

22. Ci va ceare muiarea de la vecin și de la cea împreună cu sine lăcuitoare vase de argint și de aur și îmbrăcăminte, și veți pune preste fiii voștri și preste featele voastre și veți prăda pre egipteani”.

CAP 4

Trei seamne luând Moisi de la Dumnezeu, porceade în Egipt cu muiarea sa, muiarea își taie împrejur pruncul. Aaron întâmpină pre fratele său, Moisi, și deodată să duc la fiii lui Israil.

1.  i au răspuns Moisi și au zis: „Dar de nu vor creade mie și nu vor asculta de glasul meu, că vor zice că: «Nu s-au arătat ție Dumnezeu», ce voiu zice cătră ei?”

2. Și au zis lui Domnul: „Ce easte ce e în mâna ta?” Iară el au zis: „Toiag”.

3. Și au zis: „Aruncă-l pre el pre pământ!” Și l-au aruncat pre el pre pământ și s-au făcut șearpe, și au fugit Moisi de dânsul.

4. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Întinde mâna și-l apucă de coadă”. Și, întinzind mâna, l-au apucat de coadă și s-au făcut toiag în mâna lui.

5. „Ca să crează ție că ți S-au arătat Dumnezeu părinților lor, Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov”.

6. Și i-au zis lui Domnul iarăși: „Bagă mâna ta în sinul tău!” Și au băgat mâna

6. (a) Bibliia cea veachie are: plină de bubele

sa în sinul său și au scos mâna sa din sinul său și s-au făcut mâna lui (a) ca zăpada.

7. Și au zis iarăși: „Bagă mâna ta în sânul tău!” Și au băgat mâna sa în sânul său și o au scos din sânul său, și iarăși s-au făcut în fața trupului.

8. „Și de nu vor creade ție și nu vor asculta de cuvântul semnului celui dintâiu, vor creade ție pentru cuvântul semnului celui de al doilea.

9. Și va fi de nu vor creade ție pentru aceste doao seamne, nici vor asculta de glasul tău, vei lua din apa râului și vei turna pre uscat, și apa carea o vei lua din râu va fi sânge pre uscat”.

10. Și au zis Moisi cătră Domnul: „Rogu-mă, Doamne, nu sânt putincios (b) ca mai înainte de ieri, nici ca mai înainte de alaltieri, nici ca de când ai început a grăi slugii Tale, slab la glas și zăbavnic la limbă sânt eu”.

11. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Cine au dat gură omului? Și cine au făcut rău la auz și surd, văzătoriu și orb, au nu Eu, Dumnezeu?”

12. Și acum mergi* și Eu voiu deschide gura ta și te voiu învăța ceale ce vei grăi”.

*Mate. 10, 20

13. Și au zis Moisi: „Rogu-mă, Doamne, aleage pre altul putincios, pre carele vei trimite”.

14. Și, mâniindu-să Domnul cu urgie pre Moisi, au zis: „Au nu, iată, Aaron, fratele tău, levitul? Știu că el, grăind, va grăi în locul tău, și, iată, el va ieși întru întâmpinarea ta și, văzindu-te, să va bucura întru sine.

15. Și vei grăi cătră dânsul, și vei pune cuvintele Meale în gura lui, și Eu voiu deschide gura ta și gura lui* și voiu învăța pre voi ce să faceți.

*Jos 7, 2

16. Și el va grăi în locul tău cătră norod și va fi gura ta, iară tu vei fi lui în ceale cătră Dumnezeu.

17. Și toiagul, care s-au prefăcut în șearpe, îl vei lua în mâna ta, cu care vei face seamnele”.

18. Și au mers Moisi, și s-au întors la Iotor, socrul său, și au zis: „Merge-voiu și mă voiu întoarce la frații miei cei din Egipt și voiu vedea de trăiesc încă”. Și au zis Iotor lui Moisi: „Pasă sănătos!” Și, după aceale zile multe, au murit împăratul Egiptului.

19. Și au zis Domnul cătră Moisi în Madiam: „Mergi, du-te în Egipt, că au murit toți cei ce căuta sufletul tău”.

20. Și, luându-și Moisi pre muiarea sa și pruncii, i-au pus pre asinii săi și s-au întors în Egipt, și au luat Moisi toia-

stricăciunei. 10. (b) Alex.: nu sânt bărbat grăitoriu, adecă, nu pociu bine vorbi.

gul cel de la Dumnezeu în mâna sa.

21. Și au zis Domnul către Moisi: „Mergând tu și întorcându-te în Egipt, vezi, toate seamnele care le-am dat în mâna ta să le faci pre eale înaintea lui Faraon. Iară Eu voi întări inima lui și nu va slobozi norodul.

22. Și tu vei zice lui Faraon: «Aceasta zice Domnul: 'Fiiul cel întâiu născut al Mieu, Israil'.

23. Și am zis ție: 'Slobozi norodul Mieu, ca să se închine Mie'. Iară tu ai vrut să-l slobozi pre el, vezi, dară, Eu voi ucide pre Fiiul tău cel întâiu născut».

24. Și au fost pre cale unde au poposit, l-au întâmpinat pre dânsul îngerul Domnului și cerca să-l omoară pre dânsul.

25. Și, luând Sephora o pietricea ascuțită, au tăiat împrejur marginea trupului fiiului său și au căzut la picioarele lui, și au zis: „Stătut-au sângele tăierii împrejur a fiiului mieu”.

26. Și s-au dus de la el, pentru că au zis: „Stătut-au sângele tăierii împrejur a fiiului mieu”.

27. Și au zis Domnul către Aaron: „Mergi întru întimpinarea lui Moisi în pustie”. Și s-au dus, și s-au întimpinat cu dânsul în muntele lui Dumnezeu și s-au sărutat amândoi.

28. Și au spus Moisi lui Aaron toate cuvintele Domnului, care le-au trimis, și toate graiurile, care i-au poruncit lui.

29. Și au mers Moisi și Aaron, și au adunat toată bătrânimea fiilor lui Israil.


30. Și au grăit Aaron toate cuvintele aceastea, care au grăit Dumnezeu către Moisi.

31. Și au făcut seamnele înaintea norodului.

32. Și au crezut norodul și s-au bucurat, pentru că au căutat Dumnezeu spre fiii lui Israil și pentru că au văzut necazul lor, și, plecându-să norodul, s-au închinat.

CAP 5

Moisi și Aaron spun lui Faraon poruncile lui Dumnezeu, care el, nebăgându-le în samă, mai tare asupreaște pre israilteani, nedându-le paie; care auzind Moisi, să roagă lui Dumnezeu pentru ei.

1.  i, după aceastea, au intrat Moisi și Aaron la Faraon și au zis lui: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: «Slobozi pre norodul Mieu, ca să sârbeaze în pustie»”.

2. Și au zis Faraon: „Cine easte de a Căruia glas să ascult eu, ca să sloboz pre fiii lui Israil? Nu știu pre Domnul, și pre Israil nu voi slobozi”.

3. Și ei au zis lui: „Dumnezeul evreilor

CAP 4 ȘI 5

ne-au chemat pre noi să meargem cale de trei zile în pustie, ca să jertvim Domnului Dumnezeului nostru, ca să nu ne întimpine pre noi moarte au ucidere”.

4. Și le-au zis lor împăratul Egiptului: „Pentru ce Moisi și Aaron îndărăptniceaște pre norod de la lucru? Meargeți fieștecarele dintră voi la lucrul său”.

5. Și au zis Faraon: „Iată, acum să va prea înmulți norodul acesta pre pământ, deci să nu-i lăsăm să odihnească de la lucruri”.

6. Și au poruncit Faraon celor mai mari preste lucrurile norodului și logofeților, zicând:

7. „Mai mult să nu dați paie norodului pentru facerea cărămizilor, ca ieri și ca alaltaieri, ci să meargă ei să-și adune lor paie.

8. Și să facă cărămizi câte au făcut, și în toate zilele să-i siliți, și să nu împuținați nimica din lucrurile lor, că șed fără de lucru, pentru aceeaa strigă, zicând: «Să meargem și să jertvim!»

9. Să se îngreioaze lucrurile oamenilor acestora și să grijească de acestea: iară să nu grijească de cuvinte deșearte”.

10. Și îi silea pre ei cei mai mari preste lucruri și logofeții, și grăia către norod zicând: „Aceasta zice Faraon: «Mai mult nu vom da voao paie».

11. Voi singuri meargeți de vă adunați voao paie de unde veți afla, că nimica nu să va împuțina din lucrul vostru”.

12. Și s-au răsipit norodul în tot pământul Egiptului să strângă trestie în loc de paie.

13. Iară cei mai mari preste lucruri silea pre ei, zicând: „Săvârșiți lucrurile voastre, care vi să cuvin preste zi, ca și când vi să da paie”.

14. Și ispravnicii lui Faraon, cei ce era puși mai mari, au bătut pre logofeții neamului fiilor lui Israil, zicând: „Căci n-ați săvârșit lucrul cărămizilor voastre, și astăzi, ca și ieri și alaltaieri”.

15. Și, întrând logofeții fiilor lui Israil, au strigat către Faraon, zicând: „Pentru ce faci așa robilor tăi?

16. Paie nu să dau robilor tăi, și zic noao să facem cărămizi? Și, iată, pre slujile tale le baț, au, doară, nedreptate vei face norodului tău?”

17. Și le-au zis lor: „Făr'de lucru ședeți, leaneși sânteți, pentru aceeaa ziceți: «Să meargem să jertvim Dumnezeului nostru».

18. Acum, dară, mergând lucați, că paie nu să vor da voao, și tot atâtea cărămizi veți face”.

19. Și s-au văzut pre sine logofeții fiilor lui Israil în reale, zicându-li-să: „Nu să va împuțina din cărămizi ce easte rânduit pre zi”.

20. Și s-au întimpinat ei cu Moisi și cu Aaron, carii venea înaintea lor, când

ieșea ei de la Faraon.


21. Și au zis lor: „Vază-vă pre voi Dumnezeu și să vă judece, că ați făcut urât mirosul nostru înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, ca să dați sabie în mâna lui să ne omoară”.

22. Și s-au întors Moisi cătră Domnul și au zis: „Rogu-mă, Doamne, căci ai năcăjit pre norodul acesta? Și pentru ce m-ai trimis pre mine?”

23. Că de când am mers eu la Faraon să grăiesc cu numele Tău, au năcăjit pre norodul acesta și nu ai izbăvit pre norodul Tău”.

CAP 6

Dumnezeul mângăie pre israilteani prin Moisi cu făgăduința pământului Hanaan; să numără seminția lui Simeon, a lui Ruvin și a lui Levi, până la Moisi.

1.  i au zis Domnul cătră Moisi: „Acum vei vedea ceale ce voi face lui Faraon, că cu mână tare va slobozi pre ei, și cu braț înalt va scoate pre ei din pământul lui”.

2. Și au grăit Dumnezeu cătră Moisi și au zis cătră dânsul: „Eu, Domnul.

3. Și m-am arătat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, Dumnezeu lor fiind Eu, și numele Mieu, Domnul (a), nu l-am arătat lor.

4. Și am pus legătura Mea cu ei, ca să le dau lor pământul hananeilor, pământul pre care s-au sălășluit, întru care au și lăcuit pre dânsul.

5. Și Eu am auzit suspinul fiilor lui Israil, cu care eghipteanii ca pre robi asupresc pre ei, și Mi-am adus aminte de făgăduința voastră.

6. Mergi și grăiaște fiilor lui Israil, zicând: «Eu, Domnul, și voi scoate pre voi din stăpâniia eghipteanilor, și voi scoate pre voi din robiiia lor, și voi izbăvi pre voi cu braț înalt și cu judecată mare.

7. Și voi lua pre voi norod Mie, și voi fi voao Dumnezeu, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu vostru, Cel ce v-au scos pre voi din stăpânirea eghipteanilor.

8. Și voi băga pre voi în pământul spre care am întins mâna Mea să-l dau lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și-l voi da pre el voao moștenire, Eu, Domnul»”.

9. Și au grăit Moisi așa fiilor lui Israil, și ei nu au ascultat pre Moisi pentru împuținarea sufletului și pentru lucrurile ceale greale (b).

10. Și au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

3. (a) În jidovie, Ehova. 9. (b) Jid.: pentru năcăjirea

11. „Întră și grăiaște lui Faraon, împăratul Eghiptului, ca să sloboază pre fiii lui Israil din pământul său!”

12. Și au grăit Moisi înaintea Domnului, zicând: „Iată, fiii lui Israil nu m-au ascultat pre mine, și cum mă va asculta Faraon? Și eu gângav sânt”.

13. Și au zis Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, și le-au poruncit lor să între la Faraon, împăratul Eghiptului, ca să scoată pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului.

14.* Și aceștia sânt începătorii caselor neamurilor, fiii lui Ruvin, celui întâiu născut a lui Israil: Enoh și Falus, Asron și Harmi. Aceasta easte familiia lui Ruvin. *Face. 46, 9 Numer. 26, 5

15. Și* fiii lui Simeon: Iemuil și Iamin și Aod și Iahin și Saar și Saul, cel din Finisa. Acestea sânt familiile fiilor lui Simeon. 1 Paral. 5, 1 *1 Para. 4, 24

16. Și acestea sânt numele fiilor lui Levi, după familiile lor: Gherson, Caat și Merari, și anii vieții lui Levi o sută treizeci și șapte.

17. Și aceștia sânt* fiii lui Gherson: Loveni și Semei, casele familiei lor. * 1 Para. 6, 1

18. Și fiii lui* Caat: Amvram și Isaar, Hevron și Oziil, și anii vieții lui Caat o sută și treizeci de ani. * Nume. 23, 6 3, 19

19. Și fiii lui Merari: Mooli și Omusi. Acestea sânt casele familiilor lui Levi după rudeniile lor. 26, 57 1 Para. 6, 2

20. Și au luat Amvram pre Iohaved,* fata fratelui tătâne-său, șie muiare, și au născut pre Aaron și pre Moisi și pre Mariam, sora lor, și anii vieții lui Amvram o sută treizeci și șapte de ani. * Sus 23, 12 2, 1

21. Și fiii lui Isaar: Core și Nafec și Zehri.

22. Și fiii lui Oziil: Misail și Elisafan și Segri.

23. Iară Aaron au luat șie muiare pre Elisavet, fata lui Aminadav, sora lui Naason, și i-au născut lui pre Nadav și pre Aviud și pre Eleazar și pre Itamar.

24. Iară fiii lui Core: Asir și Elcana și Aviasar. Acestea sânt nașterile lui Core.

25. Și Eleazar, feciorul lui Aaron, au luat șie muiare din featele lui Futiil și i-au născut lui pre Finees. Acestea sânt începăturile familiei leviților, după nașterile lor.

26. Acesta easte Aaron și Moisi, cărora le-au zis Dumnezeu să scoată pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului cu toate averile lor.

27. Aceștia sânt cei ce grăia cătră Faraon, împăratul Eghiptului, și au scos pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului duhului și pentru robiiia cea grea.

însuși Aaron și Moisi.


28. În carea zi au grăit Domnul lui Moisi în pământul Egiptului.

29. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând: „Eu, Domnul, grăiaște către Faraon, împăratul Egiptului, câte zic Eu către tine!”

30. Și au zis Moisi înaintea Domnului: „Iată, eu sânt slab la graiu, și cum mă va auzi pre mine Faraon?”

CAP 7

Moisi și Aaron grăiesc către Faraon, toiagul întorc în șearpe și apa, lovindu-o cu toiagul, în sânge; carea așijderea fac vrăjitorii lui Faraon cu descântările sale, pentru care pricină Faraon mai tare să întăreaște.

1.  i au grăit Domnul către Moisi, zicând: „Iată, Eu te-am pus pre tine Dumnezeu lui Faraon, și Aaron, fratele tău,

va fi ție proroc.

Sus 2. Și tu vei grăi lui toate câte poruncesc
4, 15 ție, iară Aaron, fratele tău, va grăi către Faraon, ca să sloboază pre fiii lui Israil din pământul său.

3. Iară Eu voiu învârtoșea inima lui Faraon și voiu înmulți seamnele Meale și minunile Meale în pământul Egiptului.

4. Și nu va asculta pre voi Faraon, și voiu pune mâna Mea pre Egipt și voiu scoate cu puterea Mea norodul Mie, pre fiii lui Israil, din pământul Egiptului cu izbândă mare.

5. Și vor cunoaște toți egipteanii că Eu sânt Domnul, când voiu întinde mâna Mea preste Egipt și voiu scoate pre fiii lui Israil din mijlocul lor”.

6. Și au făcut Moisi și Aaron după cum le-au poruncit lor Domnul, așa au făcut.

7. Și Moisi era de optzeci de ani, iară Aaron, fratele lui, de optzeci și trei de ani, când au grăit către Faraon.

8. Și au grăit Domnul către Moisi și către Aaron, zicând: „Și de va zice către voi Faraon, zicând:

9. «Dați-ne noao semn sau minune», tu vei zice lui Aaron, fratelui tău: «Ia toiagul și-l aruncă pre pământ înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și să va face bălaur»”.

10. Și au intrat Moisi și Aaron înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și au făcut așa precum le-au poruncit lor Domnul, și au aruncat Aaron toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui, și s-au făcut bălaur.

2 Tim. 11. Și au chemat Faraon pre înțelepții
3, 8 Egiptului și pre vrăjitori, și au făcut și vrăjitorii egipteanilor cu fermecăturile

sale asemenea.

12. Și au aruncat fieștecarele toiagul său, și s-au făcut bălaur, și toiagul lui Aaron au înghițit pre toiagele lor.

13. Și s-au învârtoșeat inima lui Faraon, și nu i-au ascultat pre ei, după cum le-au grăit lor Domnul.

14. Și au zis Domnul către Moisi: „S-au îngreoiat inima lui Faraon, ca să nu sloboază pre norod.

15. Mergi la Faraon dimineață, iată, el iasă la apă, și vei ieși înaintea lui pre țermurile râului, și toiagul care s-au făcut șearpe să-l iai în mâna ta.

16. Și să zici către el: «Domnul Dumnezeuul evreilor m-au trimis la tine, zicând: ‘Slobozi pre norodul Mie, ca să slujească Mie în pustie’, și, iată, nu ai ascultat până acum.

17. Și acum aceste zice Domnul: ‘Întru aceasta vei cunoaște că Eu sânt Domnul, iată, Eu bat cu toiagul cel din mâna Mea preste apa cea din râu, și să va preface în sânge.

18. Și peștii cei din râu vor muri, și să va împuti râul, și nu vor putea egipteanii bea apă din râu’»”.

19. Și au zis Domnul către Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui tău: «Ia toiagul în mâna ta și întinde mâna ta preste apele Egiptului și preste râurile lor și preste lacurile lor și preste bălțile lor și preste toată apa lor cea adunată, și să fie sânge, și s-au făcut sânge în tot pământul Egiptului, și în leamne și în pietri»”.

20. Și au făcut așa Moisi și Aaron după cum le-au poruncit lor Domnul,* și, râdi-
când Aaron toiagul său, au lovit apa cea
din râu înaintea lui Faraon și înaintea
slugilor lui, și toată apa cea din râu s-au
mutat în sânge.

*Jos
17, 5
Psalm
77, 43 [49]

21. Și peștii din râu au murit, și s-au împutit râul și nu putea egipteanii să bea apă din râu, și era sângele în tot pământul Egiptului.

22.* Și au făcut asemenea și vrăjitorii
egipteanilor cu fermecăturile lor, și s-au
învârtoșeat inima lui Faraon, și nu i-au
ascultat pre ei, după cum au zis Domnul.

*Jos
17, 7

23. Și, întorcându-să Faraon, au intrat în casa sa și n-au băgat samă nici de aceasta.


24. Și au săpat toți egipteanii împrejurul râului ca să bea apă, și nu putea să bea apă din râu.

25. Și s-au umplut șapte zile după ce au bătut Domnul râul.

CAP 8

A doao bătaie a Egiptului sânt broaștele, pentru a cărora depărtare făgăduiaște Faraon că va slobozi

norodul, dar nu face; pentru aceea să adaogă a treia, mușțele; și a patra, muștele, pentru care iară făgăduiaște Faraon că să va slobozi norodul, dară nu face.

1.  i au zis Domnul cătră Moisi: „Între la Faraon și să grăiești cătră el: «Aceasta zice Domnul: ‘Slobozi pre norodul

Mieu, ca să slujească Mie.

2. Iară de nu vei vrea să-l slobozi, iată, Eu bat toate hotarile tale cu broaște.

3. Și va vărsa râul broaște, și, suindu-să broaștele, vor intra în casele tale și în cămarile așternuturilor tale și pre paturile tale și în casele slugilor tale și întru ale norodului tău, și în aluaturile tale și în cuptoarele tale.

4. Și preste tine și preste slugile tale și preste norodul tău să vor sui broaște’»”.

5. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron, fratelui tău: «Întinde cu mâna toiagul tău spre râuri și spre lacuri și spre bălți și scoate broaște pre pământul Eghiptului»”.

6. Și au întins Aaron mâna spre apele Eghiptului și au scos broaște, și s-au suit broasca și au acoperit tot pământul Eghiptului.

Întel. 17, 7 7. Și au făcut așa și vrăjitorii eghipteanilor cu fermecăturile sale și au scos broaște pre pământul Eghiptului.

8. Și au chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron și au zis: „Rugați-vă pentru mine cătră Domnul, și să ia broaștele de la mine și de la norodul meu, și-i voi slobozi pre ei și vor jertvi Domnului”.

9. Și au zis Moisi cătră Faraon: „Rânduiaște mie când să mă rog pentru tine și pentru slugile tale și pentru norodul tău, ca să piarză broaștele de la tine și de la norodul tău și din casele voastre, și numai în râu să rămâie”.

10. Iară el au zis: „Mâne”. Deci, au zis: „După cum ai zis ca să vezi, că nu easte altul afară de Domnul.

11. Și să vor rădica broaștele de la tine, și din casele voastre și din curți și de la slugile tale și de la norodul tău, și numai în râu vor rămâie”.

12. Și au ieșit Moisi și Aaron de la Faraon, și au strigat Moisi cătră Domnul, ca să piară broaștele, după cum făgăduisă lui Faraon.

13. Și au făcut Domnul după cum au zis Moisi, și au murit broaștele din case și din curți și din țarine.

14. Și le-au adunat pre eale clăi, clăi, și s-au împuțit pământul.

15. Și, văzind Faraon că s-au făcut

16. (a) Biblia cea veachie are: Și pre Faraon și pre

răsuflare, s-au îngreoiat inima lui și nu i-au ascultat pre ei, după cum au grăit Domnul.

16. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Zi lui Aaron: «Întinde cu mâna toiagul tău și lovește țărâna pământului, și vor fi mușțe întru oameni și întru dobitoace (a) și în tot pământul Eghiptului»”.

17. Și au întins Aaron cu mâna toiagul și au lovit țărâna pământului, și s-au făcut mușțe în oameni și în dobitoace și în toată țărâna pământului s-au făcut mușțe, în tot pământul Eghiptului.

18. Și au vrut să facă și vrăjitorii cu farmecile sale, ca să scoată mușțe, și nu au putut, și s-au făcut mușțe în oameni și în dobitoace.

19. Și au zis vrăjitorii lui Faraon: „Deagelul lui Dumnezeu easte acesta”. Și s-au învărtoseat inima lui Faraon, și nu i-au ascultat pre ei, după cum au grăit Domnul.

20. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Mâneacă dimineață și stăi înaintea lui Faraon, și, iată, el va ieși la apă, și vei zice cătră el: «Aceasta zice Domnul: ‘Slobozi pre norodul Mieu, ca să-Mi slujească în pustie.

21. Iară de nu vei vrea să slobozi pre norodul Mieu, iată, Eu voi trimite preste tine și preste slugile tale și preste norodul tău și preste căsile voastre muscă cânească și să vor umplea căsile eghipteanilor de muscă cânească și pământul pre care sânt ei.

22. Și voi mări în zioa aceea pământul Ghesem, pre care norodul Mieu va sta, preste care nu va fi muscă cânească, ca să vezi că Eu sânt Domnul Dumnezeu a tot pământul.

23. Și voi osibi întră norodul Mieu și întră norodul tău, și mâne va fi sămnelul acesta pre pământ’»”.

24. Și au făcut Domnul așa,* și au venit muscă cânească mulțime în casele lui Faraon și în casele slugilor lui și în tot pământul Eghiptului, și s-au stricat pământul de musca cea cânească.

25. Și au chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron și le-au zis: „Meargeți și jertviți Domnului Dumnezeului vostru în pământul acesta”.

26. Și au zis Moisi: „Nu easte cu puțință a să face așa, că ceale ce sânt urâciune eghipteanilor vom să jertvim Domnului Dumnezeului nostru, și de vom jertvi ceale ce sânt urâciune eghipteanilor înaintea lor, cu pietri ne vor ucide.

27. Cale de trei zile vom merge în puscasele lui și pre slugile lui și în toată țărâna pământului.

*Întel. 16, 9

Sus tie și vom jertvi Dumnezeului nostru,
3, 18 precum au zis Domnul noao”.

28. Și au zis Faraon: „Eu voiu slobozi pre voi și veți jertvi Dumnezeului vostru în pustie, iară să nu vă întindeți a merge departe, rugați-vă, dară, pentru mine cătră Domnul”.

29. Și au zis Moisi: „Vezi, eu voiu ieși de la tine și mă voiu ruga cătră Dumnezeu, și să va duce musca cea cănească de la tine și de la slugile tale, și de la norodul tău, mâne, să nu adaogi încă, o, Faraone, a înșela, ca să nu slobozi norodul să jertvească Domnului”.


30. Și au ieșit Moisi de la Faraon și s-au rugat cătră Dumnezeu.

31. Și au făcut Domnul după cum au zis Moisi, și au rădicat musca cea cănească de la Faraon și de la slugile lui și de la norodul lui, și nu au rămas nici una.

32. Și și-au îngreoiat Faraon inima sa în vremea aceasta, și n-au vrut să sloboază pre norod.

CAP 9

A cincea pedeapsă, boala în dobitoace, a șeasa, rane, a șaptea, grindină; la carea să făgăduiaște Faraon că va slobozi norodul, de va înceta, carea nici aceasta plinește. Iară din toate acestea fiii lui Israil nimic nu au pățimit.

1.  i au zis Domnul cătră Moisi: „Întră la Faraon și vei zice lui: «Aceasta zice Domnul Dumnezeul evreilor: ‘Slobozi norodul Mieu, ca să-Mi slujească.

2. Iară de nu vei vrea să slobozi pre norodul Mieu, ci încă-l vei mai ținea pre el,

3. Iată, mâna Domnului va fi preste dobitoacele tale ceale din câmpuri, și preste cai și preste asini și preste cămile și preste boi și preste oi, moarte mare foarte.

4. Și osibită minune voiu face Eu în vremea aceea întră dobitoacele eghipteanilor și întră dobitoacele fiilor lui Israil, și nu vor muri din toate dobitoacele fiilor lui Israil, ce s-au zis’».

5. Și au dat Dumnezeu soroc, zicând: «Mâne va face Domnul cuvântul acesta pre pământ»”.

6. Și au făcut Domnul cuvântul acesta a doao zi, și au murit toate dobitoacele eghipteanilor. Iară din dobitoacele fiilor lui Israil nu au murit nici unul.

7. Și, văzind Faraon că din toate dobitoacele fiilor lui Israil nu au murit nici unul, s-au îngreoiat inima lui Faraon și nu au slobozit norodul.

8. Și au grăit Domnul cătră Moisi și cătră Aaron, zicând: „Luați voi pline

mânile de spuze din cuptoriu, și să preasăre Moisi spre ceriu înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui.

9. Și să se facă pulbere preste tot pământul Eghiptului, și vor fi pre oameni și pre dobitoace rane, beșici fierbinți, și pre oameni și pre dobitoace în tot pământul Eghiptului”.

10. Și au luat spuză din cuptoriu înaintea lui Faraon și o au presărat Moisi spre ceriu, și s-au făcut rane, beșici fierbinți pre oameni și pre dobitoace.

11. Și nu au putut fermecătorii să stea înaintea lui Mosi pentru rane, că s-au făcut rane în fermecători și în tot pământul Eghiptului.

12. Și au învărtoșeat Domnul inima lui Faraon, și nu i-au ascultat pre ei după cum au rânduit domnul lui Moisi.

13. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Mâneacă dimineață și stăi înaintea lui Faraon, și vei zice cătră el: «Aceasta zice Domnul Dumnezeul evreilor: ‘Slobozi pre norodul Mieu, ca să-mi slujească Mie.

14. Pentru că în vremea aceasta Eu voiu trimite toate bătăile Meale în inima ta și într-a slugilor tale și într-a norodului tău, ca să vezi că nu easte ca mine altul în tot pământul.

15. Că acum voiu slobozi mâna Mea și te voiu bate pre tine și pre norodul tău cu moarte, și te vei zdrobi de pre pământ.

16.* Și pentru aceea ai fost păzit până acum, ca să arăt întru tine puterea Mea, și ca să se vestească numele Mieu în tot pământul. *Rom. 9, 17

17. Au, doară, încă vei face tu norodului Mieu ca să nu slobozi pre dânșii?

18. Iată, Eu voiu ploa în ceasul acesta mâne ppiatră multă foarte, ca carea nu au fost în Eghipt, din zioa carea s-au făcut până în zioa aceasta.

19. Acum, dară, grăbeaște să-ți aduni dobitoacele tale și câte ai tu în câmp, pentru că toți oamenii și dobitoacele câte să vor afla în câmp și nu vor intra în casă și va cădea preste eale ppiatra vor muri’»”.

20. Cel ce să temea de cuvântul Domnului din slugile lui Faraon și-au adunat dobitoacele sale în case.

21. Iară cel ce nu au băgat samă de cuvântul Domnului au lăsat dobitoacele în câmp.

22. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Întinde mâna ta spre ceriu și va fi ppiatră preste tot pământul Eghiptului și preste oameni și preste dobitoace și preste toată iarba cea de pre pământ”.

23.* Și au întins Moisi mâna spre ceriu, și Domnul au dat trăznete și ppiatră, și curgea foc pre pământ, și au ploat Domnul ppiatră preste tot pământul Eghiptului. *Înțele. 17 [16], 16 19, 19

24. Și au fost piază, și în piază ardea foc cu flacăra, și piază era multă foarte, ca carea nu au mai fost în Egipt din zioa din care s-au făcut în el neam.

25. Și au bătut piază în tot pământul Egiptului de la om până la dobitoace, și toată iarba din câmp o au bătut piază, și toate leamnele din câmpuri le-au zdrobit piază.

26. Numai în pământul Ghesem, unde era fiii lui Israil, nu au fost piază.

27. Și, trimițând Faraon, au chemat pre Moisi și pre Aaron, și le-au zis lor: „Păcătuit-am acum, Domnul easte drept, iară eu și norodul meu necredincios (a).

28. Rugați-vă, dară, pentru mine cătră Domnul, și să înceteze a să mai face tunetele lui Dumnezeu și piază și focul, și voiu slobozi pre voi și mai mult nu veți rămânea”.

29. Și au zis Moisi lui: „Deaca voiu ieși din cetate, voiu întinde mâinile mele cătră Domnul, și tunetele vor înceta, și piază și apa mai mult nu va fi, ca să cunoașteți că al Domnului easte pământul.

30. Iară eu știu că și tu și slugile încă nu v-ați temut de Domnul”.

31. Și inul și orzul s-au stricat, că orzul era înspicat, paiu și inul cu sămânță.

32. Iară grâul și ovăsul nu s-au stricat, pentru că era târzie.


33. Și au ieșit Moisi de la Faraon afară din cetate și au întins mâinile cătră Domnul, și au încetat tunetele și piază și ploaia nu au mai picat pre pământ.

34. Iară, văzind Faraon că au încetat ploaia și piază și tunetele, au adaos încă a păcătui, și și-au îngreoiat inima sa și a slugilor sale.

35. Și s-au învârtoșeat inima lui și a slugilor lui, și nu au slobozit pre fiii lui Israil, după cum au grăit Domnul lui Moisi.

CAP 10

A opta pedeapsă, lăcustele, care, depărtându-să, învârtoșat fiind Faraon, nici așa sloboade norodul, pentru aceea să adaogă a noao, desimea întunecării, pentru care lasă Faraon să iasă, dară toate ale lor și dobitoacele le opreaște, și lui Moisi i să laudă cu moarte.

1.  i au grăit Domnul cătră Moisi, zicând: „Întră la Faraon, că Eu am învârtoșeat inima lui și a slugilor lui, ca pre rând să vie seamnele acestea preste ei.

2. Ca să spuneți în urechile fiilor voștri și întru ale feciorilor fiilor voștri cu

27. (a) Fărădelege.

câte am năcăjit pre eghipteani și seamnele Meale care le-am făcut întru ei, și să cunoașteți că Eu sânt Domnul”.

3. Și au intrat Moisi și Aaron înaintea lui Faraon și au zis lui: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu evreilor: «Până când nu vrei să te rușinezi de Mine? Slobozi norodul Meu, ca să slujească Mie.

4.* Iară de nu vei vrea tu să slobozi pre norodul Meu, iată, Eu voiu aduce în ceasul acesta mâne lăcustă multă preste toate hotarale tale.

5. Și va acoperi fața pământului și nu vei putea să vezi pământul, și va mânca toată iarba pământului, carea au rămas, carea au lăsat voao piază, și va mânca tot lemnul ce creaste voao pre pământ.

6. Și să vor umplea casele tale și casele slugilor tale și toate casele în tot pământul Egiptului, câte nici odinioară nu au văzut părinții tăi, nici strămoșii lor din zioa în carea s-au făcut pre pământ, până în zioa aceasta”.

Și, întorcându-să Moisi, au ieșit de la Faraon.

7. Și au zis slugile lui Faraon cătră dânsul: „Până când va fi noao această împedecare? Slobozi oamenii, ca să slujească Dumnezeului său, au vrei să știi că au perit Egiptul?”

8. Și au întors pre Moisi și pre Aaron la Faraon și au zis lor Faraon: „Meargeți și slujiți Domnului Dumnezeului vostru, iară carii sânt cei ce vor merge?”

9. Și au zis Moisi: „Cu tinerii și cu bătrânii vom merge, cu feciorii și cu featele și cu oile și cu boii noștri, pentru că easte sărbătoare Domnului Dumnezeului nostru”.

10. Și au zis Faraon cătră ei: „Fie așa, Domnul cu voi, cum voiu slobozi pre voi, au, doară, și averile voastre? Vedeți că vicleșug easte întru voi.

11. Nu așa, ci să meargă bărbații și să slujiți lui Dumnezeu, că aceasta căutați voi”. Și i-au scos pre ei de la fața lui Faraon.

12. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Întinde mâna ta preste pământul Egiptului și să va sui lăcustă pre pământ și va mânca toată iarba pământului și tot rodul leamnelor care l-au lăsat piază”.

13. Și au rădicat Moisi toiagul spre ceriu, și Domnul au adus vânt austru pre pământ toată zioa aceea și toată noaptea, dimineață s-au făcut, și vântul austru au adus lăcustă.

14. Și o au dus pre ea preste tot pământul Egiptului, și s-au așezat preste toate hotarale Egiptului multă foarte, mai înainte de dânsa nu au fost lăcustă ca aceasta, și după aceasta nu va fi așa.

15. Și au acoperit fața pământului, și s-au stricat pământul, și au mâncat

*Înțele.
16, 9

toată iarba pământului și tot rodul leamnelor care au rămas de piază. Nu au rămas verde nimica în leamne și în toată iarba câmpului, în tot pământul Egiptului.

16. Și au grăbit Faraon a chema pre Moisi și pre Aaron, zicând: „Păcătuit-am înaintea Domnului Dumnezeului vostru și împotriva voastră.

17. Priimiți, dară, păcatul meu încă acum, și vă rugați către Domnul Dumnezeul vostru ca să ia de pre mine moartea aceasta”.

18. Și au ieșit Moisi de la Faraon și s-au rugat Domnului.

19. Și au adus Domnul vânt tare de la mare, și au rădicat lăcustele și le-au aruncat în Marea Roșie, și n-au rămas nici o lăcustă în tot pământul Egiptului.

20. Și au învârtoșeat Domnul inima lui Faraon, și nu au slobozit pre fiii lui Israil.

21. Și au zis Domnul către Moisi: „Întinde mâna ta spre ceriu și să se facă întunearec pre pământul Egiptului, întunearec care să se poată pipăi”.

22. Și au întins Moisi mâna spre ceriu și s-au făcut întunearec, negură, ceață preste tot pământul Egiptului trei zile.

Întel. 23. Și nimenea n-au văzut pre fratele său

17, 2 treis zile, și nimenea nu s-au sculat din patul său treis zile.** Iară la toți fiii lui Israil

era lumină în tot locul unde lăcuia ei.

24. Și au chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron și le-au zis lor: „Meargeți și jertviți Domnului Dumnezeului vostru numai oile, și boii veți lăsa, iară averile voastre meargă cu voi”.

25. Și au zis Moisi: „Ba, ci încă să ne dai noao arderi de tot și jertve, care vom face Domnului Dumnezeului nostru.

26. Și dobitoacele noastre vor merge cu noi, și nu vom lăsa unghie, pentru că dintr-însele vom să jertvim Domnului Dumnezeului nostru, că noi nu știm ce vom jertvi Domnului Dumnezeului nostru, până vom merge acolo”.

27. Și au învârtoșeat Domnul inima lui Faraon, și nu au vrut să-i sloboază pre ei.


28. Și au zis Faraon către Moisi: „Du-te de la mine și-ți ia aminte să nu mai adaogi a vedea fața mea, că, în ce zi te vei arăta mie, vei muri”.

29. Iară Moisi au zis: „Precum ai zis, nu mă voi mai arăta ție în față”.

CAP 11

Să vestească moartea celor întâiu născuți; și să poruncească împrumutarea vaselor celor de aur și de argint de la egipteani.

CAP 10 ȘI 11

1.  i au zis Domnul către Moisi: „Încă o rană voi aduce eu preste Faraon și preste Egipt, și după aceea va slobozi pre voi de aici, și, când va slobozi pre voi, vă va sili să ieșiți.

2. Grăiaște, dară, pre ascuns în urechile norodului, și să ceară fieștecarele de la vecinul și fămeaia de la vecină-sa vase* de argint și de aur și haine”.

*Sus
3, 22

3. Și au dat Domnul har norodului Său înaintea egipteanilor, și i-au împrumutat pre ei,* și omul Moisi mare s-au făcut foarte înaintea egipteanilor și înaintea lui Faraon și înaintea slugilor lui și înaintea a tot norodului.

Jos
12, 35

*Sira.
45, 1

4. Și au zis Moisi: „Acestea zice Domnul: «Pre la miiazănoapte Eu voi intra în Egipt.

5. Și va muri tot cel întâiu născut în pământul Egiptului, de la cel întâiu născut a lui Faraon, carele șeade pre scaonul cel împărătesc, până la cel întâiu născut al slujnicii ceii de la moară, și până la cel întâiu născut a tot dobitocul.

6. Și va fi strigare mare în tot pământul Egiptului, ca carea nu au mai fost și ca carea nu va mai fi.

7. Iară la toți fiii lui Israil nu va schilălăi câne cu limba sa, de la om până la dobitoc, ca să vezi că cu minune Să va mări Domnul întră egipteani și întră Israil».


8. Și vor striga toate slugile tale către mine, și să vor închina mie, zicând: «Ieși tu și tot norodul tău, pre carele tu-l povățuiești». Și după acestea voi ieși”. Și au ieșit Moisi de la Faraon cu mânie.


9. Și au zis Domnul către Moisi: „Nu va asculta pre voi Faraon, ca înmulțind să înmulțesc seamnele Meale și minunile Meale în pământul Egiptului”.

10. Iară Moisi și Aaron au făcut toate seamnele și minunile acestea în pământul Egiptului înaintea lui Faraon, iară Domnul au învârtoșeat inima lui Faraon și nu au vrut să sloboază pre fiii lui Israil din pământul Egiptului.

CAP 12

După ce s-au arătat și s-au slujit rânduiala mâncării mielului, și cu sângele lui ungându-să pragurile ceale deasupra ușii casălor, îngerul tăind pre toți cei întâiu născuți ai Egiptului, israilteanii ies cu averile Egiptului; pentru leagea Paștilor și mâncarea azimelor, și pentru vreama lăcuinții lui Israil în Egipt.

1.  i au grăit Domnul către Moisi și către Aaron în pământul Egiptului, zicând:

2.  „Luna aceasta este voao începătură lunilor, cea dintâiu este voao întră lunile anului.

3. Grăiaște cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: «În zioa a zecea a aceștii luni, să ia fieștecine un miel după casele familiilor, fieștecine câte un miel de casă.

4. Iară de vor fi mai puțini în casă, cât să nu fie de ajuns la un miel, să ia împreună cu sine pre vecinul său cel de aproape după numărul sufletelor, fieștecine să numere și e câți îi vor fi de ajuns la miel.

5. Iară mielul să fie desăvârșit, parte bărbătească, fără de prihană, de un an să fie voao, din miei și din iezi să luați.

6. Și să-l țineți până la zioa a patrasprăzece a lunii aceștii, și să-l junghie toată mulțimea adunării fiilor lui Israil, cătră seară.

7. Și să ia din sânge și să ungă amândoi stâlpii ușii deasupra și pragurile în casele în care-l vor mânca pre el.

8. Și să mănca carnea friptă la foc în noaptea aceea, și azimele cu sălată să le mănca.

9. Să nu-l mâncați crud, nici fiert în apă, ci fript la foc, capul cu picioarele și cu mărunțile.

10. Să nu lăsați nimica dintr-însul pe a doao zi, și os din el să nu zdrobiți, ceale ce vor rămânea din el până a doao zi cu foc să le ardeți.

11. Și așa să-l mâncați pre el: mijloacele voastre fiind încinse, și încălțămintele voastre în picioarele voastre, și toiagele voastre în mâinile voastre, și să-l mâncați cu grabă, că sânt paștile (a) Domnului.

12. Și voi trece prin pământul Eghiptului în noaptea aceasta, și voi omorî pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, de la om până la dobitoac, și asupra tuturor dumnezeilor eghipteanilor voi face izbândă Eu, Domnul.

13. Și va fi sângele semn voao pre casele în care veți fi voi, și voi vedea sângele și voi acoperi pre voi, și nu va fi întru voi rană, ca să nu periți, când voi bate (b) în pământul Eghiptului.

14. Și va fi voao zioa aceasta aducere-aminte și o veți ținea sărbătoare Domnului, întru toate neamurile voastre, leage veacinică o veți ținea sărbătoare.

15. Șapte zile azime veți mânca, și din zioa dintâiu veți scoate ce easte dospit din casele voastre, tot cel ce din zioa dintâiu până în zioa a șaptea va mânca dospit să va piiarde sufletul acela din Israil.

16. Și zioa dintâiu să va chema sfântă, și zioa a șaptea numită sfântă va fi voao, tot lucrul de slujbă să nu faceți într-în-

11. (a) Adecă: treacerea. 13. (b) Ceale întâiu născute.

sele, fără numai ce va trăbui de mâncat fieștecărui suflet, aceasta numai veți face.

17. Și veți păzi porunca aceasta, că în zioa aceasta voi scoate putearea (v) voastră din pământul Eghiptului, și veți ținea zioa aceasta întru neamurile voastre leage veacinică.

18.* Începând în a patrasprăzecea zi a lunii dintâiu, de seara, veți mânca azime, până la zioa a doaozeci și una a lunii, până seara. *Levi. 23, 5

19. Șapte zile dospit să nu să afe în casele voastre, tot cine va mânca dospit sufletul acela să va piiarde dintru adunarea fiilor lui Israil, fie acela ori dintră venitici, ori dintră moșteanii pământului. Numer. 28, 16

20. Tot ce e dospit să nu mâncați, ci în tot lăcașul vostru să mâncați azime»”.

21. Și au chemat Moisi pre toată bătrâni-meia lui Israil și au zis cătră dânșii: „Meargeți și vă luați voao miel, după familiile voastre, și junghiați paști.

22.* Și luați mănunchiu de isop și, întingând în sângele cel de lângă ușe, ungeți pragul și amândoi stâlpii ușii din sângele care easte lângă ușe, și voi nici unul să nu ieșiți din ușa casii voastre până dimineață. *Evrei 11, 28

23. Și va trece Domnul să bată pre eghipteani, și va vedea sângele pre prag și pre amândoi stâlpii ușii, și va trece Domnul ușa și nu va lăsa pre cel ce ucide să între în căsile voastre să uciză.

24. Și veți păzi cuvântul acesta leage ție și fiilor tăi până în veac.

25. Iară după ce veți intra în pământul care va da voao Domnul, precum au zis, păziți slujba aceasta.

26. Și va fi de vor zice cătră voi fiii voștri: «Ce easte slujba aceasta?»

27. Veți zice lor: «Jertvă sânt paștile aceastea Domnului, cum au acoperit casele fiilor lui Israil în pământul Eghiptului când au bătut pre eghipteani; iară casele noastre le-au mântuit»”. Și plecându-să norodul, s-au închinat.

28. Și, ducându-să, au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

29. Și au fost la miezul noptii, au bătut Domnul pre tot întâiul născut în pământul Eghiptului, de la cel întâiu născut a lui Faraon, carele șeade pre scaonul împărăției,* până la cel întâiu născut al roabei ceii din temniță, și până la tot cel întâiu născut al dobitoacelor. *Sus 11, 5

30. Și s-au sculat Faraon noaptea, și slugile lui și toți eghipteanii, și s-au făcut strigare mare în tot pământul Eghiptului, că nu era casă în carea să nu fie mort. Înțele. 18, 5

31. Și au chemat Faraon pre Moisi și pre Aaron noaptea și au zis lor: „Sculați-vă și ieșiți din norodul meu, voi

17. (v) Jidoveaște: Oastea voastră.

și fiii lui Israil mergeți și slujiți Domnului Dumnezeuului vostru după cum ziceți.

32. Și oile și boii voștri luând, mergeți și mă binecuvântați pre mine”.

33. Și silea eghipteanii pre norod cu grabă să-i scoată pre ei din pământ, că zicea că: „Toți vom muri”.

34. Și au luat norodul aluatul său mai înainte de a să dospî legat în hainele sale de-a umăr.

Sus 11, 2 35. Iară fiii lui Israil au făcut după cum au poruncit lor Moisi, și au cerut de la eghipteani vase de argint și de aur și haine.

36. Și au dat Domnul har norodului Său înaintea eghipteanilor, și i-au împrumutat pre ei și au jefuit pre eghipteani.

37. Și, rădicându-să fiii lui Israil din Rame-si, au purces spre Sohot la șese sute de mii de bărbați pedestri, afară de ceale ce avea.

38. Și amestecătură multă s-au suit împreună cu ei, și oi și boi și dobitoace multe foarte.

39. Și au copt aluatul, care l-au scos din Egipt, turte de azime în spuză, pentru că nu s-au dospit, că i-au scos pre ei eghipteanii și nu au putut să așteapte, nici de mâncare nu și-au făcut șie pre cale.

40. Iară lăcuirea fiilor lui Israil, carea au lăcuit în pământul Egiptului și în pământul Hanaan, au fost ani patru sute și treizeci.

41. Și au fost după patru sute și treizeci de ani, au ieșit toată putearea (g) Domnului din pământul Egiptului noaptea.

42. Pază easte Domnului, ca să-i scoată pre ei din pământul Egiptului; noaptea aceea easte pază Domnului, ca toți fiii lui Israil să o păzească întru neamurile lor.

43. Și au zis Domnul cătră Moisi și cătră Aaron: „Aceasta easte leagea paștilor, tot cel de neam străin nu va mânca din eale.

44. Și pre tot robul ori cu argint cumpărat îl vei tăia împrejur, și atunci va mânca din eale.

45. Strein și năimit să nu mănânce din eale.

Nume. 9, 12 46. Într-o casă să va mânca (d) și să nu scoateți din cărnuri afară din casă, și os să nu zdrobiți dintr-însul.

Ioan 19, 36 47. Toată adunarea fiilor lui Israil să facă aceasta.

48. Iară de va veni la voi vreun nemearnic să facă paști Domnului, îi vei tăia împrejur toată partea bărbătească, și atunci va veni să facă aceasta, și va fi ca și moșteanul cel de pământ, tot cel netăiat împrejur nu va mânca din eale.

41. (g) Adecă: tot norodul Domnului. 46. (d) Bibl. român. are: într-o casă să va mânca, nu să va lăsa din cărnuri pre dimineață, și să nu

49. O leage va fi moșteanului și nemearnicului, carele va lăcui întră voi”.

50. Și au făcut fiii lui Israil după cum au poruncit Domnul lui Moisi și lui Aaron, așa au făcut.

51. Și au fost în zioa aceea, au scos Domnul pre fiii lui Israil din pământul Egiptului împreună cu toată putearea lor.

CAP 13

Poruncește Dumnezeu ca slobozirea din Egipt, cu jertvirea paștilor și a acelor întâiu născuți, să o pomenească; ieșind Israil de acolo și călătorind prin pustie, aduce cu sine oasele lui Iosif și să povățuiască cu stâlp de foc și de nuor.

1.  i au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „*Sfințește Mie pre tot cel întâiu născut, carele întâiu

deșchide pântecel întru fiii lui Israil, de la om până la dobitoc, că al Mieu easte”.

3. Și au zis Moisi cătră norod: „Țineți aminte zioa aceasta, întru carea ați ieșit din pământul Egiptului, din casa robiei, că cu mână tare v-au scos pre voi Domnul de acolo, și să nu mâncați dospit.

4. Că astăzi ieșiți voi în luna dintâiu.

5. Și va fi după ce te va duce Domnul Dumnezeuul tău în pământul hananeilor și a heteilor și a amoreilor și a eveilor și a ievuseilor și a ghergheseilor și a ferezeilor, precum s-au jurat părinților tăi, să dea ție pământul care curge lapte și miiare, vei face slujba aceasta în luna aceasta.

6. Șeapte zile veți mânca azime, iară a șeaptea zi (a) sărbătoare Domnului.

7. Azime veți mânca șeapte zile, nu să va vedea la tine dospit, nici vei avea dospit în toate hotarale tale.

8. Și vei spune fiului tău în zioa aceea, zicând: «Pentru că aceasta au făcut Domnul Dumnezeuul meu, când am ieșit din Egipt».

9. Și va fi semn ție în mâna ta și aducere-aminte înaintea ochilor tăi, pentru ca să fie leagea Domnului în gura ta, că cu mână tare te-au scos Domnul Dumnezeu din Egipt.

10. Și să păziți leagea aceasta în vremile ceale rânduite din zile în zile.

11. Și va fi după ce te va duce Domnul Dumnezeuul tău în pământul hananeilor, precum s-au jurat părinților tăi, și-l va da pre el ție.

12.* Vei osebi pre tot născutul întâiu, care deșchide pântecel, parte bărbătească Domnului. Tot ce deșchide pântecel din turme (b), ori în dobitoacele tale, câte vor fi

scoateți din cărnuri afară din casă. 6. (a) Veți ținea. 12. (b) Turme, cirezi, ciurzi, adecă din toate dobitoacele.

*Jos 37[34], 19

Leviți 27, 26

Numer. 8, 16

Luca 2, 23

ție parte bărbătească, le vei sfinți Domnului.

13. Tot ce deschide pânțele asinului să-l schimbi pre oaie, iară de nu-l vei schimba, îl vei răscumpăra; pre tot cel întâiu născut al omului din fiii tăi vei răscumpăra.

14. Iară de te va întreba feciorul tău după aceasta, zicând: «Ce easte aceasta?» Vei zice lui că: «Cu mână tare ne-au scos pre noi Domnul din pământul Egiptului, din casa robiei.

15. Căci când au învățoseat pre Faraon și nu vrea să ne sloboază pre noi, au ucis pre tot cel întâiu născut în pământul Egiptului, de la cei întâiu născuți a oamenilor până la cei întâiu născuți a dobitoacelor, pentru aceea eu jertvesc Domnului toată partea bărbătească, ce deschide pânțele, și pre tot cel întâiu născut a fiilor miei voi răscumpăra.

2 Leage 6, 8 16. Și va fi semn în mâna ta nemișcat înaintea ochilor tăi, că cu mână tare te-au scos pre tine Domnul din Egipt».

17. Iară după ce au slobozit Faraon pre norod, nu i-au povățuit pre ei Dumnezeu pre calea pământului Filistiim, că aproape era, pentru că au zis Dumnezeu ca: „Nu cumva să pară rău norodului văzind războiu și să se întoarcă în Egipt”.

18. Și au abătut Dumnezeu pre norod de la calea cea de cătră pustie, cătră Marea Roșie. Iară fiii lui Israil a cincea neam au ieșit din pământul Egiptului.

19. Și au luat Moisi oasele lui Iosif cu sine, că cu jurământ au jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând:* „Cu cercetare va cerceta pre voi Domnul, ci să luați împreună cu voi oasele mele de aici”.

*Ieșire
[Facere]
50, 24

20. Și, purcezind fiii lui Israil din Sohot, au tăbărât în Otom, lângă pustie.

*Nume.
14, 14
Neemia
9, 19
1 Cor.
10, 1

21.* Și Dumnezeu îi povățuia pre ei zioa cu stâlp de nor, arătându-le lor calea, iară noaptea cu stâlp de foc.

22. Și n-au lipsit stâlpul de nor zioa și stâlpul de foc noaptea înaintea tot norodului.

CAP 14

Gonind Faraon pre Israil și în mare, fiind uscată, întrând după ei Faraon, cu toți călărașii și carăle să îneacă.

1.  i au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Grăiaște fiilor lui Israil ca să se întoarcă și să tăbărască în preajma șesului întră Magdal și întră mare, din preajma Veelsepfonului, înaintea lui să tăbărâți lângă mare.

3. Și va zice Faraon norodului său: «Fiii lui Israil, aceștia rătăcesc pre pământ, că i-au închis pre ei pustia».

4. Și Eu voi învățosea inima lui Fara-

on, și îi va goni dinapoi, și Mă voi mări întră Faraon și întră toată oastea lui, și vor cunoaște toți egipteanii că Eu sânt Domnul”. Și au făcut așa.

5. Și s-au făcut știre împăratului egipteanilor că au fugit norodul, și s-au schimbat inima lui Faraon și a slujitorilor lui asupra norodului, și au zis: „Ce am făcut de am lăsat pre fiii lui Israil să nu slujească noao?”

6. Deci au înhămat Faraon carăle sale și au luat pre tot norodul său cu sine.

7. Și au luat șeasă sute de cară alease, și toată călărimea egipteanilor, și căpetenii preste toți.

8. Și au învățoseat Domnul inima lui Faraon, împăratul Egiptului, și a slujitorilor lui, și au gonit dinapoia fiilor lui Israil. Iară fiii lui Israil ieșea cu mână înaltă.

9.* Și i-au gonit egipteanii dinapoi și i-au aflat tăbărâți lângă mare, și toată călărimea și carăle lui Faraon și călărașii și oastea lui era în preajma șesului înaintea Veelsepfonului. *Isus 24, 6
1 Maca. 4, 9

10. Și Faraon să apropiia și, căutând fiii lui Israil cu ochii, au văzut, și, iată, egipteanii tăbărăsc dinapoia lor, și s-au temut foarte și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul.

11. Și au zis cătră Moisi: „Au, doară, nu era mormânturi în pământul Egiptului, ne-ai scos pre noi să ne omori în pustia aceasta, pentru ce ne-ai scos pre noi din Egipt?”

12. Au nu era acesta cuvântul care l-am grăit cătră tine în Egipt, zicând: «Lase-ne pre noi să slujim egipteanilor?» Că mai bine era noao să slujim egipteanilor, decât să murim în pustia aceasta”.

13. Și au zis Moisi cătră norod: „Îndrăzniți, stați, și veți vedea mântuirea de la Domnul, carea o va face noao astăzi, că, în ce chip ați văzut astăzi pre egipteanii, mai mult nu-i veți mai vedea pre ei în veaci.

14. Domnul va bate războiu pentru voi, și voi veți fi în liniște”.

15. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Ce strigi cătră Mine? Zi fiilor lui Israil să purceaze.

16. Și tu ia toiagul tău și tinde mâna ta spre mare și o desparți pre ea, și să treacă fiii lui Israil prin mijlocul mării pre uscat.

17. Și, iată, Eu voi învățosea inima lui Faraon și a slugilor lui și a tuturor egipteanilor, și vor intra după dânșii, și Mă voi mări întră Faraon și întră toată oastea lui, și în carăle și în caii lui.

18. Și vor cunoaște toți egipteanii că Eu sânt Domnul, Cel ce M-am mărit întră Faraon, și în carăle și în caii lui”.

19. Și s-au rădicat îngerul lui Dumnezeu carele mergea înaintea taberii fiilor lui Israi-

il, și au mers dinapoia lor, și s-au rădicat și stâlpul cel de nor dinaintea lor și au stătut dindărăptul lor.

20. Și au intrat întră tabăra eghipteanilor și întră tabăra fiilor lui Israil, și au stătut, și s-au făcut întunearec și negură, și au venit și au trecut noaptea, și nu s-au amestecat unii cu alții toată noaptea.

21. Și au întins Moisi mâna spre mare și au gonit Domnul marea toată noaptea cu vânt reapede de la austru, și au uscat marea și s-au despărțit apa.

*Psal. 77, 16
113, 3

22.* Și au intrat fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat, și le era lor apa păreate de-a dreapta și păreate de-a stânga.

Evrei 11, 29

23. Și i-au gonit eghipteanii și au intrat după dânșii, și toți cailor lui Faraon și carăle și călărașii în mijlocul mării.

*Înțele. 18, 15 [3]

24.* Iară când au fost în strajea dimineții, au căutat Domnul asupra taberii eghipteanilor în stâlp de foc și de nor, și au turburat tabăra eghipteanilor.

25. Și au împiedecat osiile carălor lor, și îi ducea pre ei cu anevoie, și au zis eghipteanii: „Să fugim de la fața lui Israil, că Domnul bate războiu pentru ei asupra eghipteanilor”.

26. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Întinde mâna ta spre mare, și să se așeze apa la locul ei și să acopere pre eghipteani și carăle și călăreții lor”.

27. Și au întins Moisi mâna spre mare, și s-au așezat apa de cătră zio la locul ei, iară eghipteanii fugea pre supt apă, și au înecat Domnul pre eghipteani în mijlocul mării.

28. Și, întorcându-să apa, au acoperit carăle și călărașii, și toată putearea lui Faraon, carii intrasă în mare, și nu au rămas nici unul dintr-înșii.

29. Iară fiii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării, și le era lor apa păreate de-a dreapta și păreate de-a stânga.


30. Și au mântuit Domnul pre Israil în zioa aceea din mâna eghipteanilor, și au văzut fiii lui Israil pre eghipteani morți pre lângă țermurile mării.

31. Și au văzut Israil mâna cea mare, carea au făcut eghipteanilor Domnul, și s-au temut norodul de Domnul, și au crezut lui Dumnezeu și lui Moisi, slugii Lui.

CAP 15

Israilteanii, cu cântare mulțămînd lui Dumnezeu, au venit în Mera, unde, amărăciunea apelor întorcându-o în dulceață, au venit în Elim.

CAP 14 ȘI 15

1.*  tunci au cântat Moisi și fiii lui Israil cântarea aceasta lui Dumnezeu, și au grăit, zicând: „Să cântăm Domnului că cu mărire S-au mărit, pre cal și pre călăreț au aruncat în mare.

*Înțele. 10, 20

2.* Ajutoriu și acoperitoriu S-au făcut mie spre mântuire, acesta easte Dumnezeu mieu, și-L voiu mări pre El, Dumnezeu părintelui mieu, și-L voiu înălța pre El.

*Isaia 12, 2
Psalm 117, 14

3. Domnul, Cel ce sfarmă războaiele, Domn, numele Lui.

4. Carăle lui Faraon și putearea lui au aruncat în mare, pre cei aleși călăreți căpitani i-au afundat în Marea Roșie.

5. Cu marea i-au acoperit pre ei, afundatu-s-au întru adânc ca o piatră.

6. Dreapta Ta, Doamne, s-au mărit întru tărie, mâna Ta cea dreaptă, Doamne, au sfărâmat pre vrăjmași.

7. Și întru mulțimea mării Tale ai zdrobit pre cei protivnici. Trimis-ai mâniia Ta și i-au mâncat pre dânșii ca pre o trestie.

8. Și prin duhul mâniei Tale s-au împărțit apa, închegatu-s-au ca un păreate apele, închegatu-s-au și valurile în mijlocul mării.

9. Zis-au vrăjmașul: «Gonind voiu prinde, împărți-voi prăzi, umplea-voi sufletul mieu, ucide-voi cu sabiia mea, stăpâni-va mâna mea».

10. Trimis-ai duhul Tău, acoperitu-i-au pre ei marea, afundatu-s-au ca plumbul în apă mare.

11. Cine easte aseamenea Ție întru dumnezei, Doamne? Cine easte aseamenea Ție? Mărit întru sfinți, minunat întru mărire, făcând minuni.

12. Întins-ai dreapta Ta, înghițitu-i-au pre ei pământul.

13. Povățuit-ai cu dreapta Ta pre norodul Tău acesta, pre carele l-ai mântuit, chematu-l-ai cu putearea Ta la lăcașul cel sfânt al Tău.

14. Auzit-au neamurile și s-au mâniat (a), dureri au cuprins pre cei ce lăcuia în Filistiim.

15. Atunci s-au grăbit domni Edomului și boiarii moaviteanilor, cuprinsu-i-au pre ei cutremur, topitu-s-au toți cei ce lăcuia în Hanaan.

16. Să cază preste dânșii cutremur și frică, cu mărirea brațului Tău să se împetrească, până ce va trece norodul Tău, Doamne, până ce va trece norodul Tău acesta, pre carele l-ai agonisit.

17. Ducându-i înlăuntru, răsădește-i pre ei în muntele moștenirii Tale, în lăcașul Tău cel gata, care l-ai făcut, Doamne, sfințenie, Doamne, care au gătit mâniile Tale.

18. Domnul, Cel ce împărățește veacurile și

14. (a) Alex.: Auzit-au neamurile și s-au temut, dureri.

preste veac, și încă.

19. Că au intrat calul lui Faraon cu carăle și cu călărașii în mare, și au adus Domnul preste ei apa mării, iară fiii lui Israil au mers pre uscat prin mijlocul mării”.

20. Iară Mariam, prorocița, sora lui Moisi, au luat timpana în mâna sa și au ieșit toate muierile după ea cu timpane și cu hore.

21. Și au început lor Mariam, zicând: „Să cântăm Domnului, că cu mărire S-au mărit, calul și călărețul l-au aruncat în mare”.

22. Și au rădicat Moisi pre fiii lui Israil de la Marea Roșie și i-au dus pre ei în pustia Sur, și au mers trei zile în pustie, și nu au aflat apă să bea.

23. Și au venit în Mera, și nu putea să bea apă din Mera, că era amară, pentru aceea au numit numele locului aceluia: Amărăciune.

24. Și cârtea norodul asupra lui Moisi, zicând: „Ce vom bea?”

25. Iară Moisi au strigat cătră Domnul, și i-au arătat lui Domnul un lemn,* și l-au băgat în apă și s-au îndulcit apa; acolo i-au pus lui îndreptări și judecăți și acolo l-au cercat pre el.

*Iudit
5, 15
Sirah
38, 5

26. Și au zis: „De vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezeuului tău și vei face ceale plăcute înaintea Lui și vei pune în urechi poruncile Lui și vei păzi toate îndreptările Lui, toată boala carea am adus asupra eghipteanilor nu o voiu aduce asupra ta, că Eu sânt Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce te vindecă pre tine”.


27.* Și au venit în Elim, și era acolo doo-sprăzeace izvoară de apă și șeaptezeci de pomi de finic, și au tăbărât acolo lângă ape.

*Num.
33, 9

CAP 16

Israilteanilor ce cârtea pentru bucate în pustia Sin le ploao Domnul potârnicchi și mană de săturat; porunca Domnului despre culeagerea și ținearea manei spre pomenire.

*Înțelep.
11, 2

1.*  i s-au rădicat din Elim, și au venit toată adunarea fiilor lui Israil în pustia Sin, carea easte întră Elim și întră Sina.

Iară în a cinceasprăzeace zi a lunii a doo, după ce au ieșit ei din pământul Eghiptului,

2. Au cârtit toată adunarea fiilor lui Israil asupra lui Moisi și a lui Aaron.

3. Și au zis fiii lui Israil cătră ei: „Mai bine am fi murit bătuți de Domnul în pământul Eghiptului, când ședeam la oalele ceale cu carne și mâncam pâine de ne săturam, decât ne-ați adus pre noi în pustia aceasta, să omorâți toată adunarea aceas-

ta cu foame”.

4. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Iată, Eu voiu ploa voao pâini din ceriu, și să iasă norodul și să adune cât va fi de ajuns într-o zi, ca să-i cerc pre ei: oare umbla-vor în leagea Mea, au ba?”

5. Și va fi în zioa a șeasa să adune de doo ori mai mult decât aduna într-altă zi pre o zi”.

6. Și au zis Moisi și Aaron cătră toată adunarea fiilor lui Israil: „Astară veți cunoaște că Domnul v-au scos pre voi din pământul Eghiptului.

7. Și dimineață veți vedea mărire Domnului, pentru că au auzit cârtirea voastră asupra lui Dumnezeu. Iară noi ce sântem, de cârtiți asupra noastră?”

8. Și au zis Moisi: „Va da voao Domnul seara carne să mâncați, și pâine dimineața să vă săturați. Că au auzit Domnul cârtirea voastră, carea cârtiți asupra noastră, și noi ce sântem? Că nu easte asupra noastră cârtirea voastră, ci asupra lui Dumnezeu”.

9. Și au zis Moisi lui Aaron: „Zi cătră toată adunarea fiilor lui Israil: «Apropiați-vă înaintea lui Dumnezeu, că au auzit cârtirea voastră»”.

10. Iară când grăi Aaron cătră toată adunarea fiilor lui Israil și să întoarsără în pustie, mărire Domnului* s-au arătat în nor.

*Sira.
45, 4

11. Și au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

12. „Auzit-am cârtirea fiilor lui Israil, grăiaște cătră ei, zicând: «Seara veți mânca carne, și dimineața vă veți sătura de pâine, și veți cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeuul vostru»”.

13. Și s-au făcut seară, și s-au suit potârnicchi, și au acoperit tabăra; iară dimineața, deacă să rādica soarele de primprejurul taberii,

14.* Iată, pre fața pustiei mărunț ca colian-dru, alb ca bruma pre pământ.

*Nume.
18 [11], 7

15. Și, văzind aceasta fiii lui Israil, au zis unul cătră altul: „Ce easte aceasta?” Că nu știa ce easte, și le-au zis lor Moisi:* „Aceasta easte pâinea carea o au dat Domnul voao să mâncați.

Psalm
77, 28
Înțelep.
16, 20
Ioan
6, 31

16. Acesta easte cuvântul care l-au poruncit Domnul: «Strângeți dintr-însa fieștecarele cât easte de ajuns: gomor, după capete, după numărul sufletelor voastre, fieștecarele împreună cu cei ce lăcuiesc cu voi să adunați»”.

*1 Cor.
10, 3

17. Și au făcut așa fiii lui Israil, și au adunat unul mai mult, altul mai puțin.

18. Și măsurând gomorul,* nici celui ce avea mult nu au întrecut, nici celui ce avea puțin nu au lipsit, fieștecarele cât era de ajuns la cei cu sine au adunat.

*2 Cor.
8, 15

19. Și au zis Moisi cătră ei: „Nimenea

să nu lasă dintru aceasta pe dimineață”.

20. Și nu au ascultat pre Moisi, ci unii au lăsat dintru aceea pe dimineață, și au făcut viermi și s-au împuțit, și s-au mâhnit Moisi pre ei.

21. Și aduna dimineața, dimineața, fiește-carele cât îi era de ajuns lui, că, deaca încălzea soarele, să topea.

22. Și au fost a șasea zi, au adunat ceale de lipsă îndoite, câte doao gomori unuia, și au intrat toți boiarii adunării și au spus lui Moisi.

23. Și au zis Moisi cătră dânșii: „Acesta easte cuvântul care au grăit Domnul: «Sâmbetele sfinte sânt, odihnă Domnului mâine; oricâte veți vrea a coace, coaceți, și oricâte veți vrea a fiiarbe, fiiarbeți, și tot ce va întreace, lăsați voao rămășița aceasta pe dimineață»”.

24. Și au lăsat din aceasta până dimineață, după cum au poruncit lor Moisi, și nu s-au împuțit, nici viermi nu s-au făcut într-însa.

25. Și au zis lor Moisi: „Mâncați astăzi, că, pentru că easte sâmbătă, astăzi, Domnului nu veți afla în câmp.

26. În șese zile veți aduna, iară zioa a șaptea e sâmbătă, că nu veți afla într-însa”.

27. Și au fost a șaptea zi, au ieșit unii din norod să adune, și nu au găsit.

28. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Până când nu veți să ascultați de poruncile Meale și de leagea Mea?

29. Vedeți că Domnul au dat voao sărbătoare zioa aceasta, pentru aceea El au dat voao în zioa a șeasa pâine pre doao zile, ședeți fiește-carele în casele voastre, nimenea să nu iasă din locul său în zioa a șaptea”.

30. Și au ținut sărbătoare norodul în zioa a șaptea.

31. Și au numit fiii lui Israil numele aceștia mană, și era ca sămânța colindrului albă, iară gustul ei ca azima cu miiare.

32. Și au zis Moisi: „Acesta easte cuvântul care l-au poruncit Domnul: «Umpleți gomor de mană, carea să se ție într-u neamurile voastre, ca să vază pâinea carea ați mâncat voi în pustie, când v-au scos pre voi Domnul din pământul Eghiptului»”.

33. Și au zis Moisi cătră Aaron: „Ia un urcior de aur și bagă într-însul de-l umple cu gomor de mană, și-l pune pre el înaintea lui Dumnezeu, ca să-l păziți într-u neamurile voastre”.

34. În ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, și au pus Aaron înaintea mărturiei spre pază, ca să se ție.


Neem. 9, 21 Iudit [Isus Navi] 5, 15 [12] 35. Iară fiii lui Israil au mâncat mană patruzeci de ani, până au venit în pământ lăcuit, au mâncat mană până au venit 36. (a) Gomor era a zecea parte a unei măsurii jidovești, carea să chema ifi. Osibite sânt aceale

în partea Finichiei.

36. Iară gomor era a zecea parte din trei măsurii (a).

CAP 17

Cârtind iarăși fiii lui Israil în Rafidin pentru apă, dă Domnul apă din piază și, rugându-să Moisi în munte cu mâinile râdicate, biruiesc pre amaliteani.

1.  i s-au râdicat toată adunarea fiilor lui Israil din pustia Sin cu taberile sale după cuvântul Domnului, și au tăbărat în Rafidin, și norodul nu avea apă să bea.

2.* Și blăstăma norodul asupra lui Moisi, zicând: „Dă-ne apă să bem!” Și au zis lor Moisi: „Ce blăstămați asupra mea, și ce ispițiți pre Domnul?” *Num. 20, 4

3. Și au însătoșeat acolo norodul de apă, și cârtea norodul asupra lui Moisi, zicând: „Pentru ce aceasta? Ne-ai scos din Eghipt să ne omori pre noi și pruncii noștri și dobitoacele noastre cu seatea?”

4. Și au strigat Moisi cătră Dumnezeu, zicând: „Ce voi face norodului acestuia? Încă puțin, și mă vor ucide cu pietri”.

5. Și au zis Domnul cătră Moisi: Mergi înaintea norodului acestuia și ia cu tine din bătrânii norodului,* și toiagul cu care ai lovit râul ia-l în mâna ta și mergi. *Sus 14, 21 [16]

6. Iată, Eu voi sta acolo mai înainte de ce vei merge tu la piază în Horiv,* și vei lovi piază, și va ieși dintr-însa apă, și va bea norodul”. Și au făcut Moisi așa înaintea fiilor lui Israil. *Psalm 77, 15 [18] 1 Cori. 10, 4

7. Și au numit numele locului aceluia Ispită și Blăstăm, pentru blăstămul fiilor lui Israil și pentru că au ispițit pre Domnul, zicând: „De easte Domnul într-u noi, au ba?”

8.* Și au venit Amalic și bătea pre Israil în Rafidin. *2 Leage 25, 17

9. Și au zis Moisi lui Iisus: „Aleage ție bărbați tari și, ieșind, stăi împotriva lui Amalic mâne, și, iată, eu voi sta pre vârful muntelui, și toiagul lui Dumnezeu în mâna mea”. Iudit 4, 12 Întele. 11, 3

10. Și au făcut Iisus după cum i-au zis Moisi lui, și au stătut împotriva lui Amalic, iară Moisi și Aaron și Or s-au suit pre vârful muntelui.

11. Și au fost, când râdica Moisi mâinile sale, biruia Israil, iară când slobozea mâinile, biruia Amalic.

12. Și mâinile lui Moisi s-au îngreoiat, și, luând piază, au pus supt el, și ședea pre ea, și Aaron și Or răsăma mâinile lui, unul de o parte, altul de altă parte, și au fost mâinile lui Moisi răsămate până

măsurii de ale noastre.

la apusul soarelui.

13. Și au sfărâmat Ișus pre Amalic și pre tot norodul lui cu ucidere de sabie.


14. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Scrie aceasta spre pomenire în carte și spune lui Ișus că cu stângere voiu stânge pomenirea lui Amalic de supt ceriu”.

15. Și au zidit Moisi jertvenic Domnului și au chemat numele lui: „Domnul, scăparea mea”.

16. Că cu mână ascunsă să războiaște Domnul asupra lui Amalic din neamuri în neamuri.

CAP 18

Iotor, socru lui Moisi, aduce la el muiarea și pruncii; și, auzind lucrurile lui Dumnezeu, după ce au jertvit Domnului, au dat lui Moisi sfat bun despre rânduirea judecătorilor.

1.  i au auzit Iotor, preotul din Madiam, socrul lui Moisi, toate câte au făcut Domnul lui Israil, norodului Său, că au scos

Domnul pre Israil din Eghipt.

2. Și au luat Iotor, socrul lui Moisi, pre Sephora, muiarea lui Moisi, că o au fost lăsat pre ea,

3. Și pre cei doi feciori a ei, numele celui dintâiu Ghersam, zicând: * „Nemearnic am fost în pământ străin”.

4. Și numele celui de al doilea: Eliezer, zicând că: „Dumnezeu tătâne-mieu mi-au ajutat și m-au scos din mâna lui Faraon”.

5. Și au venit Iotor, socrul lui Moisi, și feciorii și muiarea la Moisi în pustie, unde tăbărâsă la muntele lui Dumnezeu.

6. Și spusă lui Moisi, zicând: „Iată, Iotor, socrul tău, vine la tine, și amândoi feciorii tăi cu dânsul”.

7. Și au ieșit Moisi întru întâmpinarea socru-său, și s-au închinat lui și l-au sărutat, și s-au sărutat unii cu alții, și i-au băgat pre dânsii în cort.

8. Și au povestit Moisi socru-său toate câte au făcut Domnul lui Faraon și eghipteanilor pentru Israil și tot necazul ce li s-au făcut lor pre cale și cum i-au scos pre ei Domnul din mâna lui Faraon și din mâna eghipteanilor.

9. Și s-au minunat Iotor de toate bunătățile care le-au făcut lor Domnul, că i-au scos pre ei din mâna eghipteanilor și din mâna lui Faraon.

10. Și au zis Iotor: „Bine e cuvântat Domnul, că i-au scos pre ei din mâna eghipteanilor și din mâna lui Faraon.

25. (a) În cea veachie, în stihul 24 și 25 să

11. Acum am cunoscut că mare e Domnul preste toți dumnezeii,* pentru că i-au smerit pre ei”.

12. Și au adus Iotor, socrul lui Moisi, arderi de tot și jertve lui Dumnezeu, și au venit Aaron și toți bătrânii lui Israil ca să mănânce pâine cu socrul lui Moisi înaintea lui Dumnezeu.

13. Și au fost a doao zi, au șezut Moisi să judece norodul, și au stătut tot norodul înaintea lui Moisi de dimineața până seara.

14. Și, văzind Iotor toate câte face norodului, au zis: „Ce easte aceasta ce faci tu norodului? Pentru ce șezi tu sânzur? Și tot norodul stă înaintea ta de dimineața până seara?”

15. Și au zis Moisi cătră socrul său că: „Au venit la mine norodul ca să ceerce judecată de la Dumnezeu.

16. Căci, când să face întră ei price și vin la mine, cert pre fieștecarele și învăț pre ei poruncile lui Dumnezeu și leagea Lui”.

17. Și au zis socrul lui Moisi cătră dânsul: „Nu faci bine lucrul acesta.

18. Cu stricare te vei strica, și tu și tot norodul acesta carele easte cu tine, greu easte ție lucrul acesta,* nu-l vei putea face tu sânzur.

19. Acum, dară, ascultă-mă și-ți dau sfat, și va fi Dumnezeu cu tine, fii tu norodului întru ceale ce sânt cătră Dumnezeu și poartă cuvintele lor cătră Dumnezeu.

20. Și le mărturiseaște lor poruncile lui Dumnezeu și leagea Lui, și le arată lor căile pre care să umble și faptele care să facă.

21. Și tu aleage ție din tot norodul bărbați putearnici, temători de Dumnezeu, bărbați drepți, carii urăsc trufia, și îi pune preste dânsii mai mari preste mie, și mai mari preste sută, și mai mari preste cincizeci, și mai mari preste zece.

22. Și să judece norodul în tot ceasul, iară lucrul cel mare să-l aducă la tine, iară judecățile ceale mici să le judece ei, și te vor ușura și-ți vor ajuta.

23. De vei face cuvântul acesta, te va întări Dumnezeu și vei putea sta, și tot norodul acesta să va întoarce cu pace la locul său”.

24. Și au scultat Moisi cuvântul socrului său, și au făcut toate câte i-au zis lui.

25. Și au ales Moisi bărbați putearnici din tot Israilul, și i-au pus pre ei preste dânsii mai mari preste mie, și mai mari preste sută, și mai mari preste cincizeci, (a) și mai mari preste zece.

afă: și aducători înlăuntru de cărți.

*Sus
1, 14

5, 7
10, 10
14, 8

*2 Leage
1, 12


26. Și judeca norodul în tot ceasul, iară lucrul cel mare aducea la Moisi, iară tot lucrul cel ușor îl judeca ei.

27. Și au slobozit Moisi pre socrul său și s-au dus în pământul său.

CAP 19

În preajma muntelui Sinai, făcându-să pomenirea facerii de bine a scoaterii din Egipt, să poruncească norodului să se sfințască, ca să se pogoară Domnul în fulger și în tunet, să vorbească cu Moisi înaintea a tot norodul.

*Numer.
33, 15

1.  ară în luna a treia după ce au ieșit fiii lui Israil din pământul Egiptului, în zioa aceasta au venit în pustia Sina.

2. Și s-au rădicat de la Rafidin și au venit în pustia Sina, și au tăbărât acolo Israil în preajma muntelui.

*Fapt.
7, 38 3.* Și Moisi s-au suit în muntele lui Dumnezeu, și l-au strigat pre dânsul Dumnezeu din munte, zicând: „Aceasta vei grăi casii lui Iacov și vei spune fiilor lui Israil.

*2 Leage
29, 2 4.* «Înșivă ați văzut câte am făcut egipteanilor, și v-am luat pre voi ca pre niște aripi de vulturi, și v-am tras pre voi la Mine.

5. Și acum, de veți asculta cuvântul Mieu și veți păzi leagea Mea, veți fi Mie norod ales din toate neamurile,* că al Mieu easte tot pământul.

*Psal.
23, 1

*1 Petr.
2, 9 6.* Și voi veți fi Mie împărăție, sfințenie și neam sfânt». Aceaste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil”.

7. Și au venit Moisi, și au chemat pre bătrânii norodului, și au grăit înaintea lor toate cuvintele aceaste care le-au poruncit lor Dumnezeu.

8. Și au răspuns tot norodul deodată, și au zis: „Toate câte au zis Dumnezeu vom face și vom asculta”. Și au adus Moisi cuvintele norodului la Dumnezeu.

9. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Iată, Eu voi veni la tine în stâlp de nor, ca să Mă auză norodul grăind cătră tine, și vor crede ție în veaci”. Și au spus Moisi cuvintele norodului cătră Domnul.

10. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Pogoară-te de spune norodului și-i curățește pre ei astăzi și mâine, și să-și speale hainele.

11. Și să fie gata în zioa a treia, că în zioa a treia să va pogorî Domnul pre muntele Sinaii înaintea a tot norodul.

*Evrei
12, 18

12. Și vei așeza norodul primprejur, zicându-le: «Păziți-vă să nu vă suiți în munte,* nici să vă atingeți de ceva dintru ale lui, că tot cel ce să va atinge de munte cu moarte va muri.

13. Să nu să atingă de el mână, că cu pietri să va ucide, sau cu săgeată să va să-

geta, ori dobitoc, ori om fie, nu va trăi». Iară deaca să vor depărta glasurile și trâmbițele și norul de la munte, ei să vor sui în munte”.

14. Și s-au pogorât Moisi din munte la norod, și i-au sfințit pre ei, și și-au spălat hainele sale.

15. Și au zis norodului: „Fiți gata, trei zile să nu vă apropiați la muieri”.

16. Și au fost a treia zi, când să făcea zio, s-au făcut glasuri și fulgere și nori întunecați pre muntele Sinaii, glasul trâmbiții răsuna tare, și s-au spăimântat tot norodul cel din tabără.

17. Și au scos Moisi norodul întru întimpinarea lui Dumnezeu din tabără și au stătut supt munte.

18. Iară muntele Sinaii fuma tot, că să pogorâsă Dumnezeu pre el în foc, și să suia fumul ca niște fum din cuptoriu, și s-au spăimântat tot norodul foarte.

19. Și glasurile trâmbiții să întărea foarte și mai mari să făcea, și Moisi grăia, iară Dumnezeu răspundea lui cu glas.

20. Și s-au pogorât Domnul pre muntele Sinaii, pre vârful muntelui, și au chemat Domnul pre Moisi în vârful muntelui și s-au suit Moisi.

21. Și au grăit Dumnezeu cătră Moisi, zicând: „Pogoară-te și mărturisește norodului ca nu cumva să se apropie cătră Dumnezeu să vază, și vor peri dintr-înșii mulți.

22. Și preoții carii să vor apropia cătră Domnul Dumnezeu să se sfințască, ca nu cumva să se întoarcă de cătră ei Domnul”.

23. Și au zis Moisi cătră Dumnezeu: „Nu va putea norodul să se suie în muntele Sinaii, că Tu ai mărturisit noao zicând: «Osibește muntele și-l sfințește pre el»”.

24. Și i-au zis lui Domnul: „Mergi, pogoară-te și te suie tu și Aaron cu tine, iară pre preoți și pre norod să nu-i silești a să sui la Dumnezeu, ca nu cumva să piarză dintru ei Domnul”.

25. Și s-au pogorât Moisi la norod și au spus lor.

CAP 20

Moisi, auzind de la Domnul ceale zece porunci, le vestește norodului și poruncește să se facă oltariu de pământ sau de pietri necioplite, la care să nu să suie pre treapte.

1.  i au grăit Domnul toate cuvintele aceaste, zicând:

2.* „Eu sânt Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului, din casa robiei.

3. Să nu aibi alți dumnezei afară de Mine*.

*2 Leage
5, 6

*Psal.

80, 11

***Levi.** 4.* Să nu faci ție chip cioplit (a), nici asemănarea vreunui lucru, din câte sânt în ceriu sus, și din câte sânt pre pământ jos, și din câte sânt în ape supt pământ.

26, 1 2 Leage 4, 16

Isus Na. 5. Să nu te închini acelora, și să nu slujești lor, că Eu sânt Domnul Dumnezeuul tău.

24, 14 Psalm 96, 7

Dumnezeu răvnițoriu, Cel ce răsplătesc păcatele părinților în fii (b) până la al treilea, și până la al patra neam, celor ce Mă urăsc pre Mine.

6. Și fac milă până la a miia neam celor ce Mă iubesc pre Mine și păzesc poruncile Meale.

***Levi.** 7.* Să nu iai numele Domnul Dumnezeuului tău în deșert, că nu va lăsa Domnul nepedepsit pre cel ce va lua numele Lui în deșert.

19, 12 2 Leage 5, 11

Mateiu 8. Adu-ți aminte de zioa sâmbetii, să o sfințești pre ea.

5, 33

9. Șease zile lucrează și fă toate lucrurile tale.

10. Iară zioa a șaptea easte sâmbăta Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci întru aceeaa nici un lucru, nici tu, nici feciorul tău, nici fata ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău și nici un dobitoc al tău, nici veneticul cel ce lăcuiaște cu tine.

***Facer.** 11.* Că în șease zile au făcut Dumnezeu ceriul și pământul și marea, și toate câte sânt într-însele, și în zioa a șaptea au odihnit, pentru aceeaa bine au cuvântat Dumnezeu zioa a șaptea și o au sfințit pre ea.

2, 2

***2 Leage** 12.* Cinsteaște pre tatăl tău și pre mamă-ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești mult pre pământul cel bun, care Domnul Dumnezeuul tău ți-l dă ție.

5, 16 Mateiu 15, 4

***Efesea.** 13.* Să nu ucizi.

6, 2

14. Să nu preacurvești.

***Mate.** 15.* Să nu furi.

5, 21

16. Să nu mărturisești strâmb asupra vecinului tău mărturie mincinoasă.

***Rom.** 17.* Să nu poștești muiarea deaproapelui tău, să nu poștești casa vecinului tău, nici țarina lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui și nici un dobitoc al lui, nici câte sânt ale deaproapelui tău”.

7, 7 13, 9

18. Și tot norodul vedea glasurile și luminile și glasul trâmbiții și muntele fumând, și, spăimântându-să tot norodul, au stătut departe.

19. Și au zis cătră Moisi: „Grăiaște tu noao, și să nu grăiască cătră noi Dumnezeu, ca nu cumva să murim”.

20. Și au zis lor Moisi: „Îndrăzniți, că pentru ca să vă cearce pre voi au venit Dumnezeu la voi, ca să fie frica Lui întru voi,

4. (a) Grece.: să nu faci ție idoli. 5. (b) Cel ce pedepsesc pre fii de pre fii iau izbândă pentru pă-

ca să nu păcătuiți”.

21. Și sta norodul departe,* și Moisi au intrat în negura unde era Dumnezeu.

***2 Leage** 18, 16

22. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Aceasta vei zice casii lui Iacov și vei spune fiilor lui Israil: «Voi ați văzut că din ceriu am grăit cătră voi.

23. Să nu vă faceți voao dumnezei de argint și dumnezei de aur, să nu vă faceți voao aceștia.

24.* Jertvenic de pământ să-Mi faceți Mie, și să puneți preste dânsul arderile ceale de tot ale voastre și jertvele ceale de mântuire ale voastre și oile și vițeei voștri, în tot locul unde voi numi numele Mieu acolo, și voi veni la tine și te voi binecuvânta.

***Jos** 27, 8 38, 7

25.* Iară de vei face Mie jertvenic de piatră, să nu-l zidești din pietri cioplite, pentru că ai pus cuțitul tău pre eale și s-au pângărit.


***2 Leage** 27, 5

26. Să nu te sui pre treapte la jertvenicul Mieu, ca să nu descoperi urâciunea ta pre dânsul».

Isus Na. 8, 31

CAP 21

Legi de judecată pentru slugile ceale cumpărate și slujnice, furtușaguri, omorâre de oameni, omorâre de părinți, blăstămări de părinți, sfezi, asămănată pedeapsă și pentru boul împungătoriu.

1.*  i aceste-s îndreptările care le vei pune înaintea lor.

***2 Leage** 15, 12

2. De vei cumpăra rob evreu, șease ani să slujească ție, iară în al șaptelea an îl vei slobozi pre el în dar.

Ieremi. 34, 14

3. Iară de va veni el singur, singur va ieși, iară de va intra și muiarea împreună cu dânsul, va ieși și muiarea lui.

4. Iară de va da lui muiare stăpânul și va naște lui muiarea feciori și feate, și muiarea și pruncii vor fi a stăpânului său, numai el singur va ieși.

5. Iară de va răspunde robul, zicând: «Iubesc pre domnul mieu și muiarea mea și pruncii miei, nu mă voi duce slobod»,

6. Să-l aducă pre el domnul lui la judecata lui Dumnezeu, și atunci să-l aducă pre el la ușe și să-i găure domnul lui ureachiia cu sula, și îi va sluji lui în veaci.

7. Iară de-și va vinde cineva fata roabă de casă, nu va ieși, cum ies slujnicile (a).

8. Iară de nu va plăcea domnului său și nu o au tomnit pre ea, o va slobozi pre ea, iară la neam străin nu easte slobod să o vânză, pentru că o au smerit pre ea.

9. Iară de o va tomni pre ea feciorului său, catele părinților. 7. (a) Nu să va duce așa cum să duc roabele. S. Aug.

după dreptatea featelor va face ei.

10. Iară de va lua lui pre alta, de hrană, și de ceale ce să cuvin ei, și pentru haine, și pentru petreacerea ei, să nu o păgubească.

11. Iară de nu va face ei aceste trei, va ieși în dar fără' de argint.

Levi. 12. Iară de va lovi cineva pre altul și va muri, cu moarte să se omoară.

13. Iară de nu va fi din voie, ci Dumnezeu l-au dat în mâinile lui,* da-voiu ție loc în care să fugă ucigașul.

*2 Leage 19, 2 14. Iară de să va apuca neștine să omoară pre vecinul său cu vicleșug și va fugi la jertvenic, de la jertvenicul Mieu să-l iai să-l omori.

15. Cel ce bate pre tată-său sau pre mămă-sa, cu moarte să se omoară.

Levi. 16. Cel ce va grăi de rău pre tatăl său sau pre mămă-sa, cu moarte să se omoară.

Pilde 17. Carele va fura pre cineva din fiii lui Israil, și cu de-a sila îl va vinde, și să va afla întru aceasta, cu moarte să se omoară.

Mat. 15, 4 18. Iară de să vor certa doi oameni și va lovi unul pre altul cu piază, au cu pumnul, și nu va muri, și va zăcea în pat,

Marco 7, 10 19. De să va scula omul și va umbla afară cu toiag, nu va fi vinovat cel ce au lovit, fără numai vreamea cât au zăcut și leacurile va plăti.

20. Iară de va lovi neștine pre robul său, sau pre roaba sa cu toiag, și va muri de mâinile lui, cu judecată să va judeca.

21. Iară de va trăi o zi sau doao, nu să va judeca, pentru că argintul al lui easte.

22. Iară de să vor sfădi doi bărbați și vor lovi pre muierea groasă, și va ieși pruncul ei neînchipuit, cu gloabă să se globească, cât va pofti bărbatul muierii, și judecătorii vor judeca vreadnic.

23. Iară de va fi pruncul închipuit, va da suflet pentru suflet.

Levi. 24. Ochiu pentru ochiu, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

2 Leage 19, 21 25. Arsură pentru arsură, rană pentru rană, umflătură pentru umflătură.

Mat. 5, 38 26. Iară de va lovi neștine ochiul robului său sau ochiul roabei sale, și-l va orbi, va slobozi pre ei pentru ochiul lor.

27. Iară de va zdrobi dintele robului său sau dintele roabei sale, va slobozi pre ei pentru dintele lor.

28. Iară de va împunge taurul bărbat sau muiere și va muri, cu pietri să va ucide taurul, și nu să vor mânca cărnurile lui, iară domnul taurului nevinovat va fi.

29. Iară de va fi fost vreaun taur împungătoriu mai înainte de ieri, de alaltaieri, și vor mărturisi stăpânului lui, și nu-l va închide pre dânsul, și va omorî bărbat sau muiere, taurul cu pietri să se

omoară, și stăpânul lui încă să moară.

30. Iară de să va pune lui preț să se răscumpere, va da răscumpărare pentru sufletul său cât vor ceare de la el.

31. Iară de va împunge fecior sau fată, după dreptatea aceasta vor face lui.

32. Iară de va împunge taurul rob sau roabă, treizeci de drahme de argint va da stăpânului lor, și taurul cu pietri să se omoară.

33. De va deșchide cineva groapă sau va săpa groapă în piază și nu o va acoperi, și va cădea înlăuntru acolo vițel au asin,


34. Stăpânul groapei va plăti, argint va da stăpânului lor, iară stârvul a lui va fi.

35. Iară de va împunge taurul cuiva pre taurul vecinului și va muri, vor vinde taurul cel viu și vor împărți argintul lui, și taurul cel mort îl vor împărți.

36. Iară de va fi știut că easte taurul împungătoriu mai dinainte de ieri, de alaltaieri, și vor fi mărturisit stăpânului lui, și nu-l va ținea închis, va plăti taur pentru taur, iară stârvul va fi a lui.

CAP 22

Pedeapsă pentru furtișeguri și paguba făcută, leagea marfii pusă, a năimirii și a împreunării de sânge; pedeapsa fermecătorilor, a jervitorilor idolilor; pedeapsa celor ce asupresc văduvele și pruncii cei săraci; leagea împrumutării, a cămătăriei și a arvunei și a ascultării, a zăciuirilor, a pârgălor și a celor întâiu născuți; pentru carnea cea mușcată de fieri.

1.  e va fura cineva vițel sau oaie, și o va junghia sau o va vinde, cinci viței să plătească pentru vițel* și patru oi pentru oaie. *2 Împă.

2. Iară de va afla cineva pre fur săpând și, bătându-l, va muri, nu să va omorî. 12, 6

3. Iară de va face aceasta după ce va răsări soarele, vinovat easte, pentru moarte cu moarte va muri. Iară de nu va avea ce să întoarcă pentru furtișeg, el să se vânză.

4. Iară de să va prinde și să va afla în mâna lui furtișegul viu, de la asin până la oaie îndoite să le plătească.

5. Iară de va paște neștine țarină sau vie și va slobozi dobitocul său să pască țarina altuia, să plătească din țarina sa după rodul ei; iară de va paște toată țarina, ceale mai bune din țarina sa și ceale mai bune din via sa va plăti.

6. Iară de va ieși foc și va afla mărâciuni, și va arde clăi sau spice sau țarină, le va plăti cel ce au aprins focul.

7. Iară de va da neștine vecinului său argint sau unealte să le ție și să vor fura din casa omului, de să va afla furul, va plăti îndoit.

8. Iară de nu să va afla furul, va veni

domnul casii înaintea lui Dumnezeu (a), și va jura cu adevărat cum că el nu au făcut vicleșug întru toate unealtele vecinului său, asupra toată strâmbătatea grăită.

9. Și pentru vițel, și pentru asin, și pentru oaie, și pentru haină, și pentru tot lucrul pierdut, de care să păreaște, de va jura, înaintea lui Dumnezeu va merge judecata amânduror, și cel ce să va prinde prin Dumnezeu va plăti îndoit vecinului său (b).

10. Iară de va da cineva vecinului său asin sau vițel sau oaie sau orice dobitoc să-l păzască, și să va strica sau va muri sau să va robi și nimenea nu va ști,

Face. 11. Va jura înaintea lui Dumnezeu (v) cum că el nu au făcut vicleșug, ca să aibă parte ori în ce dobitoc al deaproapelui, și așa va priimi (g) stăpânul lui, și el nu va plăti.

12. Iară de să va fura de la el, îl va plăti stăpânului lui.

13. Iară de să va prinde de fiiară, îl va duce la ușe și nu-l va plăti.

14. Iară de va ceare cineva ceva de acestea de la vecin, și să va strica sau va muri sau să va robi, și stăpânul nu va fi cu dânsul, îl va plăti.

15. Iară de va fi stăpânul cu dânsul, nu-l va plăti, și de va fi năimit, să va socoti lui în simbria lui.

2 Lege 16. Iară de va înșela neștine pre fecioara cea nelogodită și să va culca cu ea, cu zeastre să o înzestreze pre ea și e muiare.

17. Iară de cumva ferind să va feri, și nu va vrea tatăl ei să o dea pre ea lui muiare, va plăti el tatălui ei argint după cum easte zeastrea featei fecioare.

18. Pre fermecători să nu-i lăsați să trăiască.

19. Tot cel ce să culcă cu dobitoc, cu moarte să se omoară.

Levi. 20. Cel ce jertveaște dumnezeilor, cu moarte să piară, fără numai Domnului.

21. Și pre cel nemearnic să nu-l necăjiți, nici să-l asupriți, pentru că și voi ați fost nemearnici în pământul Egiptului.

Zaha. 22. La nici o văduvă și la nici un sărac să nu-i faceți rău.

23. Iară de vei asupri pre ei cu rău, și strigând ei să vor plânge cătră Mine, cu auzul voiu auzi glasul lor.

24. Și Mă voiu aprinde cu mânie și voiu omorî pre voi cu sabiia, și vor fi muierele voastre văduve și fiii voștri săraci de părinți.

25. Iară de vei da împrumut argint fra-

8. (a) Jid.: înaintea judecătorilor. 9. (b) Jid.: înaintea judecătorilor să vor judeca, și pre carele vor judeca va plăti îndoit vecinului său. 11. (v) Gre.: jurământul lui Dumnezeu va fi întră a-

telui celui sărac carele easte lângă tine, să nu-l silești, să nu-i pui camătă asupra-i.

26.* Iară de vei lua zălog haina vecinului, mai înainte de apusul soarelui să o dai îndărăpt lui. *2 Lege 24, 13

27. Că aceasta easte acoperemântul lui, numai această haină are el, cu carea își acopere rușinea sa. În ce va dormi? De va striga cătră Mine, voiu auzi pre el, că milostiv sânt.

28. Pre dumnezei (d) să nu-i vorbești de rău,* și pre mai-marele norodului tău să nu-l grăiești de rău. *Fapt. 23, 5


29. Pârğa ariei (e) și a teascului (j) să nu întârzii a le da.* Ceale întâiu născute ale fiilor tăi vei da Mie. *Sus 13, 5


30. Așa vei face cu vițalul tău, și cu oaia ta, și cu înjugătorul tău, șapte zile vor fi supt mumă-sa, iară în zioa a opta îl vei da Mie. 12 Iezechii. 44, 30

31. Și bărbați sfinți veți fi Mie,* și carnea cea rumptă de fiiară să nu o mâncați, ci cânelui o veți arunca pre ea. *Levi. 22, 8

CAP 23

Legi date judecătorilor; boul și trăgătorul nepriatului să se ție; judecătorii să nu ia daruri; despre a anului și a zillii a șaptea odihnă, și pentru trei praznice mai mari; de îngerul povățuitoriu și despre răsplătirea celor ce vor ținea poruncile.

1. ă nu priimești cuvânt deșert, să nu te unești cu cel strâmb, ca să fii mărturie strâmbă.

2. ă nu fii cu cei mai mulți spre rău, să nu te adaogi cu mulțimea a te abate cu cei mai mulți, ca să abați judecata.

3. Și de cel sărac să nu-ți fie milă la judecată.

4.* Iară de vei tâlni boul vrăjmașului tău sau jugătorul lui rătăcind, să-l întorci să-l dai lui. *2 Lea. 22, 1

5. Și de vei vedea jugătorul vrăjmașului tău căzut supt sarcina lui, să nu-l treci, ci să o rădici împreună cu el.

6. Să nu abați judecata săracului când să judecă.

7. De tot cuvântul strâmb să te ferești,* pre cel nevinovat și pre cel drept să nu-l omori, și să nu îndreptezi pre cel necurat pentru daruri. *Danii. 13, 53 [Leviți] 19, 15

8.* Și daruri să nu iai, că darurile orbesc ochii celor ce văd și strică cuvintele ceale dreapte. *2 Lea. 16, 19 Sirah

9. Și pre cel nemearnic să nu-l învăluiți, nici să-l necăjiți, că voi știți sufletul nemearnicului,* că voi nemearnici

mândoi; (g) Jurământul. 28. (d) Adecă: pre judecătoriu. 29. (e) Adecă: pârğa holdelor; (j) Adecă: a viilor. *Face. 46, 6

erați în pământul Egiptului.

10. Șease ani vei sămăna pământul tău și vei aduna roadele lui.

11. Iară în al șaptelea an îi vei face odihnă și-l vei lăsa nelucrat, și vor mânca săracii neamului tău, iară rămășițele le vor mânca fiiarale câmpului: așa vei face cu viia ta și cu maslinetul tău.

12. În șease zile să faci lucrurile tale, iară în zioa a șaptea vei odihni, ca să se odihneacă boul tău și asinul tău, și ca să răsufle fiul slujnicii tale și nemearnicul.

13. Toate câte am grăit cătră voi păziți-le, și numele dumnezeilor străini să nu le pomeniți, nici să se auză din gura voastră.

14. Trei vremi ale anului serbați Mie.

15. Sărbătoarea azimelor faceți să o păziți, șapte zile veți mânca azimă,* după cum ȕ-am poruncit ție pre vreamea lunii ceii dintăiu, că întru aceea ai ieșit din Egipt,** să nu te arăți înaintea Mea deșert

16. Și sărbătoarea seacerii pârga lucrurilor mâinilor tale vei face din toate care vei sămăna în țarina ta. Și sărbătoarea săvârșitului la ieșirea anului, când aduni lucrurile ceale din țarina ta.

17.* În trei vremi ale anului să va arăta toată partea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeului tău, căci, când voi scoate neamurile de la fața ta și voi lărgi hotarale tale, nu va pofti nimenea pământul tău.

18. Să nu pui pre dospit sânge din jertva Mea, nici să doarmă (a) grăsimea sărbătoarei Meale până dimineață.

19.* Pârga cea dintăiu a roadelor pământului tău vei aduce în Casa Domnului Dumnezeului tău,** să nu fierbi mielul în laptele mumei lui.

20. Și, iată, Eu trimiț pre îngerul Mieu înaintea feții tale, ca să te păzască pre cale, ca să te ducă în pământul care l-am gătit ție.

21. Ia-ți aminte ție însuți, și ascultă de dânsul, și creade lui, că nu va lăsa după tine, că numele Mieu easte preste dânsul.

22.* De vei auzi cu auzul glasului Mieu și vei face toate câte voi porunci Eu voao, și vei păzi legătura Mea, veți fi Mie norod ales din toate neamurile, că al Mieu easte pământul, și voi veți fi Mie sfințire împărătească și neam sfânt. Aceaste cuvinte vei grăi fiilor lui Israil: «De veți auzi cu auzul glasul Mieu și veți face toate câte voi zice ție, vrăjmaș voi fi vrăjmașilor tăi și împrotivnic împrotivnicilor tăi.

18. (a) Să nu doarmă, adecă, să nu rămâie până dimineață. 23. (b) Jid.: stricând să-i strici pre ei, și zdrobind. 24. (v) În Bibliia cea veachie să

23.* Că va merge îngerul Mieu, carele te va povățui pre tine, și te va duce la amorei și la hetei și la ferezei și la hananei și la gherghesei și la evei și la ievusei, și-i voi sfârâma pre ei (b).

24. Să nu te închini dumnezeilor lor, nici să slujești lor, să nu faci după faptele lor, ci stricând (v) să strici capiștile lor și zdrobind să zdrobești stâlpii lor.

25. Și să slujești Domnului Dumnezeului tău, și bine voi cuvânta pâinea ta și vinul tău și apa ta, și voi abate slăbiciunea de la voi.

26. Nu va fi neroditoriu, nici sterp pre pământul tău, numărul zilelor tale plinind voi plini.

27. Și voi trimite frica povață ție, și voi îngrozi toate neamurile asupra căror mergi tu, și voi face pre toți împrotivnicii tăi să fugă.

28. Și voi trimite* vespi (g) înaintea ta, și voi scoate pre amorei și pre evei și pre hananei și pre hetei de la tine.

29. Nu voi scoate pre ei într-un an, ca să nu să pustiască pământul și să se înmulțască asupra ta fierile pământului.

30. Pre încet voi scoate pre ei de la tine, până te vei înmulți tu și vei moșteni pământul.


31. Și voi pune hotarale tale de la Marea Roșie până la Marea Filisteilor, și de la pustiu până la râul cel mare al Eufratului, și voi da în mâinile voastre pre cei ce șed pre pământul acela, și voi scoate pre ei de la tine.

32.* Să nu faci cu ei, nici cu dumnezeii lor, legătură.

33. Și să nu lăcuiască în pământul tău, ca să nu te facă să păcătuiești împrotiva Mea, că, de vei sluji dumnezeilor lor, aceștia vor fi ție piiadecă»”.

CAP 24

Deacă au adus jertve Domnului și au stropit norodul cu sângele legăturii, rămâind ceialalți la poalele muntelui, sânгур Moisi s-au suit în munte, unde au rămas cu Domnul patruzeci de zile.

1.  i lui Moisi au zis: „Suie-te la Domnul, tu și Aaron și Nadav și Aviud, și șeptezeci din bătrânii lui Israil, și să vor închina de departe Domnului.

2. Și să va apropiia Moisi sânгур la Dumnezeu, iară ei nu să vor apropiia, și norodul nu să va sui împreună cu ei”.

află: dinaintea fețelor voastre. 28. (g) Stâlpii lor, adecă, chipurile lor, idolii lor. Jid.: frica mea ca vespile înaintea ta.

*Jos 33, 2
2 Leage 7, 22 [1]
Isus Na. 24, 11

*2 Leage 7, 20

*2 Leage 7, 20

*Jos 34, 15

2 Leage 7, 2

3. Și au mers Moisi și au spus norodului toate cuvintele lui Dumnezeu și îndreptările, și au răspuns tot norodul cu un glas, zicând: „Toate cuvintele care le-au grăit Domnul le vom face și le vom asculta”.

4. Și au scris Moisi toate cuvintele Domnului și, mâncând Moisi de dimineață, au zidit jertvenic supt munte și doasprăzece pietri pentru ceale doasprăzece neamuri ale lui Israil.

5. Și au trimis pre tinerii fiilor lui Israil, și au adus arderi de tot, și au jertvit, jirtvă de mântuire Domnului Dumnezeu, viței.

6. Și, luând Moisi jumătate din sânge, l-au turnat în clondiriu, iară jumătate l-au turnat preste jertvenic.

7. Și, luând Cartea Legii, au cetit la urechile norodului, și norodul au zis: „Toate câte au grăit Domnul vom face și vom asculta”.

8. Și, luând Moisi sângele, au stropit preste norod și au zis: „Iată sângele legăturii carea au făcut Domnul cu voi pentru toate cuvintele acestea”.

9. Și s-au suit Moisi și Aaron și Nadav și Aviud, și șaptezeci din bătrânii lui Israil.

10. Și au văzut locul unde au stătut Dumnezeul lui Israil, și supt picioarele Lui ca un lucru de cărămidă de safir, și ca chipul tăriei ceriului, când easte sănin.

11. Și din cei aleși a lui Israil nu s-au despărțit nici unul, și s-au arătat în locul lui Dumnezeu, și au mâncat și au beut.

12. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Suie-te la Mine în munte și stăi acolo, și voiu da ție table de piatră, leagea și poruncile care le-am scris ca să le dau lor leage”.

13. Și, sculându-să Moisi și Iisus, cel ce sta lângă el, s-au suit în muntele lui Dumnezeu.

14. Și bătrânilor au zis: „Așteptați întru liniște aici, până când ne vom întoarce la voi, și, iată, Aaron și Or cu voi, de să va întâmpla cuiva judecată, să meargă la ei”.

15. Și s-au suit Moisi și Iisus în munte, și au acoperit norul muntele.

16. Și s-au pogorât mărirea lui Dumnezeu pre muntele Sinaii, și l-au acoperit pre el norul șeaze zile, și au chemat Domnul pre Moisi în zioa a șaptea din mijlocul norului.

17. Și era chipul mării Domnului ca focul ce arde pre vârful muntelui înaintea fiilor lui Israil.

2. (a) Cariii vor vrea. 7. (b) Jidov.: Efod. 8. (v) Sfințitoriu sau casă sfântă, lăcaș

18. Și au intrat Moisi în mijlocul norului și s-au suit în munte, și au fost acolo în munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

CAP 25

Să poruncește aducerea pârgălor și a darurilor la facerea cortului lui Dumnezeu, a sicriiului, a measii și a sfeașnicului, și a tuturor care să țin de dânsăle.

1.  i au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

2. „Zi fiilor lui Israil: «Strângeți Mie pârgă* de la toți (a) căroră le va părea în inima lor să dea de bunăvoie, și veți strânge de la ei pârga Mea.

*Jos 35, 5

3. Și aceasta easte pârga carea veți strânge de la dâșii: aur și argint și aramă.

4. Și vânăt și mohorât și roșu îndoit și mătasă răsucită și păr de capră.

5. Și piei de berbeace roșite și piei vinete și leamne neputrede și pietri sardii.

6. Și untdelemn la lumină, tămâie la untdelemn al ungerii și la tocmirea tămâiei.

7. Și pietri de săpat la umărariu (b) și la haina cea până la călcăie.

8. Și vei face Mie sfințire (v), și Mă voiu arăta întră voi.

9.* Și vei face Mie după toate câte-ți voiu arăta în munte, chipul cortului și chipul tuturor vaselor lui, așa vei face. *Evrei 9, 2

10. Și vei face sicriiul mărturiei din leamne neputrede, de doi coți și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat, și de un cot și jumătate de înalt.

11. Și-l vei polei cu aur curat, dinlăuntru, și din afară îl vei polei, și vei face lui zimți de aur suciți împrejur.

12. Și vei face lui patru verigi de aur și le vei pune pre ceale patru cornuri ale lui, doao verigi pre o margine, și alte doao pre a doao margine.

13. Și vei face rude de leamne neputrede, și le vei polei cu aur curat.

14. Și vei băga rudele în verigile ceale din cornurile sicriiului, ca să se râdice sicriiul cu eale.

15. În verigile sicriiului vor fi rudele neclătite.

16. Și vei pune înlăuntru în sicriiu mărturiile care voiu da ție.

17. Și vei face milostivitoriu (g) de aur vărsat curat, de doi coți și jumătate de

sfânt. 17. (g) Grecește: *Ilastirion* era acesta loc făcut în cortul în care era sicriiul legii, de unde

lung și de un cot și jumătate de lat.

18. Și vei face doi heruvimi de aur vărsați, și vei pune pre ei de amândoa laturile milostivitorului.

19. Și vor fi heruvimii unul de o lature și altul de cealaltă lature a milostivitorului.

20. Și vei face pre acești doi heruvimi de pre amândoa marginile cu aripile întinse deasupra, umbrind cu aripile lor preste milostivitoriu, și fețele lor una cătră alta, cătră milostivitoriu vor fi fețele heruvimilor, și vei pune milostivitoriu preste sicrii deasupra.

21. Și în sicrii vei pune mărturiile care voiu da ție.

22. Și Mă voiu cunoaște (d) ție de acolo, și voiu grăi ție deasupra milostivitorului dintră cei doi heruvimi, carii sânt preste sicriiul mărturiei, și toate câte voiu porunci ție cătră fiii lui Israil.

23. Și vei face masă de lemn neputred, de doi coți de lungă, și de un cot de lată, și de un cot și jumătate de înaltă.

24. Și o vei polii cu aur curat, și vei face ei zimți suciți împrejur de aur, și vei face ei cunună de un pumn primpregiur.

25. Și vei face zimț sucit împregiur de cunună.

26. Și vei face patru verigi de aur, și vei pune verigile pre patru părți ale picioarelor ei supt cunună.

27. Și vor fi verigile teci rudelor, ca să rădice cu eale masa.

28. Și vei face rudele de leamne neputrede, și le vei polii cu aur curat, și să va rădica cu dânsle masa.

29. Și vei face blidele ei, și cățiile, (e) și turnătorile (j), și păharăle întru care vei turna cu eale, de aur curat le vei face pre eale.

30. Și vei pune pre masă pâinile punerii înainte, înaintea Mea pururea.

31. Și vei face sfeășnic de aur curat, vărsat să faci sfeășnicul, fusul lui, și fofeazele (dz), și scafele, și bumbuleațele (z), și florile dintr-însul vor fi.

32. Șease fofeaze să iasă din coaste, trei fofeaze ale sfeășnicului dintr-o lature, și trei fofeaze ale sfeășnicului din laturea cealaltă.

33. Și trei scafe făcute ca nucile, în-

vorbea Dumnezeu cu Moisi, s-au zis milostivitoriu, sau imblânzitoriu, după cum însămnează cuvântul grecesc. 22. (d) Grece.: și Mă voiu arăta ție, adecă, voiu face ca să cunoști, să știi tu că Eu sânt acolo. 29. (e) Vas în care să pune tămâia, în care să face fum mirositoriu; (j) Vas cu care torni. 31. (dz) Fofeazele sau ramurile care ies din coastele sfeășnicu-

tru o fofează bumbuleț și floare; așa și la ceale șease fofeaze care ies din sfeășnic.

34. Și în sfeășnic patru scafe făcute ca nucile, în fieștecarea fofează bumbuleațe și florile ei.

35. Bumbuleațele supt ceale doao fofeaze dintr-însul, și bumbuleațele supt ceale patru fofeaze dintr-însul; așa și la ceale șase fofeaze, care ies din sfeășnic, și în sfeășnic patru scafe făcute ca nucile.

36. Scafele și fofeazele dintr-însul să fie vărsate tot dintr-un aur curat.

37. Și vei face lui șeapte candile, și vei pune feștile lui, și va lumina dintru o față.

38. Și mucările lui și ceale dedesupt ale lui din aur curat le vei face.


39. Toate vasele aceastea un talant de aur curat.

40.* Vezi să faci toate după chipul care s-au arătat ție în munte.

*Evrei
8, 8 [5]
Fapte
7, 44

CAP 26

Chipul sau forma cortului lui Moisi, a zeveasii, a sicriiului, a oltariului, a measii, a sfeășnicului, fieștecarea după măsura sa.

1.  i cortului vei face zeace păretare de mătasă răsucită, și cu vânăt, și cu mohorât, și cu roșu împletită, heruvim, lucru de țesetoriu să le faci pre eale.

2. Lungul unui păretariu de doaozeci și opt de coți, și lat de patru coți să fie un păretariu, o măsură va fi la toate păretarele (a).

3. Și cinci păretare să vor ținea unul de altul, și cealealalte cinci păretare să vor ținea iară unul de altul.

4. Și vei face lor chiotori vinete, la marginea unui păretariu de o parte la împreunare (b), și așa vei face la marginea păretariului din afară la împreunarea a doao.

5. Și cincizeci de chiotori vei face la un păretariu, și cincizeci de chiotori vei face de o parte a păretariului, ca să se împreune cu al doilea păretariu, cu fața unul cătră altul împrotivă stând.

6. Și vei face cincizeci de copce de aur, și vei împreuna păretarele unul cu altul cu copcele, și va fi un cort.

7. Și vei face coperișuri (v) de păr aco-

lui; (z) Glonțurile sau bumbuleții care spânzura în jos din sfeășnic.

2. (a) Într-un chip de mari vor fi toate păretarele. 4. (b) Unde să împreună. 7. (v) Grece.: *derris*, carea însămnează și piiale și pânză de păr.

peremânt preste cort, unsprăzeace coperișuri să le faci.

8. Lungimea unui coperiș se fie de treizeci de coți, și de patru coți să fie lățimea unui coperiș, de o măsură de lungi vor fi unsprăzeace coperișuri (g).

9. Și vei împreuna cinci coperișuri într-un loc, și șase coperișuri într-un loc, și vei îndoi coperișul al șaselea în fața cortului.

10. Și vei face cincizeci de chiotori la marginea unui coperiș, care va fi la mijlocul împreunării, și cincizeci de chiotori vei face pre marginea coperișului, ce să împreună cu al doilea.

11. Și vei face cincizeci de verigi de aramă, și vei împreuna verigile din chiotori, și vei împreuna coperișurile și vor fi unul.

12. Și vei pune dedesupt ce întreace din coperișurile cortului, jumătate ce întreace din coperișuri vei acoperi ce întreace din coperișurile cortului, vei coperi dindărăptul cortului.

13. Un cot din acesta, un cot din acela, din ce va întreace din coperișuri, din lungimea coperișurilor cortului va fi de acoperit preste coastele cortului, de o parte și de ceaealaltă parte, ca să acopere.

14. Și vei face acoperemânt cortului piei de berbeace rușite, și preste acesta acoperemânturi piei vinete pre deasupra.

15. Și vei face stâlpi cortului din leamne neputrede.

16. De zece coți să faci un stâlp și de un cot și jumătate lățimea unui stâlp.

17. Doao gardine la un stâlp stând una cătră alta, așa să faci la toți stâlpii cortului.

18. Și vei face stâlpi cortului doaozeci de stâlpi despre laturea cea de cătră miiazănoapte.

19. Și patruzeci de temeuri de argint să faci la cei doaozeci de stâlpi, doao temeuri la un stâlp, de amândoao capetele lui, și doao temeuri la alt stâlp, de amândoao capetele lui.

20. Și în partea a doao, cea de cătră austru, doaozeci de stâlpi.

21. Și patruzeci de temeuri ale lor de argint, doao temeuri la un stâlp, de amândoao capetele lui, și doao temeuri la alt stâlp, de amândoao capetele lui.

22. Și dindărăptul cortului despre partea cea de cătră mare vei face șase stâlpi.

23. Și doi stâlpi vei face la unghiurile cortului dindărăpt.

24. Și vor fi întocma de jos și întru una să vor împreuna, și vor fi întocma

din capete cu o împreunare, așa vei face la amândoao unghiurile întocma să fie.

25. Și vor fi opt stâlpi și șasesprăzeace temeuri de argint, doao temeuri la un stâlp, și doao temeuri la alt stâlp, de amândoao capetele lui.

26. Și să faci zăvoară din leamne neputrede, cinci zăvoară la un stâlp de o parte a cortului.

27. Și cinci zăvoară de ceaealaltă parte a stâlpului cortului, și cinci zăvoară în partea cea dindărăpt a stâlpului cortului de cătră mare.

28. Și zăvorul cel din mijloc prin mijlocul stâlpilor să se petreacă, de o parte până de ceaea parte.

29. Și stâlpii să-i feareci cu aur, și verigile în care vei băga zăvoarale să le faci de aur, și zăvoarale să le poleiești cu aur.

30. Și vei rădica cortul după chipul* care s-au arătat ție în munte.

31. Și vei face acoperemânt din vânăt și din mohorât și din roșu sucit și din mătasă răsucită.

32. Lucru țesut să-l faci heruvim și să-l pui pre patru stâlpi neputrezi poleiți cu aur, și capetele lor de aur, și temeurile lor patru de argint.

33. Și vei pune acoperemântul pre stâlpi; și înlăuntrul acoperemântului vei băga sicriul mărturiei, și acoperemântul va osibi voao întră Sfânta și întră Sfânta Sfintelor.

34. Și cu acoperemântul vei acoperi sicriul mărturiei în Sfânta Sfintelor.


35. Și vei pune masa din afară de acoperemânt, și sfeașnicul înaintea measii despre partea cortului cea de cătră austru, și masa o vei pune despre partea cortului cea de cătră miiazănoapte.

36. Și vei face ușii poală de acoperemânt vânăt și mohorât și roșu sucit și de mătasă răsucită, lucru de îpestritoriu.

37. Și vei face acoperemântului cinci stâlpi neputrezi; și-i vei polii cu aur, și căpătâiele lor de aur, și vei vărsa lor cinci temeuri de aramă.

CAP 27

Să poruncește să se gate oltariul și tinda cortului, șatra, stâlpii și oleiul pentru luminări.

1.*  i să faci jertvenic din leamne neputrede de cinci coți de lung, și de cinci coți de lat, cu patru unghiuri să fie jertvenicul, și de trei coți înălțimea lui.

2. Și vei face coarne în ceale patru unghiuri, dintr-însul să fie coarnele, și le vei acoperi cu aramă.

șuri, adecă, într-un chip de mari vor fi.

*Sus
25, 40

*Jos
38, 6

8. (g) Grece.: o măsură va fi celor unsprăzeace coperi-

3. Și vei face cunună jertvenicului și acoperemântului lui, și păharăle lui și furcuțele lui și vatra lui și toate vasele lui le vei face de aramă.

4. Și să faci lui grătariu de aramă în chip de mreajă, și vei face grătariului patru verigi de aramă în patru cornuri.

5. Și le vei pune supt grătariul jertvenicului din jos, și va fi grătariul până la jumătatea jertvenicului.

6. Și vei face jertvenicului rude de leamne neputrede, și le vei fereca cu aramă.

7. Și vei băga rudele în verigi, și să fie rudele la amândoa capetele jertvenicului, ca să-l poată rădica.

Sus 20, 24 8. Scobit de scânduri îl vei face, după cum ți s-au arătat în munte așa să-l faci.

9. Și vei face curte cortului despre partea cea de cătră austru, păretarele curții de mătasă răsucită lungi de o sută de coți de o lature.

10. Și stâlpii lor doaozeci, și temeurile lor doaozeci de aramă, și verigile lor și arcurile lor de argint.

11. Așa și în laturea cea de cătră miiază-noapte, pânzale de o sută de coți de lungi, și stâlpii lor doaozeci, și temeurile lor doaozeci de aramă, și verigile lor și arcurile stâlpilor și temeurile lor ferecate cu argint.

12. Iară lățimea curții de cătră mare pânză (a) de cincizeci de coți, și stâlpii lor zece, și temeurile lor zece.

13. Și lățimea curții de cătră răsărit, pânză de cincizeci de coți, și stâlpii lor zece, și temeurile lor zece.

14. Și de cincisprăzece coți înălțimea pânzilor de o parte; stâlpii lor trei, și temeurile lor trei.

15. Și de cealaltă parte, cincisprăzece coți de înalte pânzele, stâlpii lor trei, și temeurile lor trei.

16. Și acoperemântul porții curții de doaozeci de coți de înalt, vânăt și mohorât și roșu împletit și mătasă răsucită cu împestritori de croitoriu, stâlpii lor patru, și temeurile lor patru.

17. Toți stâlpii curții împrejur ferecați cu argint, și capetele lor de argint, și temeurile lor de aramă.

18. Iară lungimea curții de câte o sută preste sută, și lărgimea de câte cincizeci preste cincizeci, și înălțimea de cinci coți de mătasă răsucită, și temeurile lor de aramă.

19. Și toate vasele, și toate unealtele, și țerușii (b) curții de aramă (și vei face

12. (a) Pânzale sau păretarele, care era de pânză. 19. (b) Țerușii sânt pociumpii sau părușteii, carii să împlântă în pământ, și de ei să leagă sfoarale cu care să întinde cortul. Că curtea aceasta


haine vinete și mohorâte și roșii, ca să slujească cu eale întru ceale sfinte) (v).

20. Și tu poruncește fiilor lui Israil să aducă ție untdelemn de masline fără drojdii, curat, ales, pentru candilă, ca să arză lumină totdeauna în cortul mărturiei, din afară de acoperemântul ce este preste așezământul de leage.

21. Și o va aprinde Aaron și fiii lui de seara până dimineața înaintea Domnului, leage veacinică întru neamurile voastre de la fiii lui Israil.

CAP 28

Să scriu hainele lui Aaron și a feciorilor lui.

1.  i tu ado la tine pre Aaron, fratele tău, și pre fiii lui, și din fiii lui Israil, ca să preoțască Mie Aaron și Nadav și Aviud și Eliazar și Itamar, fiii lui Aaron.

2. Și vei face veșmânt sfânt lui Aaron, fratelui tău, spre cinste și mărire.

3. Și tu grăiaște tuturor celor cu cuget înțelept, pre carii i-am umplut de duhul înțelepciunii și al înțelegerii, și vor face veșmânt sfânt lui Aaron spre sfințire, cu care să preoțască Mie.

4. Și acestea sânt veșmintele care vor face: pieptariu și umărariu și haină până la călcăie și haină strălucită și mitră și brâu, și vor face veșminte sfinte lui Aaron și fiilor lui, ca să preoțască Mie.

5. Și ei vor lua aurul și vânătul și roșul și mătasă.

6. Și vor face umărariu de mătasă toarsă, lucru țesut de împestritoriu.

7. Doao umărare vor fi lui, țiindu-să unul de altul, de amândoa părțile împreunate.

8. Și țesătura umărarelor, carea este într-însul, după facere dintr-însul, va fi de aur curat și de vânăt și de mohorât și de roșu tors și de mătasă răsucită.

9. Și vei lua doao pietri, pietri de smaragd, și vei săpa în eale numele fiilor lui Israil.

10. Șease nume întru o piază, și cealelalte șease nume întru a doao piază, după neamurile lor.

11. Lucru de meșteșug de pietri, săpătură de peceate, vei săpa amândoa pietrele pre numele fiilor lui Israil.

12. Și vei pune amândoa pietrele preste umerii umărariului, pietri de pomenire sânt

era cu păretari de pânză ca și un cort făcută; (v) Ce să cuprindă într-acest parenthesis din cea veachie Biblie s-au pus.

fiilor lui Israil, și va lua Aaron numele fiilor lui Israil înaintea Domnului, preste amândoi umerii săi pomenire pentru ei.

13. Și vei face pavăze de aur curat.

14. Și vei face doao lăntișoare de aur curat, amestecate cu flori, lucru împletit, și vei pune lăntișoarele împletite preste pavăze pre umerii lor dinainte.

15. Și vei face engolpion de judecăți, lucru de țesătoriu, după tocmeala umărariului să-l faci din aur și din vânăt și din mohorât și din roșu sucit și din mătăasă răsucită îl vei face.

16. În patru unghiuri va fi îndoit de o palmă de lung și de o palmă de lat.

17. Și vei țese într-însul țesături de piatră cu patru rânduri, un rând de pietri va fi sardion, topazion și smaragd un rând.

18. Și al doilea rând antrax și safir și iaspis.

19. Și al treilea rând lighirion și ahatis și ametistos.

20. Și al patrulea rând hrisolitos și virilion și onihion, acoperite cu aur și legate cu aur, să fie după rândul lor.

21. Și pietrile să fie, după numele fiilor lui Israil, doaosprăzece, înaintea Domnului, pre amândoi umerii lui doaosprăzece după numele lor, după neamurile lor, săpături de peceți, fieștecăruiă după nume, să fie doaosprăzece neamuri.

22. Și vei face preste engolpion lăntișoare împletite, lucru lăntuit de aur curat.

23. Și va purta Aaron numele fiiiilor lui Israil în engolpionul judecății pre piept, când va intra în sfânta, pomenire înaintea lui Dumnezeu.

24. Și vei pune pre engolpionul judecății lăntișoarele ceale lăntuite, pre amândoao părțile engolpionului le vei pune.

25. Și ceale doao paveze le vei pune pre amândoi umerii umărariului de cătră față.

26. Și vei pune pre engolpionul judecății arătarea și adevărul, și va fi pre pieptul lui Aaron, când va intra în sfânta înaintea Domnului, și va purta Aaron judecățile fiilor lui Israil pre piept înaintea Domnului pururea.

27. Și vei face haină până la călcâie tot de vânăt.

28. Și va fi gura ei dintr-însa în mijloc, având primb împrejurul gurii, lucru țesut, împletitura țesută dintr-însa, ca să nu să spintece.

29. Și vei face pre marginea hainei din

34. (a) Și va purta Aaron păcatele celor ce au adus și au sfințit daruri sau jertve lui Dumnezeu. Sau va purta păcatele, pentru care au adus și au sfințit daruri sau jertvă Domnului.

jos ca niște rodii mici de rodii înfloriți, de vânăt și de mohorât și de roșu sucit și de mătăasă răsucită pre marginea hainei împrejur.

30. Și într-acestași chip, rodii mici de aur și clopoței în mijlocul lor primprejur, după fieștecare rodii de aur clopoțel, și floare pre marginea hainei primprejur.

31. Și va fi când va sluji Aaron, ascultat va fi glasul lui, când va intra în sfânta înaintea Domnului, și când va ieși, ca să nu moară.

32. Și vei face tablă de aur curat, și vei săpa într-însa chip de peceate: Sfințire Domnului.

33. Și vei pune preste ea vânăt sucit, și va fi pre mitră înaintea feții mitrei, și va fi deasupra frunții lui Aaron.

34. Și va purta Aaron păcatele celor sfinte (a), oricâte vor sfinți fiii lui Israil, a toată darea sfintelor lor, și va fi pre fruntea lui Aaron pururea priimită lor înaintea Domnului.

35.* Și legăturile hainelor de mătăasă, și vei face mitră de vison, și brâu vei face lucru împestrit. *Sira. 45, 11

36. Și fiilor lui Aaron vei face haine și brăie, și chidare (b) vei face lor spre cinste și spre mărire.


37. Și vei îmbrăca cu acestea pre Aaron, fratele tău, și pre fiii lui după dânsul, și vei unge pre ei, și vei umplea (v) mânilor lor, și vei sfinți pre ei, ca să fie Mie preoți.

38. Și vei face lor rochii de in să acopere rușinea trupului lor, de la brâu până la coapse să fie.


39. Și va purta Aaron și fiii lui acestea, când vor intra în cortul mărturie, sau când vor merge să slujească la jertvenicul sfințeniei, și nu vor aduce preste sine păcat, ca să nu moară. Leage veacinică lui și seminției lui după dânsul.

CAP 29

Cum au fost sfințirea preoților și obiceiul aducerii pentru ei, și carii vor mânca aceste aduceri; și despre doi miei de câte un an, care trebuie să se aducă în fieștecare zi.

1.  i acestea sânt care vei face lor, vei sfinți pre ei, ca să preoțască Mie ei*.

*Levi.

2.  Vei lua din boi un vițel și doi berbeci curați și pâine azimă frământată în untdelemn, și făină de grâu ales să le faci.

9, 2

3. Și să le pui într-o corfă, și le vei

36. (b) Acoperemânt capului, mitră.

37. (v) Vei umplea, adecă, vei face să fie deplin, desăvârșit, vei sfinți mânilor lor.

aduce în corfă și vițelul și cei doi berbeci.

4. Și pre Aaron și pre fiii lui vei aduce la ușile cortului mărturiei, și vei spăla pre ei cu apă.

5. Și, luând veșmintele, vei îmbrăca pre Aaron, fratele tău, și haina cea până jos și umărariul engolpionul, și vei împreuna engolpionul cu umărariul.

6. Și vei pune mitra pre capul lui, și vei pune tabla-sfințeniia pre mitră.

7. Și vei lua din untuldelemn al ungerii, și vei turna pre capul lui, și vei unge pre dânsul.

8. Și pre fiii lui vei aduce, și vei îmbrăca pre ei cu hainele, și vei încinge pre ei cu brâiele.

9. Și vei pune lor chidarele, și vor fi preoți Mie în veac, și vei săvârși mâinile lui Aaron și mâinile fiilor lui.

Levi. 10. Și vei aduce un vițel la ușile cortului
1, 3 mărturiei, și vor pune Aaron și fiii mâinile pre capul vițelului înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei.

11. Și vei junghia vițelul înaintea Domnului, la ușile cortului mărturiei.

12. Și vei lua din sângele vițelului și vei pune pre ceale doao coarne ale jertvenicului cu deagetul tău, iară celalalt sânge îl vei turna tot la fundul jertvenicului.

Levi. 13. Și vei lua tot săul ce este pre pânțece
3, 3 și praporul ficatului și amândoi răunchii și săul cel de preste ei, și le vei pune preste jertvenic.

14. Iară cărnurile vițelului și piiala și balega le vei arde cu foc afară de tabără, că pentru păcat este.

15. Și vei lua un berbeace (a), și Aaron și fiii lui vor pune mâinile sale pre capul berbeacelui.

16. Și vei junghia berbeacele și, luând sângele vei turna pre jertvenic împrejur.

17. Și berbeacele îl vei face bucățele, și vei spăla mațele și picioarele cu apă, și le vei pune deasupra bucățelelor împreună cu capul.

18. Și vei aduce berbeacele tot pre jertvenic, ardere de tot Domnului, întru miros de bună mireasmă, tămâiare Domnului este.

19. Și vei lua al doilea berbeace, și va pune Aaron și fiii lui mâinile lor pre capul berbeacelui.

20. Și-l vei junghia, și vei lua din sângele lui și vei pune pre vârful urechii ceii dreapte a lui Aaron, și pre vârful mâinii ceii dreapte, și pre vârful piciorului celui drept, și pre vârfurile urechilor celor dreapte a fiilor lui, și pre vârfurile mâinilor dreapte, și pre vârfurile picioarelor dreapte.

21. Și vei lua din sângele care este

pre jertvenic și din untuldelemn al ungerii, și vei stropi preste Aaron și preste veșmântul lui și preste fiii lui și preste veșmintele fiilor lui împreună cu dânsul, și să va sfinți el și haina lui și fiii lui, și hainele fiilor lui cu dânsul; iară sângele berbeacelui îl vei turna pre jertvenic împrejur.

22. Și vei lua de la berbeace grăsimea lui și grăsimea carea acopere pânțele și praporul ficatului și răunchii amândoi și grăsimea cea de preste ei și brațul cel drept, că este săvârșire aceasta.

23. Și o pâine din ceale cu untuldelemn și o plăcintă din corfa azimelor celor puse înaintea Domnului.

24. Și vei pune toate pre mâinile lui Aaron și pre mâinile fiilor lui, și vei osibi pre aceste osibire înaintea Domnului.

25. Și le vei lua pre eale din mâinile lor, și le vei aduce pre jertvenicul arderii de tot întru miros de bună mireasmă înaintea Domnului, jertvă este Domnului.

26. Și vei lua pieptul din berbeacele săvârșirei, care este a lui Aaron, și-l vei osibi pre el osibire înaintea Domnului, și va fi ție parte.

27. Și vei sfinți pieptul cel osibit și brațul cel osibit, care s-au luat din berbeacele săvârșirei de la Aaron și de la fiii lui.

28. Și va fi lui Aaron și fiilor lui leage veacnică de la fiii lui Israil, că este aceasta osibire și luoare din jertvele ceale de mântuire a fiilor lui Israil, luoare Domnului.

29. Și haina sfintei, carea este a lui Aaron, va fi fiilor lui după dânsul, să se ungă ei întru acealea și să se săvârșească mâinile lor.

30. Șapte zile să va îmbrăca cu aceaea preotul, carele din fiii lui Israil în locul lui va intra în cortul mărturiei să slujească în ceale sfinte.

31. Și vei lua berbeacele săvârșirei și vei fiiarbe cărnurile în loc sfânt.

32. Și vor mânca Aaron și fiii cărnurile berbeacelui,* și pâinile ceale din corfă, și lângă ușile cortului mărturiei le vor mânca pre eale.

33. Întru care s-au sfințit întru dânsule, ca să se săvârșească mâinile lor, să-i sfințască pre ei, și cei de alt neam să nu mănânce dintr-însele, pentru că sânt sfinte.

34. Iară de va rămânea din cărnurile jertvei săvârșirei și din pâine până dimineața, vei arde acealea cu foc, nu să vor mânca, că sfințire sânt.

35. Și vei face lui Aaron și fiilor lui așa după toate câte am poruncit ție, în șapte zile vei săvârși mâinile lor.

15. (a) Adecă, unul din berbecii cei doi, de ca-

re s-au zis în stih 2.

*Levi.
8, 31
24, 9
Mate.
12, 4

36. Și vițelul cel pentru păcat îl vei face în zioa curățeniei, și vei curăți jertvenicul, când te vei sfinți tu pre el, și-l vei unge ca să-l sfințești.

37. În șapte zile vei curăți jertvenicul și-l vei sfinți, și va fi jertvenicul Sfânta Sfințelor, tot cel ce să va atinge de jertvenic să va sfinți.

*Nume.
28, 3

38. Iară ceale ce vei face pre jertvenic aceste sânt: * doi miei curați de câte un an în toate zilele pre jertvenic, necurmat, jertvă necurmată.

39. Un miel vei face dimineața, și al doilea miel vei face seara.

40. Și a zecea parte de făină curată frământată cu untdelemn așezat, a patra parte din in (b), și turnare de vin a patra parte din in la un miel.

41. Și mielul al doilea îl vei face seara, după jertva cea de dimineața, și după turnarea lui (v), vei face spre miros de bună mirează jertvă Domnului.

42. Jertva cea necurmată întru neamurile voastre înaintea Domnului la ușile cortului mărturie, întru carea Mă voi arăta ție acolo, ca să grăiesc ție.

43. Și voi porunci acolo fiilor lui Israil, și Mă voi sfinți întru mărirea Mea.


44. Și voi sfinți cortul mărturie și jertvenicul, și pre Aaron și pre fiii lui voi sfinți, ca să preoțască Mie.

45. Și Mă voi chema întru fiii lui Israil, și voi fi lor Dumnezeu.

46. Și vor cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu lor, Cel ce i-am scos pre ei din pământul Egiptului, să Mă chem lor și să fiu lor Dumnezeu.

CAP 30

Rânduiala oltariului, tămâirii și a străngerii banilor spre slujba oltariului, a facerii vasului celui de aramă, a ungerii tămâirii și a celorlalte ale oltariului.

1.  i vei face Mie jertvenic de tămâiare din leamne neputrede, și-l vei face de un cot de lung și de un cot de larg.

2. În patru unghiuri va fi și de doi coți de înalt, dintr-însul vor fi coarnele lui.

3. Și-l vei polei cu aur curat, crătioara lui și păreții lui împrejur și coarnele lui, și vei face lui cunună de aur împletită împrejur.

4. Și doao verigi de aur curat vei fa-

40. (b) In era la jidovi o măsură. 41. (v) După jertva cea de dimineața, adică, într-acel chip să se facă, să se jertvească și al doilea miel, și să se toarne vin la el, cum s-au făcut și cel ce s-au jertvit dimineața.

ce lui supt cununa cea împletită a lui, de amândoa laturile vei face întru amândoa coastele, și să fie încleștate rudele, ca să-l rădice cu eale.

5. Și vei face rude de leamne neputrede, și le vei fereca cu aur.

6. Și-l vei pune în preajma acopere-mântului, care easte preste sicriul mărturiilor, întru care mă voi arăta Eu ție acolo (a).

7. Și va tămâia preste dânsul Aaron tămâie tocmită mărunță dimineața, dimineața, când va tocmi luminile, va tămâia preste dânsul.

8. Și când va aprinde Aaron lumina seara va tămâia preste dânsul tămâiare neîncetat, pururea înaintea Domnului întru neamurile lor.

9. Și nu veți aduce preste el altă tămâie, aducere de jertvă, și turnare să nu turnați preste dânsul.

10. Și să va ruga Aaron preste coarnele lui o dată în an din sângele curățeniei păcatelor iertării, o dată în an va curăți pre el în neamurile lor, Sfânta Sfințelor easte Domnului»”.

11. Și au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

12.* „De vei lua numărul fiilor lui Israil (b), când vei cerceta pre ei, și vor da fiește-carele răscumpărare pentru sufletul său Domnului, și nu va fi întru ei cădere, când să vor număra.

*Nume.
1, 2

13. Și aceasta easte, care vor da cei ce să vor număra, jumătate de didrahmă, carea easte după didrahma cea sfântă,* doaozeci de bani didrahma; iară jumătate de didrahmă dare Domnului.

*Levi.
27, 25

14. Tot carele vine la număr de la doaozeci de ani și mai sus va da dare Domnului.

Numer.
3, 47

15. Cel bogat nu va adaoge, și cel sărac nu va împuțina din jumătate de didrahmă a da dare Domnului (v), să se roage pentru sufletele voastre.

Iezechii.
45, 12

16. Și vei lua argintul cel dat de la fiii lui Israil, și-l vei da la lucrul cortului mărturie, și va fi fiilor lui Israil pomenire înaintea Domnului, ca să se milostivească spre sufletele voastre”.

17. Și au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

18. „Fă spălătoare de aramă și temeul ei de aramă, ca se fie de spălat, și o vei pune întru cortul mărturie și întru jertvenic.

19. Și vei turna într-însa apă, și-și vor

6. (a) S. Chiril Alexand.: întru care Mă voi cunoaște ție de acolo Dumnezeu. 12. (b) De vei număra pre fiii lui Israil, când. 15. (v) Bibl. cea veachie are: dare Domnului pentru fiii lui Israil, să se roage pentru.

spăla Aaron și fiii lui dintr-însa mâinile și picioarele cu apă.

20. Când vor intra în cortul mărturiei să vor spăla cu apă, și nu vor muri, sau când vor intra la jertvenic să slujească și să aducă arderi de tot Domnului (g), când vor intra în cortul mărturiei, să vor spăla cu apă, ca să nu moară.

21. Și va fi lor leage veacinică, lui și săminții lui după dânsul”.

22. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

23. „Și tu ia mirosuri de floare de smirnă aleasă, cinci sute de sicli, și de scorțișoară mirositoare jumătate atâta, doao sute și cincizeci, și de trestie mirositoare, doao sute și cincizeci.

24. Și de ieros, cinci sute de sicli, de cel sfânt, și untdelemn de masline, un in.

25. Și vei face aceasta untdelemn ungere sfântă, mir mirositoriu cu meșteșugul făcătorului de mir, untdelemn ungere sfântă va fi.

26. Și vei unge din el cortul mărturiei și sicriul cortului mărturiei.

27. Și toate vasăle lui și sfeășnicul, și toate vasăle lui și jertvenicul tămâierii și jertvenicul arderilor de tot, și toate vasăle lui.

28. Și masa și toate vasăle ei și spălătoarea și temeiul ei.

29. Și le vei sfinți pre eale, și vor fi Sfintele Sfintelor, tot cel ce să va atinge de eale să va sfinți.

30. Și pre Aaron și pre fiii lui vei unge, și vei sfinți pre ei, ca să preoțască Mie.

31. Și vei grăi fiilor lui Israil, zicând: «Untdelemn unsoare de ungere, sfânt va fi acesta voao întru neamurile voastre.

32. Pre trupul omenesc să nu să ungă, și după tocmeala (d) aceasta să nu vă faceți voao aseamenea, sfânt este și sfințenie va fi voao.

33. Oricarele va face aseamenea și oricarele va da dintr-însul la altul de neam strein va peri din norodul său»”.

34. Și au zis Domnul către Moisi: „Ia ție mirosuri stactie, și onih și halvan mirositoriu și tămâie curată, una cât alta să fie.

35. Și vor face dintru acestea tămâie mirositoare, lucru tocmnit de făcătoriu de mir, amestecat, curat, lucru sfânt.

36. Și vei tăia dintru acestea mărunț, și vei pune în preajma mărturiilor, în cortul mărturiilor, de unde Mă voiu arăta ție de a-

20. (g) S. Chiril Alex.: și-și vor spăla mâinile și picioarele cu apă, când vor intra în cortul mărturiei ca să nu moară. 32. (d) După cum s-au fă-

colo, Sfânta Sfintelor va fi voao tămâia.

37. După tocmirea aceasta să nu vă faceți voao înșivă, că va fi voao sfințenie Domnului.

38. Oricine va face aseamenea, ca să se mirosească, cu aceea va peri (e) din norodul său”.

CAP 31

Să rânduiesc de la Domnul Veseleil și Oliav spre facerea cortului și celorlalte, care s-au zis; despre ținearea sâmbetii și despre tablele care le-au dat Domnul lui Moisi.

1.  i au grăit Domnul către Moisi, zicând:

2. „Iată, am chemat anume pre Veseleil, feciorul lui Urie, fiul lui Or din neamul lui Iuda.

3. Și l-am umplut de Duhul cel Dumnezeuiesc al înțelepciunii și al înțelegerii și al științii întru tot lucrul să cugețe.

4. Și să fie mai mare preste meșteri, și să lucreze aurul și argintul și arama și vânățul și mohorâtul și roșul cel tors și mătasa cea răsucită.

5. Și la lucrarea pietrilor și la lucrurile cioplirei leamnelor, să lucreze după toate lucrurile.

6. Și Eu l-am dat pre el și pre Eliav, fiul lui Ahisamah, din neamul lui Dan, și la tot cel înțelept cu inima am dat înțelepciune, și vor face toate câte am poruncit ție.

7. Cortul mărturiei și sicriul legii, și milostivitoriul, care easte preste dânsul, și gătirea cortului.

8. Și jertvenicul și masa și toate vasele ei și sfeășnicul cel curat și toate vasele lui.

9. Și spălătoarea și temeiul ei.

10. Și veșmintele ceale de slujbă a lui Aaron și veșmintele fiilor lui ceale de preoție Mie.

11. Și untdelemn al ungerii și tămâia tocmirii ceii sfinte, după toate câte am poruncit ție vor face”.

12. Și au grăit Domnul către Moisi, zicând:

13. „Și tu poruncește fiilor lui Israil, zicând:* «Vedeți și păziți sâmbetele Meale, că semn easte întră Mine și întră voi întru neamurile voastre, ca să cunoașteți că Eu sânt Domnul, Cel ce vă sfințesc pre voi.

14. Și păziți sâmbăta, că sfântă easte aceasta Domnului și voao, cel ce o va spur-

cut, s-au dires acesta. 38. (e) Biblia cea veachie are: sufletul aceluia.

*Sus
20, 8
Iezechii.
20, 12

ca pre aceasta cu moarte să va omori, tot cel ce va face într-însa lucru va peri sufletul acela dintră norodul său.

15. În șase zile vei lucra; iară a șaptea zi easte sâmbătă, odihnă sfântă Domnului, tot carele va lucra în zioa a șaptea cu moarte să va omori.

16. Și vor păzi fiii lui Israil sâmbetele, ca să le facă pre eale în neamurile lor.

17. Legătură veacinică întră Mine și întră fiii lui Israil, semn easte întră Mine veacinic,* că în șase zile au făcut Domnul ceriul și pământul, și în zioa a șaptea au încetat și s-au odihnit»”.


*Facer.
2, 2

18. Și au dat lui Moisi, îndată cât au încetat a grăi lui în muntele Sinai,* doao tăbli ale mărturiei, tăbli de piază scrisă cu deagetul lui Dumnezeu.

*2 Leage
9, 10

CAP 32

Nefiind Moisi de față, norodul face vițel și i să închină; pentru închinarea la vițel să roagă Moisi lui Dumnezeu, sfarmă tablele, arde vițelul; și, certând pre Aaron, poruncește să se ucidă închinătorii de idol, și celorlalți le dobândește iertare.

1.  i, văzind norodul că au întârziat Moisi a să pogori din munte, s-au adunat norodul la Aaron și au zis lui:* „Scoa-

*Fapt.
7, 40

lă-te și ne fă noao dumnezei, carii să meargă înaintea noastră, că Moisi acela, omul carele ne-au scos pre noi din pământul Eghiptului, nu știm ce s-au făcut lui”.

2. Și le-au zis lor Aaron: „Luați cerceii cei de aur din urechile muierilor voastre și a featelor și-i aduceți la Mine”.

3. Și au luat tot norodul cerceii cei de aur care era în urechile muierilor lor și i-au adus la Aaron.

*Psalm
105, 19

4.* Și i-au luat din mâinile lor și i-au închipuit în tipariu și i-au făcut vițel vărsat, și au zis: „Aceștia sânt dumnezeii tăi, Israile, carii te-au scos din pământul Eghiptului”.

5. Și, văzind Aaron, au zidit jertvenic înaintea lui, și au strigat Aaron, zicând: „Sărbătoarea Domnului mâne”.

6. Și, mânecând a doao zi, au făcut arderi de tot și au adus jertvă de mântuire; și au șezut norodul de au mâncat și au beut și s-au sculat de au jucat.*

*1 Cor.
10, 7

7.* Și au grăit Domnul cătră Moisi, zicând: „Pasă degrabă de te pogoară de aici, că fărădelege au făcut norodul tău, pre carele l-ai scos din pământul Eghiptului.

*2 Leage
9, 12

8. S-au abătut curând din calea carea ai poruncit lor, și și-au făcut șie vițel, și s-au închinat lui, și au jertvit lui, și au zis:

*3 Împă.
12, 28

9.* «Aceștia sânt dumnezeii tăi, Israile,

carii te-au scos din pământul Eghiptului».

10. Și acum lasă-Mă ca, mâniindu-Mă cu iuțime asupra lor, să-i pierz pre ei, și te voi face pre tine neam mare”.

11. Și s-au rugat Moisi înaintea Domnului Dumnezeu, și au zis:* „Pentru ce, Doamne, Te mâni cu iuțime pre norodul Tău, pre carele l-ai scos din pământul Eghiptului cu puteare mare și cu brațul Tău cel înalt?

*Nume.
14, 13
Psalm
105, 23

12. Ca nu cumva să grăiască eghipteanii, zicând: «Cu vicleșug i-au scos pre ei să-uciză în munți, și să-i piarză pre ei de pre pământ», opreaște iuțimea mâniei Tale și Te împlânzește spre răutatea norodului Tău,

13. Aducându-Ți aminte de Avraam și de Isaac și de Iacov, robii Tăi, căroră Te-ai jurat pre Tine însuși, și ai grăit cătră ei, zicând:* «Înmulți-voiu sămânța voastră ca stealele ceriului de multă, și tot pământul acesta», care ai zis să-l dai sămînției lor și să-l ție în veaci”.

*Facer.
12, 7
15, 7
48, 16

14. Și S-au împlânzit Domnul, ca să păzască pre norodul Său.

15. Și, întorcându-să Moisi, s-au pogorât din munte, și ceale doao tăbli ale mărturiei în mâinile lui, table de piază scrise de amândoao părțile lor, de o parte, și de ceaealaltă parte era scrise.

16. Și tablele lucrul lui Dumnezeu era, și scrisoarea, scrisoarea lui Dumnezeu sepată în table.

17. Și, auzind lisus glasul norodului strigând, au zis cătră Moisi: „Glas de războiu easte în tabără”.

18. Iară Moisi au zis: „Nu easte glas de ostași tari, nici glas de oameni slabi, carii fug, ci glas de oameni beați auz eu”.

19. Și, apropiindu-să de tabără, au văzut vițelul și horele, și, mâniindu-să cu iuțime Moisi, au aruncat din mâinile sale amândoao tablele și le-au sfărmat supt munte.

20. Și, luând vițelul carele făcuse, l-au ars în foc și l-au măcinat mărunț și l-au presărat pre apă, și au adăpat cu el pre fiii lui Israil.

21. Și au zis Moisi cătră Aaron: „Ce au făcut ție norodul acesta, de ai adus preste ei păcat mare?”

22. Și au zis Aaron cătră Moisi: „Nu te mâniia, doamne, că tu știi cum easte norodul acesta când să porneaște.

23. Că au zis mie: «Fă-ne noao dumnezei carii să meargă înaintea noastră, că Moisi, omul acela carele ne-au scos pre noi din pământul Eghiptului, nu știm ce s-au făcut lui».

24. Și am zis lor: «La cine easte aur, adunați-l». Și l-au adunat, și l-au dat mie, și l-am aruncat în foc, și au ieșit vițelul acesta”.

25. Și, văzind Moisi norodul cum s-au răsipit (că-i răsipisă pre ei Aaron, bucurie vrăjmașilor lor),

26. Au stătut Moisi în ușa taberii și au zis: „Cine easte al Domnului? Să vie la mine”. Și s-au adunat la el toți fiii lui Levi.

27. Și le-au zis lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: «Puneți fieștecarele sabiia sa pre coapsă, și vă duceți și vă întoarceți din poartă în poartă prin tabără, și ucideți fieștecarele pre fratele său, și fieștecarele pre vecinul său, și fieștecine pre deaproapele său»”.

28. Și au făcut fiii lui Levi după cum le-au poruncit lor Moisi, și au căzut din norod în zioa aceea ca la trei mii de oameni.

29. Și le-au zis lor Moisi: „Umplut-ați mâinile voastre astăzi Domnului fieștecarele întru fiiul sau întru fratele său, ca să se dea preste voi binecuvântare”.

30. Și au fost a doao zi, zis-au Moisi cătră norod: „Voi ați păcătuit păcat mare, și acum mă voiui sui cătră Dumnezeu, ca să mă rog pentru păcatul vostru”.

31. Și s-au întors Moisi la Domnul, și au zis: „Rogu-mă, Doamne, păcătuit-au norodul acesta, păcat mare făcându-și șie dumnezei de aur.

32. Și acum, de vei să ierți lor păcatul lor, iartă-l; iară de nu, șterge-mă pre mine din cartea Ta, carea ai scris”.

33. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Pre cei ce au păcătuit înaintea Mea voiui șterge pre ei din cartea Mea.

34. Iară acum pasă, pogoară-te și povățuiaște pre norodul acesta la locul care ți-am zis ție, iată, îngerul meu va merge înaintea feții tale; iară în zioa carea voiui socoti, voiui aduce preste ei pedeapsă pentru păcatul lor”.

35. Și au bătut Domnul pre norod pentru facerea vițelului care l-au făcut Aaron.

CAP 33

Stâmpărând Moisi amenințarea lui Dumnezeu împotriva norodului, să dezbracă norodul de podoaba sa și-și plânge păcatul; să îmblânzește Dumnezeu și grăiaște cu Moisi față cătră față, carele pofteaște a vedea fața și mărirea lui Dumnezeu.

*Sus
32, 34

1.*



i au zis Domnul cătră Moisi: „Mergi, suie-te de aici, tu și norodul tău pre carele l-ai scos din pământul Eghiptului, la pământul care m-am jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, zicând: «Seminției voastre voiui da pământul acesta.

2. Și împreună voiui trimite pre îngerul Meu înaintea feții tale, și va scoate pre

CAP 32 ȘI 33

*amoreu și pre heteu și pre ferezeu și pre ghergheseu și pre eveu și pre evuseu și pre hananeu, *2 Leage 7, 22

3. Și te voiui băga în pământul care curge lapte și miiare, că nu Mă voiui sui împreună cu tine,* că ești norod tare la cerbice, ca să nu te pierz pre cale»”. *2 Leage 9, 13

4. Și, auzind norodul acest cuvânt, rău au plâns cu plânsuri.

5. Și au zis Domnul (a) fiilor lui Israil: „Voi, norod greu la cerbice, vedeți să nu aduc Eu preste voi altă bătaie, și voiui piiarde pre voi; acum, dară, luați-vă hainele măririlor voastre și podoaba, și voiui arăta ție ceale ce voiui face ție”.

6. Și și-au luat fiii lui Israil podoaba sa și îmbrăcăminte de la muntele lui Horiv.

7. Și, luând Moisi cortul său, l-au întins afară de tabără, departe de tabără, și s-au chemat Cortul Mărturie; și au fost tot cel ce cerca pre Domnul ieșea la cort, afară de tabără.

8. Și, când intra Moisi în cortul cel afară de tabără, sta tot norodul uitându-să fieștecarele de la ușa cortului său, și căuta când mergea Moisi până ce intra el în cort.

9. Și, după ce intra Moisi în cort, să pogorea stâlpul cel de nor și sta la ușa cortului, și grăia Moisi.

10. Și vedea tot norodul stâlpul cel de nor stând la ușa cortului și, stând, tot norodul să închina fieștecarele de la ușa cortului său.

11. Și au grăit Domnul cătră Moisi față la față, ca cum ar grăi neștine cătră priiatinul său, și-l trimitea la tabără, iară sluga Iisus, feciorul lui Navi, tinărul, nu ieșea din cort.

12. Și au zis Moisi cătră Domnul:* „Iată, Tu zici mie: «Povățuiaște pre norodul acesta», și nu mi-ai arătat pre cine vei să trimiți împreună cu mine, și Tu mi-ai zis mie: «Știate pre tine mai mult decât pre toți, și har ai la Mine»». *Sus 23, 23

13. Deci, de am aflat har înaintea Ta, arată-Te mie pre Tine Insuți cunoscut, să Te văz, ca să aflu har înaintea Ta și ca să știu că norodul Tău easte acest neam mare”.

14. Și au zis: „Eu Insumi voiui merge înaintea ta și te voiui odihni”.

15. Și au zis cătră Dânsul: „De nu vei merge Tu Insuți împreună cu noi, să nu mă scoți de aici.

16. Și cum să va ști adevărat că am aflat har înaintea Ta, eu și norodul Tău, fără numai de vei merge Tu împreună cu noi? Și mă voiui mări eu și norodul Tău mai mult decât toate neamurile, câte

5. (a) În Bibliia cea veachie să află: cătră Moisi,

sânt pre pământ”.

17. Și au zis Domnul către Moisi: „Și acest cuvânt al tău, care l-ai grăit, voi face că ai aflat har înaintea Mea și te știu pre tine mai mult decât pre toți”.

18. Și au zis: „Arată-Te mie pre Tine (b)”.

19. Și au zis: „Eu voi merge înaintea ta cu mărirea Mea, și voi chema cu numele Mieu, Domnul înaintea ta,* și voi milui pre cine voi milui, și nu Mă voi îndura de cine nu Mă voi îndura”.

20. Și au zis: „Nu vei putea vedea fața Mea, că nu va vedea omul fața Mea și să fie viu”.

21. Și au zis Domnul: „Iată, loc la Mine și vei sta pre piază”.


22. Și când va trece mărirea Mea, te voi pune în gaora pietrii și voi acoperi cu mâna mea preste tine până ce voi trece.

23. Și voi lua în laturi mâna Mea, și atunci vei vedea dosul Mieu; iară fața Mea nu să va arăta ție”.

CAP 34

Moisi, gătind alte table și oprind legătura cu neamurile și închinarea idolilor, și dând porunci de cei întâiu născuți, de sâmbătă, de azime și despre cealelalte sărbători, după ce postează patruzeci de zile, să pogoară cu coarne din munte și, cu fața acoperită, grăiaște norodului.

*2 Leage
10, 1

1.*  i au zis Domnul către Moisi: „Cioplește-ți doao table de piază, ca și ceale dintâiu, și Te suie la Mine în munte, și voi scrie pre table cuvintele care era pre tablele ceale dintâiu, care le-ai sfărâmat.

2. Și te gătește dimineață și te vei sui pre muntele Sinaii, și vei sta înaintea Mea acolo, pre vârful muntelui.

3. Și nimenea să nu să suie cu tine, și nimeni să nu să ivească în tot muntele, și oile și boii să nu pască aproape de muntele acela”.

4. Și au cioplit Moisi doao tăbli de piază, ca și ceale dintâiu, și, mânecând de dimineață, s-au suit în muntele Sinaii, după cum i-au poruncit Domnul, și au luat Moisi ceale doao table de piază.

5. Și s-au pogorât Domnul în nor, și au stătut înaintea lui acolo, și au chemat numele Domnului.

6. Și au trecut Domnul înaintea feții lui, și au chemat: „Domnul Dumnezeu îndurat și milostiv, îndelung răbdătoriu și mult milostiv, și adevărat.

*2 Leage
5, 10

7. Cel ce* păzește dreptatea și face milă la mii, Cel ce șterge fărădelegile și

grăiaște. 18. (b) În cea veachie, în loc de arată-Te pre Tine mie, easte: arată mie mărirea Ta. 13. (a) Jertvenicile; (b) Chipurile ceale cioplite ale lor; (v) Era la păgâni pădure unde jertvea, apoi

nedreptățile și păcatele și nu curățește pre cel vinovat,** Cel ce aduce fărădelegile părinților preste fii și preste fiii fiilor și preste a treia și a patra neam”.

**Ieremia
32, 18
Psalm

8. Și, grăbind Moisi, s-au plecat pre pământ și s-au închinat.

142, 2
2 Leage

9. Și au zis: „De am aflat har înaintea Ta, să mergă Domnul mieu împreună cu noi, că norodul easte tare la cerbice, și vei lua Tu păcatele noastre și fărădelegile noastre, și vom fi ai Tăi”.

5, 9
Ieremia
32, 18

10. Și au zis Domnul către Moisi: „Iată, Eu* puiu ție legătură înaintea a tot norodul tău, face-voiu lucruri mărite, care nu s-au făcut în tot pământul și în tot neamul, și va vedea tot norodul întru carii ești tu lucrurile Domnului, că minunate sânt ceale ce voi face Eu ție.

*2 Leage
5, 2
Ieremia
32, 40

11. Ia tu aminte toate câte poruncesc Eu ție. Iată, Eu scoț dinaintea feții voastre pre amoreu și pre hananeu și pre ferezeu și pre heteu și pre eveu și pre ghergheseu și pre ievuseu.

12. Ia-ți aminte ție, ca nu cumva să pui legătură cu cei ce șad pre pământul întru care întri ca să nu să facă piadecă întru voi.

13. Capiștile (a) lor să le stricați, și stâlpii (b) lor să-i zdrobiți, și desişurile (v) lor să le tăiați, și idoli dumnezeilor lor să-i ardeți în foc.

14. Că nu vă veți închina la alți dumnezei, că Domnul Dumnezeu nume răvnind, Dumnezeu răvnitoriu easte.

15.* Ca nu cumva să pui legătură cu cei ce șed pre pământ și vor curvi după dumnezeii lor și vor jertvi dumnezeilor lor și te vor chema și vei mânca din jertvele lor.

*Sus
23, 32
2 Leage
7, 2

16.* Și vei lua din featele lor feciorilor tăi, și din featele tale vei da feciorilor lor, și vor curvi featele tale după dumnezeii lor, și vor curvi feciorii tăi după dumnezeii lor.

*3 Împăr.
11, 2

17. Și dumnezei vărsați să nu faci ție.

18. Și sărbătoarea azimelor să o păzăști: șapte zile vei mânca azime, după cum am poruncit ție la vreamă în luna cea dintâiu, pentru că în luna cea dintâiu ai ieșit din Egipt.

19.* Toată partea bărbătească ce deșchide pântecul a Mea va fi, tot cel întâiu născut al vacii (g) și cel întâiu născut al oii.

*Sus
13, 2
13, 12

20. Și cel întâiu născut al asinului vei răscumpăra cu oaie; iară de nu-l vei răscumpăra, vei da prețul lui, tot cel întâiu născut al fiilor tăi vei răscumpăra,

22, 29

juca într-acea pădure, carea grecește *alsi*, latinește *lucus* să zice. 19. (g) Grece.: al vițelului, ci prin vițel să înțeleage al vacii.

să nu te arăți înaintea Mea deșert.

21. În șase zile lucrează; iară în zioa a șaptea te vei odihni, de sămănat și de seacere vei odihni.

22. Și sărbătoarea săptămânilor vei face Mie, începătura seacerii grâului și sărbătoarea adunării la miezul anului.

23. În trei vremi ale anului să va arăta toată partea ta cea bărbătească înaintea Domnului Dumnezeului lui Israil.

24. Căci când voi scoate neamurile dinaintea feții tale și voi lăți hotarale tale, și nimenea nu va pofti pământul tău, când te vei sui să te arăți înaintea Domnului Dumnezeului tău în trei vremi ale anului,

Sus 25. Să nu junghi preste dospit sângele
23, 18 jertvelor Meale, și să nu doarmă până dimineața jertva sărbătoarei Paștilor.

Sus 26. Pârğa rodurilor pământului tău vei
23, 19 aduce în Casa Domnului Dumnezeului tău.*

*Sus 27. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Scrie
23, 19 Să nu fierbi mielul în laptele mumei lui”.

27. Și au zis Domnul cătră Moisi: „Scrie ție cuvintele acestea, că preste acestea voi face cu tine și cu Israil legătură”.

Sus 28. Și au fost acolo Moisi înaintea Domnu-
24, 18 lui patruzeci de zile și patruzeci de nopți,
2 Leage pâine nu au mâncat și apă nu au beut, și au
9, 18 scris pre table cuvintele acestea ale legăturii,** ceale zece cuvinte (a).

**2 Leage 29. Iară când s-au pogorât Moisi din munte,
4, 13 și ceale doao table era în mâinile lui Moisi, și, pogorându-să din munte, Moisi nu știa că s-au fost mărit vederea feții obrazului lui de când i-au grăit Dumnezeu lui.

30. Și au văzut Aaron și toți bătrânii lui Israil pre Moisi, și era mărită vederea feții obrazului lui, și s-au temut a să apropiia la dânsul.

31. Și i-au chemat pre ei Moisi, și s-au întors cătră dânsul Aaron și toți boiarii adunării, și au grăit lor Moisi.

32. Și după aceasta au venit la dânsul toți fiii lui Israil, și le-au poruncit lor toate câte au poruncit cătră dânsul Domnul în muntele Sinaii.

2 Cor. 33. Și, după ce au încetat a grăi cătră ei,
3, 13 și-au pus acoperemânt pre fața sa.


34. Și, când intra Moisi înaintea Domnului să grăiască Lui, lua acoperemântul până ce ieșea. Și după ce ieșea, grăia tuturor fiilor lui Israil ceale ce i-au poruncit lui Domnul.

35. Și au văzut fiii lui Israil fața lui Moisi că s-au mărit, și și-au acoperit Moisi fața sa, până când intra să grăiască cu dânsul.

CAP 35

Să poruncește despre sâmbătă, să ceare pârğa și daruri și meșteri spre facerea tuturor celor zisă, cărora ispravnici să numesc de la Dumnezeu Veseliil și Eliav.

28. (a) Cuvintele legii, ceale zece porunci. 5. (a) Bibl.

1.  i au strâns Moisi toată adunarea fiilor lui Israil, și le-au zis lor: „Acestea sânt cuvintele care au zis Domnul să le faceți”.

2. „Șase zile să lucri; iară în zioa a șaptea să odihnești, că easte sfântă sâmbătă, odihnă Domnului, tot carele va lucra întru ea să moară.

3. Să nu ardeți foc în tot lăcașul vostru în zioa sâmbetii: Eu, Domnul”.

4. Și au grăit Moisi cătră toată adunarea fiilor lui Israil, zicând: „Acesta easte cuvântul, care au poruncit Domnul, zicând:

5. «Luați de la voi voao (a) dare Domnului,* *Sus
și toți cei ce priimesc cu inima vor aduce 25, 2
pârğa Domnului: aur, argint, aramă.

6. Vână, mohorât, roșu îndoit răsucit și mătasă toarsă și peri de capre.

7. Și piei de berbeci rușite și piei vinete și leamne neputrede.

8. Și pietri sardii și pietri de săpat la umărariu și la haina cea până la picioare.

9. Și tot cel cu inimă înțeleaptă, întru voi venind, să facă toate câte au poruncit Domnul.

10. Cortul și mărunțișurile și acoperemânturile și întinsorile și zăvoarele și stâlpii.

11. Și sicriul mărturiei și rudele lui și milostivitoriul lui și catapeteasma.

12. Și pânzale curții și stâlpii ei și pietrile smaragdului.

13. Și tămâia și untuldelemn al ungerii și untuldelemn cel de la candilă și untuldelemn al ungerii.

14. Și masa și toate vasele ei.

15. Și sfeșnicul și toate vasele lui.

16. Și untuldelemn al ungerii și tămâia tocmirei și poala ușii cortului.

17. Și jertvenicul și toate vasele lui.

18. Și veșmintele ceale sfinte ale lui Aaron, preotului, și veșmintele cu care slujesc cu eale în sfânta și hainele ceale de preoție fiilor lui Aaron»”.

19. Și au ieșit toată adunarea fiilor lui Israil de la Moisi.

20. Și au adus fieștecarele ce-l trăgea inima, și ce li să părea cu sufletul lor dar Domnului la toate lucrurile cortului mărturiei și la toată gătirea lui și la toate veșmintele sfinte.

21. Și au adus bărbații de la muieri, fieștecarele ce i s-au părut cu cugetul, au adus peceți și cercei și ineale și împletituri și salbe și orice vas de aur.

22. Și toți câți au adus dar de aur Domnului, și la carii s-au aflat mătasă și piei vinete și piei de berbeace rușite.

23. Tot cel ce au adus dar, argint aravicească are: aduceți dintru ale voastre dare Domnului.

și aramă au adus daruri Domnului, și la carii s-au aflat leamne neputrede, la toate lucrurile gătirii au adus.

24. Și toată muiarea cea înțeleaptă cu cugetul, carea cu mâinile toarce, au adus tors vânăt și mohorât și roșu și mătăasă, și toate muierele cărora le-au părut cu cugetul lor întru înțelepciune au tors păr de capră.

25. Și boiarii au adus pietri de smaragd și pietri de plinire (b) la umărariu și la engolpion.

26. Și la tocmiri (v) și la untuldelemn al ungerii și la tocmirea tămâiei (g).

27. Și tot bărbatul și muiarea pre carii aducea cugetul lor întra și făcea toate lucrurile câte au poruncit Domnul prin Moisi să facă, au adus fiii lui Israil dar Domnului.

Sus 31, 2 28. Și au zis Moisi fiilor lui Israil: „Iată, au chemat Dumnezeu anume pre Veseleil a lui Urie, fiiului lui Or, din neamul lui Iuda.

29. Și l-au umplut pre el de duh dumnezăiesc de înțelepciune și de priceapere și de știința a toate.

30. Să fie mai mare preste meșteri (d), după toate lucrurile arhitecturii, să facă aurul și argintul și arama, și să cioplească piatra, și să lucreze leamnele.

31. Și să facă întru tot lucrul înțelepciunii, și a adaoge înainte au dat în cugetul lui.


32. Și lui Eliav al lui Ahisamah, din neamul lui Dan.

33. Și i-au umplut pre ei de înțelepciune și de priceapere, de cuget, toate să le priceapă, să facă lucrurile sfintei, și ceale țesute și împestrate să le țesă cu roșu și cu mohorât și cu mătăasă, să facă tot lucrul arhitecturii, de împestrit”.

CAP 36

Aducând daruri mai multe decât ar fi de lipsă, să gătească cortul după toate părțile sale, adecă: păretarele, copcele, chiotoriile, acoperemânturile, stâlpii, temeiorile, zăvoarările, verigile și șatra.

*Sus 22, 1

1.*  i au făcut Veseleil și Eliav, și tot cel înțelept cu cugetul, cui s-au dat înțelepciune și știință întru dânsii, să priceapă a face toate lucrurile care să cuvin la ceale sfinte și la toate câte au poruncit Domnul.

2. Și au chemat Moisi pre Veseleil și pre Eliav și pre toți câți avea înțelepciune, cărora le-au dat Dumnezeu știință în inimă, și pre toți carii de bunăvoie au voit să meargă la lucruri ca să le săvârșească, și au luat de la Moisi toate darurile

care le-au adus fiii lui Israil la toate lucrurile sfintei, ca să le facă pre eale.

3. Și ei încă lua ceale ce să aducea de la cei ce aducea dimineța.

4. Și vinea toți înțelepții carii făcea toate lucrurile sfintei, fieștecarele după lucrul său carele lucra, și au zis cătră Moisi că: „Mai mult aduce norodul, decât sânt lucrurile care au poruncit Domnul să se facă”.

5. Și au poruncit Moisi și au strigat în tabără, zicând: „Bărbat și muiare să nu mai aducă la începăturile sfintei”.

6. Și s-au oprit norodul a mai aduce, și lucrurile lor au fost lor de ajuns la lucru să le facă pre eale, și au mai rămas.

7. Și au făcut tot înțeleptul la cuget întru cei ce lucra la cort zece păretare de mătăasă împletită și de vânăt și de mohorât și de roșu împletit, heruvim, lucru de țesătoriu le-au făcut pre eale.

8. Lungul unui păretariu de doazeci și opt de coți, și de lat de patru coți un păretariu era, o măsură era la toate păretarele.

9. Și cinci păretare dintr-însele să ținea unul de altul (a).

10. Și au făcut chiotori vinete la marginea unui păretariu, de o parte, la împreunare, și așa au făcut la marginea păretariului celui din afară la împreunarea a doao, cincizeci de chiotori au făcut de o parte a păretariului și cincizeci de chiotori au făcut de ceaea parte a păretariului, după împreunarea celui de al doilea, cu fața unul cătră altul căutând fieștecarele.

11. Și au făcut cincizeci de copce de aur, și au împreunat păretarele unul cu altul cu copcele, și să făcea un cort.

12. Și au făcut piei argășite, ca să acopere cortul, unsprăzeace piei au făcut.

13. Lungul unii piei era de treizeci de coți, și de patru coți latul unii piei, de o măsură era ceale unsprăzeace piei; și împreunate cinci piei într-un loc și șease într-un loc.

14. Și au făcut cincizeci de chiotori pre marginea pieii ceii din mijloc, după împreunare, și cincizeci de chiotori au făcut pre marginea pieii ce să împreună cu a doao.

15. Și au făcut cincizeci de copce de aramă, și au împreunat copcele de chiotori și au împreunat pieile, și s-au făcut una.

16. Și au făcut acoperemânt cortului piei de berbeci roșite, și acoperemânturi piei vinete deasupra.

17. Și au făcut cortului stâlpi de leamne neputrede.

25. (b) De plinire, adecă scumpe. 26. (v) Tocmiri să zic ceale ce sânt din mai multe arome și mireazme alcătuite și făcute; (g) Așa era din mai

multe miroșuri făcută tămâia aceasta. 30. (d) Grece.: să fie arhitect, adecă, meșter mare. 9. (a) Și iarăși cinci păretare era dintru dânselle fiindu-să unul de altul.

18. De zece coți un stâlp, și de un cot și jumătate de lat un stâlp.

19. Doao unghiureale la un stâlp, stând împotriva unul altuia.

20. Așa au făcut la toți stâlpii cortului, și au făcut stâlpii cortului doaozeci de stâlpi despre laturea cea către austru, și patruzeci de temeuri de argint au făcut la doaozeci de stâlpi.

21. Doao temeuri la un stâlp, de amândoa părțile lui, și doao temeuri la un stâlp, de amândoa părțile lui.

22. Și la laturea a doao de către miiazănoapte, doaozeci de stâlpi și patruzeci de temeuri la dâșii de argint, doao temeuri la un stâlp, de amândoa părțile lui, și doao temeuri la un stâlp, de amândoa părțile lui.

23. Și dindărăptul cortului, despre partea de către mare,

24. Au făcut șease stâlpi, și doi stâlpi au făcut la unghiurile cortului dindărăpt.

25. Și era întocma de jos, și într-un chip era tocmiți, din capete într-o asemănare.

26. Așa au făcut la amândoa părțile celor doao unghiuri, și era opt stâlpi, și temeurile lor de argint șeasesprăzece, doao temeuri la un stâlp și doao temeuri la alt stâlp, de amândoa părțile lui (e).

27. Și au făcut cinci zăvoară de leamne neputrede la stâlpi, de o parte a cortului.

28. Și cinci zăvoară la stâlpii de ceaealaltă parte a cortului.

29. Și cinci zăvoară la stâlpii cei dindărăptul cortului de către mare.

30. Și zăvorul cel din mijloc prin mijlocul stâlpilor să petrecea, de la o lature până în ceaealaltă lature.

31. Și stâlpii i-au ferecat cu aur.

32. Și verigile lor prin care să băga rudele le-au făcut de aur, și zăvoarele le-au ferecat cu aur.

33. Și au făcut acoperemânt de vânăt și mohorât și de roșu împletit și de mătasă răsucită, lucru țesut l-au făcut heruvim.

34. Și l-au pus pre patru stâlpi neputrezi ferecați cu aur, și căpătâiele lor de aur, și temeurile lor patru de argint.

35. Și au făcut poală la ușa cortului de vânăt, și de mohorât și de roșu împletit și de mătasă răsucită, lucru împistrit.

36. Și stâlpii ei cinci, și căpătâiele lor, și au ferecat căpătâiele lor cu aur.


37. Și le-au vărsat lor cinci temeuri de aramă.

CAP 37

Să face sicriul, jertvenicul milostivitoriu, masa, sfeașnicul, candilele, oltariul tămâierii și tocmirea tămâierii.

26. (e) De amândoa capetele lui. 2. (a) Zimte,

CAP 36 ȘI 37

1.  i au făcut Veseleil sicriul din leamne neputrede, de doi coți și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat, și de un cot și jumătate de înalt.

2. Și l-au ferecat cu aur curat dinlăuntru și dinafară, și i-au făcut lui zimte (a) sucit de aur împregiur.

3. Și au vărsat patru verigi de aur pre patru cornuri ale lui, doao verigi de o lature, și doao verigi de ceaealaltă lature.

4. Și au făcut rude de leamne neputrede, și le-au ferecat cu aur.

5. Și au băgat rudele prin verigile ceale din laturile sicriului, să rădice sicriul cu eale.

6. Și au făcut jertvenic milostivitoriu de aur curat de doi coți și jumătate de lung, și de un cot și jumătate de lat.

7. Și au făcut doi heruvimi de aur vărsați, și i-au pus de amândoa părțile jertvenicului.

8. Un heruvim de o lature, și alt heruvim de ceaealaltă lature a jertvenicului, și au făcut pre acei doi heruvimi de amândoa laturile lui.

9. Și era amândoi heruvimii întinzind aripile sale deasupra, umbrind cu aripile sale preste jertvenic, și feațele lor una către alta, către jertvenic era feațele heruvimilor.

10. Și au făcut masă de leamne neputrede de doi coți de lungă și de un cot de lată și de un cot și jumătate de înaltă.

11. Și o au ferecat cu aur curat, și i-au făcut ei singifuri de aur suciți împrejur.

12. Și i-au făcut ei cunună împrejur de pumn, și au făcut zimți suciți de aur împrejurul cununii.

13. Și i-au vărsat ei patru verigi de aur la patru părți ale picioarelor ei, supt cununa cea împletită.

14. Era verigile prinsori rudelor, ca să rădice masa.

15. Și au făcut rudele de leamne neputrede și le-au ferecat cu aur, ca să rădice masa.

16. Și au făcut vasele measii, blidele ei și cădealnițele și căușile și năstrăpile, cu care va turna, de aur curat.

17. Și au făcut sfeașnicul de aur curat, vărsat au făcut sfeașnicul.

18. Fusul lui și fofezele și scafele și tinerile și florile dintr-însul.

19. Șease fofeze ieșind din laturi, trei fofeze ale sfeașnicului din o lature a lui, și trei din ceaealaltă lature a lui.

adecă, cunună sau colac, ca un gânj împrejur.

20. Și trei tineri, în chipul nucșoarelor, într-o fofează scafă și floare.

21. Și trei tineri, în chipul nucșoarelor, într-altă fofează scafă și floare.

22. Așa la ceale șase fofeaze care ies din sfeașnic.

23. Și în sfeașnic patru tineri, în chipul nucșoarei, într-o fofează scafă și florile.

24. Scafa supt ceale doao fofeaze dintr-însul, și scafa supt ceale doao fofeaze dintr-însul, așa ceale șase fofeaze care ies din sfeașnic.

25. Și fofeazele și scafele dintr-însul era toate vărsate dintr-un aur curat.

26. Și au făcut luminile lui, șapte, și lingurile lui.

27. Și cleaștele lui de aur curat.

28. De un tãlant de aur curat l-au făcut pre el și toate vasele lui.

29. Și au făcut jertvenic de tãmâiare din leamne neputrede de un cot de lung, și de un cot de lat, în patru muchi, și de doi coți înălțimea lui, dintr-însul era coarnele lui.

30. Și l-au ferecat cu aur curat, gratiia lui și păreții lui și coarnele lui.

31. Și i-au făcut lui cunună împletită de aur împrejur, și doao verigi de aur curat i-au făcut lui supt cununa cea împletită a lui, de amândoao laturile lui, la amândoao coastele lui, la verigile rudelor, ca să rădice cu acealea.


32. Și au făcut zãvoarãle din leamne neputrede, și le-au ferecat cu aur.

33. Și au făcut untuldelemn cel sfânt al ungerii și tocmirea tãmâiei curat, lucru de făcătoriu de mir.

CAP 38

Sã face jertvenicul arderii de tot cu spãlãtoare de aramã, și curte, și darurile ceale adusã sã numãrã.

*2 Paral.
1, 5

1.*  i au făcut jertvenic de ardere de tot din leamne neputrede de cinci coți de lung, și de cinci coți de lat, în patru muchi era jertvenicul, și de trei coți înălțimea lui.

2. Și au făcut coarnele pre ceale patru muchi, dintr-însul era coarnele, și le-au acoperit cu aramã.

3. Și au făcut cununã jertvenicului, și acoperemântul lui și pãharãle lui și furcuțele ceale de carne ale lui și cãdealnița lui și toate vasãle lui le-au făcut de aramã.

4. Și i-au făcut lui grãtariu, lucru ca mreaiea de aramã.

5. Și au făcut grãtariului patru verigi de aramã în patru părți, și le-au pus supt grãtariul jertvenicului dedesupt, și era

8. (a) Întrã, am luat din Bibl. sirieneascã; cea româneascã și latineascã are din, în loc de întrã. (b) Ce-

grãtariul pãnã la jumãtate de jertvenic.

6.* Și au făcut rude jertvenicului de leamne neputrede, și le-au ferecat cu aramã, și au bãgat rudele prin verigile ceale din coastele jertvenicului, când l-au rãdicat pre el. *Sus 27, 1

7.* Gãunos de scãnduri l-au făcut. *Sus

8. Și au făcut spãlãtoare de aramã, și temeiu ei de aramã întrã (a) oglinzile muierilor celor ce au postit, care au postit la ușile cortului mãrturie (b). 27, 8

9. Și au făcut curtea, despre amiazãzi, pânzele curții, de roșu rãsucit, de o sutã preste sutã de coți.

10. Și stãlpii lor, doaozeci, și temeieurile lor, doaozeci de aramã, și copcele lor și aripile lor, de argint.

11. Și în laturea cea despre miazãnoapte, de o sutã preste sutã de coți, și stãlpii lor doaozeci, și temeieurile lor doaozeci de aramã, și copcele lor și aripile lor, de argint.

12. Și, în laturea cea despre mare, pãretare de cincizeci de coți, stãlpii lor, zeace, și temeieurile lor, zeace, și copcele lor și aripile lor, de argint.

13. Și în laturea cea de cãtrã rãsãrit, de cincizeci de coți.

14. Pânze de cincisprãzeace coți dindãrãpt, și stãlpii lor, trei, și temeieurile lor, trei.

15. Și dindãrãptul al doilea, de o parte și de alta, spre ușea curții, pãretare de cincisprãzeace coți, și stãlpii lor, trei, și temeieurile lor, trei.

16. Toate pãretarele cortului, de mãtasã rãsucitã.

17. Și temeieurile stãlpilor, de aramã, și chiotorile lor, de argint, și capetele lor, ferecate primprejur cu argint, și stãlpii, primprejur ferecați cu argint, toți stãlpii curții.

18. Și acoperemântul porții curții, lucru de împestritoriu, de vãnãt și de mohorãt și de roșu rãsucit și de mãtasã împletitã, de doaozeci de coți de lung, și de înalt și de larg, de cinci coți, potrivindu-sã pãnzelor curții.

19. Și stãlpii lor, patru, și temeieurile lor, patru, de aramã, și chiotorile lor, de argint, și capetele lor, ferecate cu argint.

20. Și toate țerușele curții împrejur, de aramã.

21. Și aceasta easte tocmeala cortului mãrturie, dupã cum s-au poruncit lui Moisi, sã fie slujba leviților prin Itamar, fiiul lui Aaron, preotului.

22. Și Veseleil, fiiul lui Urie, din neamul lui Iuda, au făcut dupã cum au

lor ce au postit, adecã a muierilor care strãjuia la ușea cortului.

poruncit Domnul lui Moisi.

23. Și Eliav, feciorul lui Ahisamah, din neamul lui Dan, carele au fost meșter mai mare preste ceale țesute și preste ceale cusute și preste ceale împestrate, au țesut cu vânăt și cu mohorât și cu roșu răsucit și cu mătăsă.

24. Tot aurul care s-au lucrat la lucruri, după tot lucrul sfintelor, s-au făcut aur din zăciuală, doaozeci și noao de talanți și șapte sute și treizeci de sicli, după siclul cel sfânt.

25. Și argintul ce s-au adus dar de la oamenii cei numărați ai adunării, o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli, o drahmă pe cap, jumătate de siclu, după siclul cel sfânt.

26. Tot acela mergea la număr, carele era de doaozeci de ani, și mai sus la șese sute și trei de mii și cinci sute și cincizeci.

27. Și au fost acea sută de talanți de argint la vărsarea capetelor cortului și la capetele acoperemântului.

28. O sută de capete la o sută de talanți, un talant la un capet.

29. Și cei o mie șapte sute șaptezeci și cinci de sicli i-au făcut la chitorile stâlpilor, și au poleit căpătâiele lor, și i-au împodobit pre ei.


30. Și aramă s-au adus trei sute și șaptezeci de talanți, doao mii și patru sute de sicli.

31. Și au făcut dintr-însa pragurile ușii cortului mărturiei, și jertvenicul cel de aramă cu grătariul lui, și toate vasele jertvenicului.

32. Și temeurile curții primprejur, și pragurile porții curții, și țerușii cortului, și țerușii curții primprejur.

CAP 39

Să fac hainele ceale arhieriești și preoțești, și tot lucrul cel poruncit să săvârșeaște.

1.  i vânătul și mohorâtul și roșul ce au rămas le-au făcut veșminte de slujbă lui Aaron, ca să slujească cu eale întru cel sfânt, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

Sus 28, 6 2. Și au făcut umărariul de aur și de vânăt și de mohorât și de roșu răsucit și de mătăsă toarsă.

3. Și tăiară tablile ceale de aur ca părul, ca să-l țeasă împreună cu vânătul și cu mohorâtul și cu roșul cel răsucit și cu mătasa cea toarsă, lucru țesut le-au făcut pre eale.

4. Umărariul împreunat de amândoa părțile, lucru țesut întru sine, împletit unul cu altul, dintru dânsul au făcut după făptura lui, din aur și din vânăt și din mohorât și din roșu răsucit și din mătăsă toarsă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

5. Și au făcut doao pietri de smaragd împănate și țintuite cu aur, săpate și cioplite cioplitură de peceate, din numele fiilor lui Israil.

6. Și le-au pus pre umerile umărariului, pietri de pomenire sânt fiilor lui Israil, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

7. Și au făcut engolpion, lucru țesut cu împestreale, după lucrul umărariului, de aur și de vânăt și de mohorât și de roșu răsucit și de mătăsă toarsă, în patru cornuri îndoit au făcut engolpionul, de o palmă de lung și de o palmă de lat îndoit.

8. Și au țesut într-însul patru rânduri de pietri scumpe, rândul cel dintâiu de pietri sardon și topazion și smaragd.

9. Și rândul al doilea antrax și samfir și iaspis.

10. Și rândul al treilea, lighirion și ahatis și ametistos.

11. Și rândul al patrulea, hrisolitos și virilion și onihion, încungiurate cu aur și legate primprejur cu aur.

12. Și pietrele era cu numele fiilor lui Israil, doaosprăzeace cu doaosprăzeace nume ale lor, săpate peceți, fieștecarele dintră ceale doaosprăzeace neamuri cu numele său.

13. Și au făcut preste engolpion lăntușe împletite, lucru împletit de aur curat.

14. Și au făcut doao paveze de aur și doao verigi de aur.

15. Și au pus aceale doao verigi de aur la amândoa începăturile engolpionului.

16. Și au pus lăntușele ceale de aur într-amândoa verigile, de amândoa părțile engolpionului și de amândoa laturile, și au împreunat aceale doao lăntușe.

17. Și au pus preste ceale doao paveze umerii umărariului dinainte, în față.

18. Și au făcut doao verigi de aur și le-au pus preste amândoa aripile, pre marginea engolpionului și pre marginea cea dindărăptul umărariului dinlăuntru.

19. Și au făcut doao verigi de aur și le-au pus preste amândoi umerii umărariului, din jos de dânsul, în față, după împreunarea cea de sus a țesăturii umărariului.

20. Și au strâns engolpionul din verigile ceale de pre dânsul cătră verigile umărariului țindu-să, de vânăt, fiind împletite cătră țesătura umărariului, ca să nu să sloboază engolpiul de la umărariu, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

21. Și au făcut haina cea lungă până jos, carea easte supt umărariu, lucru țesut tot vânăt.

22. Și gura hainei ceii lungi până jos în mijloc țesută, împletită, cu care, fiind împregiur, cel împrejurul gurii era nedezlegat.

23. Și au făcut la poalele hainei ceii lungi până jos, din jos, rodioare, ca a unei

rodii înflorite, de vânăt și de mohorât și de roșu răsucit și de mătăasă toarsă.

24. Și au făcut clopoței de aur, și au pus clopoței pre poalele hainei împrejur printră rodii.

25. Clopoței de aur și rodioare pre poalele hainei împrejur, ca să slujească după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

26. Și au făcut haine de mătăasă, lucru țesut, lui Aaron și fiilor lui.

27. Și chidarele de mătăasă, și mitra de mătăasă, și rochiile (a) de mătăasă răsucită.

28. Și brâiele lor de mătăasă vânătă și mohorâtă și roșie răsucită, lucru de împes-tritori, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

29. Și au făcut tabla cea de aur, osebire sfântului, de aur curat, și au scris pre ea slove săpate de peceate: „Sfințire Domnului”.

30. Și au pus preste ea împletitura cea vânătă, ca să fie preste mitră deasupra, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

31. Și au săvârșit tot lucrul cortului mărturiei, și au făcut fiii lui Israil după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi.

32. Și au adus cortul la Moisi, și toate vasăle lui și verigile lui și stâlpii lui și zăvoarāle lui și țerușii lui și temeiturile lui.

33. Și pieile și pieile de berbeace, ceale roșite, și acoperemânturile ceale deasupra pieii ceii vinete.

34. Și catapeteasma (b) și sicriul mărturiei, și rudele lui și jertvenicul.

35. Și masa, și toate vasăle ei, și pâinile punerii înainte.

36. Și sfeașnicul cel curat, și luminile lui, și lumini de ardere, și toate vasăle lui, și untuldelemn cel de la candilă.

37. Și milostivitoriul și untuldelemn al ungerii și tămâia cea tocmită (v).

38. Și poala cortului.

39. Și jertvenicul cel de aramă și grătariul, și rudele lui și toate vasăle lui, și spălătoarea, și temeiu ei.

40. Și pânzele curții, și stâlpii și temeiturile ei, și poala ușii curții, și funiile ei și țerușii ei.

41. Și toate unealtele ceale ce sânt la lucrul cortului mărturiei.

42. Și veșmintele ceale de slujbă, ca să slujească cu eale în sfânta, veșmintele sfintei, care sânt ale lui Aaron, și veșmintele fiilor lui ceale de slujbă; după toate câte au poruncit Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil toată gătirea.


43. Și au văzut Moisi toate lucruri-

le, și era făcute aceastea în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi, așa le-au făcut pre eale, și bine i-au cuvântat pre ei Moisi.

CAP 40

În luna dintâiu, să poruncească să se râdice și să se sfințască cortul; care, săvârșindu-să, să umple de mărirea Domnului, totdeauna acoperindu-l nuorul, afară de când pornea.

1.  i au grăit Domnul cătră Moisi, zicând:

2.  „În zioa dintâiu a lunii dintâiu, lună noao, vei întinde cortul mărturiei.

3. Și vei pune sicriul mărturiei și vei acoperi sicriul cu catapeteazma.

4. Și vei băga înlăuntru masa și vei pune înainte punerea ei.

5. Și vei băga înlăuntru sfeașnicul și vei pune făcliile lui, și vei pune jertvenicul cel de aur, ca să tămâiază înaintea sicriului.

6. Și vei pune acoperirea acoperemântului pre ușa cortului mărturiei, și jertvenicul jertvelor îl vei pune la ușile cortului mărturiilor.

7. Și vei pune spălătoarea întră cortul mărturiei și întră jertvenic, și vei pune într-însa apă.

8. Și vei pune împrejur cortul, și toate câte sânt le vei sfinți.

9. Și vei lua untdelemn de ungere, și vei unge cortul și toate ceale dintr-însul, și-l vei sfinți pre dânsul, și toate vasăle lui, și vor fi sfinte, și vei unge jertvenicul jertvelor, și toate vasele, și vei sfinți jertvenicul, și va fi jertvenicul Sfânta Sfintelor.

10. Și vei unge spălătoarea și temeiu ei, și o vei sfinți pre ea.

11. Și vei aduce pre Aaron și pre fiii lui la ușile cortului mărturiei.

12. Și vei spăla pre dâșii cu apă, și vei îmbrăca pre Aaron cu veșmintele lui ceale sfinte, și-l vei unge pre el și-l vei sfinți pre el, și va preoți Mie; și pre feciorii lui vei aduce, și-i vei îmbrăca cu haine, și-i vei unge, precum ai uns pre tatăl lor, și vor fi Mie preoți.

13. Și va fi ca să le fie lor ungere de preoție în veaci, întru neamurile lor”.

14. Și au făcut Moisi toate câte i-au poruncit lui Domnul, așa au făcut.

15. Și au fost în luna dintâiu, în al doilea an de când au ieșit ei din Eghipt, la lună noao, s-au întins cortul.

16.* Și au pus Moisi cortul, și au pus căpețealele, și au așezat zăvoarāle.

*Nume. 7, 1

27. (a) Rochiile sânt haină cu carea să încinge, mai lungă ceva decât cum au zidarii când lucră. 34. (b) Catapeteazma easte cuvânt grecesc, carea în-

sămnează acoperemânt de pânză, cum sânt la oltare dverile ceale de pânză. 37. (v) Grece.: tămâia toc-mirei, adecă tocmită din mai multe cealea.

17. Și au rădicat stâlpii, și au întins păretarele cortului, și au pus acoperemântul cortului preste el, deasupra, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

18. Și, luând mărturiile, le-au pus în sicriiu, și au pus rudele supt sicriiu.

19. Și au băgat sicriiul în cort, și au pus acoperemântul catapeteasmei, și au acoperit sicriiul mărturiei, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

20. Și au pus masa în cortul mărturiei, de laturea cortului mărturiei de cătră miiază-noapte afară de acoperemântul cortului.

21. Și au pus preste ea pâinile punerii înaintea Domnului, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

22. Și au pus sfeășnicul în cortul mărturiei, în preajma measii, de laturea cortului cătră austru.

23. Și au pus făcliile lui înaintea Domnului, în ce chip au poruncit Domnul lui Moisi.

24. Și au pus jertvenicul cel de aur în cortul mărturiei, în preajma catapeteasmei.

25. Și au tămâiat preste el tămâia tocmirei, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

26. Și jertvenicul jertvelor l-au pus la ușile cortului mărturiei, și au adus pres-

33. (a) Cu sarcinile sale, adecă, cu avearea sa.

te el ardere de tot și jertvă, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

27. Și au făcut spălătoarea întră cortul mărturiei și întră sfeășnic, și au pus într-însa apă.

28. Ca să se speale dintr-însa Moisi și Aaron, și fiii lui mâinile lor și picioarele.

29. Când vor intra ei în cortul mărturiei sau când mergea la jertvenic să slujească, să spăla dintr-însa, după cum au poruncit Domnul lui Moisi.

30. Și au pus curtea primpregiurul cortului și a jertvenicului.

31. Și au săvârșit Moisi toate lucrurile, și au acoperit nor cortul mărturiei, și s-au umplut cortul de mărirea Domnului.

32.* Și nu au putut Moisi să între în cortul mărturiei, că umbrea deasupra lui norul, și s-au umplut cortul de mărirea Domnului.

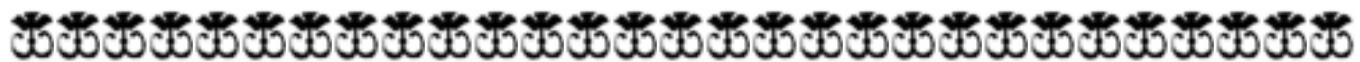
33. Și, când să rădica norul de la cort, înjuga fiii lui Israil cu sarcinile sale (a).

34. Iară de nu să rădica norul, nu înjuga, până în zioa în carea să rădica norul.

35. Că nor era zioa preste cort, și noaptea foc era preste dânsul înaintea a tot Israilul, în toate purceaderile lor (b).

35. (b) Întru toate purceaderile lor, adecă, totdeauna când purcedea ei.

*Nume.
9, 15
3 Împăr.
8, 10



CARTEA LEVIȚILOR

CUVÂNT ÎNAINTE



eale ce să țin de rânduiala leviților sânt: jertvele preoților și slujbele leviților, încă și sărbătorile, care toate întru această carte să cuprind. S. Augustin, cartea 10, *De cetatea lui Dumnezeu*, să pare a zice cum că, în statul nevinovăției (adecă, mai înainte de păcătuirea lui Adam), nu au fost jertve, și învață cum că oamenii cei dintâiu între curați, de toată prihana păcatului pre sine lui Dumnezeu, ca niște jertve prea curate, s-au jertvit. Cum că această carte easte adevărată a lui Moisi cu aceleași dovediri să arată cu care s-au arătat și Facerea și Ieșirea. Și, fiindcă în A doao Leage mai nimic nu să scrie de jertvele ceale de osibite fealiuri, de cort, de podoabele și de slujbele preoților, și de alte multe, care să țin de slujba lui Dumnezeu, nu ne putem îndoi cum că toate acestea, care sânt întru această carte, nu ar fi de Moisi scrise.

CAP 1

Leagea și modru cum să se aducă jertva, carea să chema ardere de tot, din boi, din oi, din capre, din turtureale și din porumbi.

1.



i au chemat pre Moisi și i-au grăit lui Domnul din cortul mărturiei, zicând:

2.

„Grăiaște fiilor lui Israil, și vei zice cătră ei: «Om dintru voi, de va aduce daruri Domnului, din dobitoace și din boi și din oi veți aduce darurile voastre.

3.* De va fi ardere de tot darul lui, din boi, parte bărbătească curată, îl va aduce la ușa cortului mărturiei, îl va aduce pre dânsul priimit înaintea Domnului.

4. Și va pune mâna pre capul jertvei, priimită lui, ca să se milostivească spre el.

5. Și vor junghia vițelul înaintea Dom-

*Ieșire
29, 10